

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

16 OKTOBER 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	1
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	3
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	18
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	20
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	24
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	35
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	37
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	38
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	47
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	47
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	51
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	51
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 111
(zitting 1983-1984)
van 20 september 1984
van de heer E. BEYSEN**

Campagne Flanders' Gourmet Beer – Resultaat. actiemiddelen en controle

Begin 1984 werd door de Vlaamse Executieve **beslist** een meerjaren-programma financieel te ondersteunen voor een exportcampagne van een aantal streekbieren op de Amerikaanse markt.

De operatie is gebeurd onder naam : Flanders' Gourmet Beer.

Gezien de beslissing van de Vlaamse Executieve over een tegemoetkoming in 1985 afhankelijk wordt gesteld van de resultaten van de campagne 1984, **lijkt** het aangewezen na te gaan welke resultaten tijdens de eerste helft van 1984 konden worden geboekt.

Kan de geachte Minister mij aan de hand van o.m. de volgende vragen een overzicht geven van de resultaten van het le half jaar?

1. Hoeveel bier werd uitgevoerd naar de USA dank zij de actie Flanders' Gourmet Beer? Welke is de betekenis van het resultaat in verhouding tot onze jaarlijkse algemene export van bieren naar de USA?
2. Welke activiteiten werden tot nog toe gevoerd om Flanders' Gourmet Beer te promoveren in de USA?
3. Welke specifieke moeilijkheden zijn er gerezen bij het voeren van de actie en welke maatregelen neemt men om aan deze moeilijkheden het hoofd te bieden?
4. Op welke wijze wordt door de Vlaamse Executieve controle uitgeoefend op de aanwending van de door de Vlaamse Executieve ter beschikking gestelde middelen?

Antwoord

Zoals aan het geachte lid reeds werd medegedeeld bij het antwoord op zijn vraag van 7 maart 1984 zal de tegemoetkoming voor het jaar 1985 afhankelijk worden gesteld van een beoordeling door de Executieve op basis van een activiteiten- en resultatenverslag over het jaar 1984.

Vanzelfsprekend zijn de gegevens die in dit verslag zullen opgenomen worden vandaag nog niet beschikbaar, ook niet voor het eerste semester.

Tot op heden werden volgende acties ondernomen:

- prospectie en selectie van een importeur voor tien staten op de Oostkust;
- het verkrijgen van de federale goedkeuring van produkten, verpakking en etikettering;
- aanpassing aan de „New York state labeling regulation”;
- op 1 september passeerden de eerste twee containers de New-Yorksc **douane**;
- op 22 oktober heeft de officiële start plaats van de campagne, in aanwezigheid van Gemeenschapsminister J. Buchmann.

Tot op heden deden zich geen specifieke moeilijkheden voor met de actie, al vergde het in overeenstemming brengen van de bottling, labeling e.d. met de Amerikaanse normen zijn tijd.

De controle op de door de Vlaamse Executieve ter beschikking gestelde middelen wordt uitgevoerd door de administratie voor economie en werkgelegenheid, de Inspectie van Financiën en het Rekenhof.

**Vraag nr. 112
(zitting 1983-1984)
van 24 september 1984
van de heer M. OLIVIER**

Subregionale tewerkstellingscomités West-Vlaanderen – Samenstelling

Enkele tijd geleden werden de subregionale tewerkstellingscomités volledig vernieuwd.

Mag ik, voor de provincie West-Vlaanderen en per tewerkstellingscomité, de volgende gegevens bekomen :

- a. de volledige samenstelling van het comité;
- b. de namen van de instellingen of organisaties van waaruit elk lid afgevaardigd is;
- c. de naam van de **voorzitter**?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de gevraagde gegevens betreffende de subregionale tewerkstellingscomités van West-Vlaanderen te vinden.

- a. en b. De volledige samenstelling en de namen van de instellingen of organisaties van waaruit elk lid afgevaardigd is.

Werknemersorganisaties

Met uitzondering van het STC Brugge-Oostende waar er 3 ABVV-vertegenwoordigers en 3 ACV-vertegenwoordigers zetelen, is het ACV door 4 leden vertegenwoordigd en het ABVV door 2 leden in elk West-vlaams STC.

Werkgeversorganisaties

In elk STC zetelen 4 leden voorgedragen door het VEV en 2 leden, vertegenwoordigers van het NCMV.

Voor de plaatsvervangers van de sociale partners gelden dezelfde verhoudingen als voor de effectieve leden.

Daarnaast hebben nog in elk STC volgende leden zitting :

één vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister die de werkgelegenheid onder zijn bevoegdheid heeft ;

één vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister bevoegd inzake economie;

één vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister bevoegd inzake beroepsopleiding;

één vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister bevoegd voor het onderwijs;

één Voorzitter;

de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst;

één Secretaris.

In het STC Brugge-Oostende zetelen de directeurs van de subregionale tewerkstellingsdiensten van Brugge en Oostende, die beiden onder het geografisch bevoegdheidsgebied van het STC Brugge-Oostende ressorteren.

c. De naam van de Voorzitters.

Voor wat de naam van de Voorzitters betreft heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het ministerieel besluit houdende benoeming van de voorzitters van de subregionale tewerkstellingscomités in het Vlaamse Gewest, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 8 juni 1984.

Vraag nr. 113
(zitting 1983-1984)
van 25 september 1984
van de heer D. VERVAET

Arbeidsplaatspremies — Aantal aanvragen en afhandeling voor 1981, 1982 en 1983

Via het systeem van arbeidsplaatspremies probeert men de werkgevers te overtuigen bijkomend personeel te aanvaarden.

Nu blijkt echter dat deze premies schromelijk achterop zijn. Aanwervingen gebeurd in 1982 hebben nog steeds geen gevolgen gehad. Zo ontmoedigt men de werkgever veeleer dan hem te stimuleren.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

- hoeveel aanvragen voor arbeidsplaatspremies werden ingediend voor 1981, 1982 en 1983;
- hoeveel hiervan werden reeds afgehandeld ;
- welke maatregelen de heer Minister zal nemen om hieraan dringend te verhelpen?

Antwoord

De vertraging waarop het geachte lid doelt, is ontstaan in de tweede helft van 1982, als gevolg van de interne reorganisatie van het nationaal departement van middenstand, het ontoereikend aantal ambtenaren overgeheveld naar de Vlaamse Gemeenschap en de beslissing van de nationale regering om de aanvul-

lende maatregelen opgenomen in de herstellwet van 10 februari 1981 vanaf 1 juni 1982 op te schorten.

Dank zij de maatregelen getroffen in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap en vooral door de inzet van de betrokken ambtenaren, is de achterstand in het onderzoek van de aanvragen tot arbeidsplaatspremies thans volledig ingelopen. Er blijft nog een geringe achterstand in de uitbetaling, die evenwel vóór het einde van dit jaar zal zijn weggewerkt.

Vraag nr. 116
(zitting 1983-1984)
van 18 september 1984
van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Commissie voor ecologie — Vertegenwoordiging Vlaamse Executieve

Volgens het koninklijk besluit van 8 maart 1983 is er in de Commissie voor ecologie van het Ministerie van openbare werken op dit ogenblik geen vertegenwoordiger meer van de Vlaamse Executieve.

Uit een parlementaire vraag van de heer Wathélet blijkt echter dat er wél vertegenwoordigers van de Waalse Raad, de Franse Gemeenschap en van het Brusselse Gewest in deze commissie zitting hebben.

Kan de geachte Minister ons mededelen of er bijzondere redenen zijn om niet aan deze commissie deel te nemen?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik haar mededelen dat de Vlaamse Executieve op 29 september 1982 beslist heeft het mandaat van haar vertegenwoordigers in deze commissie om de hiernavolgende reden niet te verlengen.

De Vlaamse Executieve is van oordeel dat de zin van de bij KB van 10 maart 1977 opgerichte ecologische commissie door de wetten op de staatshervorming van 1980 ongedaan is gemaakt aangezien zowel het leefmilieu als de ruimtelijke ordening geregionaliseerde bevoegdheden zijn.

Vermits de Vlaamse Executieve voor deze bevoegdheden over eigen adviesraden beschikt, wenst ze niet langer in deze commissie zitting te hebben.

Vraag nr. 117
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Boord-boord overslag in gastterminal te Kallo — Vergunning

Ik verneem dat de Antwerpse gastterminal te Kallo in augustus-begin september van dit jaar aan boord-boord overslag van LPG heeft gedaan, niettegenstaande het feit dat dit niet in de uitbatingvergunning staat. Bij boord-boord overslag van LPG zijn de aanwezige brandbeveiligingssysteem van minder nut, hetgeen het gevaar voor een ongeval vergroot.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Was uw departement op de hoogte van de boordboord overslag van LPG, die einde augustus-begin september bij de Antwerpse gastertinal plaats heeft gevonden? In bevestigend geval, welke maatregelen werden getroffen om hieraan een einde te maken? Mag zulks ongestraft gebeuren?
2. Werd door AGT een aanvraag ingediend tot het bekomen van een vergunning voor het overslaan van LPG zonder dat de landinstallaties worden aangewend? Zo ja, wanneer? Is dit een vergunning met een tijdelijk of definitief karakter?
3. Werden hieraan bijzondere voorwaarden verbonden en zo ja, welke zijn deze?
4. Wie oefent controle uit op de naleving van de exploitatievergunning? Werden sedert de start van dit bedrijf onregelmatigheden vastgesteld?

Antwoord

De vraag van het geachte lid heeft betrekking op de exploitatievergunning.

Deze materie ressorteert onder de politie van de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen en behoort aldus tot de bevoegdheid van de gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, aan wie ik de vraag van het geachte lid toestuur.

Vraag nr. 120
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Oprichting van een vliegtuigfabriek in Genk — Stand van zaken en tewerkstellingseffect

Sluitstuk op de opendeurdag van het gemeentelijk vliegveld te Genk-Zwartberg was ongetwijfeld de voorstelling van de NDN 6 Fieldmaster, het grootste landbouwvliegtuig in de Westerse wereld. Dit sproeien brandbestrijdingstoestel wordt in Engeland vervaardigd door NDN Aircraft. Volgens bepaalde krantenberichten zouden er momenteel onderhandelingen gevoerd worden tussen NDN Aircraft enerzijds en Genk Technical Products NV anderzijds over de oprichting van een vestiging in Genk voor de fabricatie van vliegtuigen.

Gaarne mocht ik van de geachte Minister omstandig vernemen of hij hogervermelde geruchten kan bevestigen dan wel ontkrachten en in welke mate. Hoe ver staat dit dossier? Kan er reeds een prognose gemaakt worden omtrent het eventuele tewerkstellingseffect?

Antwoord

Vooralsnog zijn geen gegevens voorhanden om de door het geachte lid bedoelde geruchten te bevestigen of te ontkennen.

In het algemeen is het onderzoek naar de keuze van de plaats van nieuwe industriële vestigingen van zeer lange duur. Volledige discretie tot op het ogenblik

van de beslissing is daarom vrijwel steeds een essentiële voorwaarde voor het welslagen van de onderhandelingen.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 133
(zitting 1983-1984)
van 20 februari 1984
van de heer C. DE CLERCQ

Culturele centra — Oprichting, patrimonium, infrastructuur, personeel en werking

Gelieve per centrum voor het jaar 1983 de volgende informatie te willen verstrekken.

1. Oprichting
De datum van ingang.
2. Patrimonium
Welk is het totaal bedrag aan gedane investeringen inzake aankoop gronden, oprichting gebouwen, infrastructuren enz. ?
3. Materiaal en uitrusting
Welk is het globale bedrag inzake aankoop van materiaal en uitrusting. met vermelding van de aard?
4. Personeel
Hoeveel bedraagt het personeelsaantal, met vermelding van het statuut (vastbenoemd, BTK, contractuele overeenkomst, tewerkgestelde werklonen, detachering enz.)?
5. Werking
  - a. Inkomsten: welke inkomsten werden geboekt, betaald door gebruikers, clubs, verpachting, cafetaria, restaurant enz. ?
  - b. Uitgaven: welke zijn de werkingskosten en -uitgaven met opsplitsing per onderwerp?

Antwoord

In aansluiting op mijn voorlopig antwoord op de parlementaire vraag nr. 133 van 20 februari 1984, heb ik de eer u mede te delen dat de aanvullende gegevens omtrent bovenvermelde aangelegenheid, gelet op de uitgebreidheid van het antwoord, persoonlijk aan het geachte lid zijn medegedeeld.

Vraag nr. 295
(zitting 1983-1984)
van 9 juli 1984
van de heer A. STEVERLYNCK

Comité amateurstoneel België-Nederland — Samenstelling en activiteiten in 1980

Kan de Minister mij meedelen welke activiteiten van uitwisseling via het Comité amateurstoneel tussen Nederland en België, sedert 1980 hebben plaatsgehad,

en mag ik de juiste samenstelling van het Comité vernemen?

Is het juist dat unilateraal van Belgische zijde de subsidiëring van dit comité voor amateurstoneel werd afgeschaft, en zal dit de werking van dit Comité niet in het gedrang brengen?

Mag ik vernemen of de Minister van plan is een nieuwe commissie op te richten die niet meer gemengd Nederlands-Belgisch zou zijn doch uitsluitend Vlaams?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Activiteiten sinds 1980 van dit comité.

1980

- Eénakterfestival te Maastricht
- Eénakterfestival te Antwerpen
- 29e Tornado der Lage Landen
- 28e Tornado der Lage Landen
- Toneelschrijfprojekt
- Tweesprakenfestival te Oostende
- Tweesprakenfestival te Middelburg
- Openluchtfestival te Hilvarenbeek
- Symposium te Heeze

1981

- 3 toneeluitwisselingen (6 voorstellingen)
- 30e tornado der Lage Landen te Els100
- Eénakterfestival te Oostende
- Toneelschrijfprojekt
- Rederij kersfeesten te Antwerpen

1982

- 3 toneeluitwisselingen (6 voorstellingen)
- 3 le tornado der Lage Landen te Els100
- Eénakterfestival in het Nederlands Congresgebouw te 's Gravenhage
- Tweesprakensfestival te Mechelen
- Rederij kersfeesten te Antwerpen

1983

- 3 toneeluitwisselingen (6 voorstellingen)
- 32e tornado der Lage Landen te Els100
- Eénakterfestival in België
- Tweespraken/fragmentenfestival in Nederland
- wagen- en haghespelen in Domein Bokrijk
- totaal — interland — theaterfestival in Noord-Brabant
- Rederij kersfeesten te Antwerpen, straattoneel enz.

1984

- toneeluitwisselingen (4 voorstellingen)
- 33e tornado der Lage Landen te Els100
- eenakterfestival in het Vlaams Cultureel Centrum te Amsterdam
- workshop in het Brabants centrum voor het amateurstoneel te Tilburg
- bilateraal kasteel — tornado in Aartselaar

- totaal interland — theaterfestival in Heusden (Noord-Brabant)
- Rederij kersfeesten te Antwerpen en Amsterdam

2. Samenstelling van het comité:

- 8 leden uit Vlaanderen
- 8 leden uit Nederland

Het dagelijks bestuur wordt waargenomen door de heren :

- W. Ode (NL.): voorzitter
- K. Van Reeth (B): ondervoorzitter
- C. Du Four (B) : secretaris
- B. Maessen (NL) : penningmeester

3. Voor 1984 zal nog, ten uitzonderlijke titel, een globale subsidie toegestaan worden, met ingang van 1 januari 1985 zal de nieuwe subsidieregeling worden toegepast.

4. Er is voorgesteld om de aanvragen voor de amateurtoelagen bij het Commissariaat-Generaal in te dienen. De hogervermelde leidraad zal, op basis van een advieslichaam, worden toegepast.

Vraag nr. 310

(zitting 1983-1984)

van 27 juli 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Ieperse autorally over de Kemmelberg — Herwaardering van dit beschermd landschap

Met mijn parlementaire vraag nummer 286 van 19 juni 1984 stelde ik enkele vragen nopens de Ieperse autorally over de Kemmelberg en voor de herwaardering van dit beschermd landschap. Graag wens ik, na uw antwoord aanvullende vragen te stellen.

1. Er werd me geantwoord dat de beslissing de rally over de Kemmelberg te laten doorgaan werd genomen nadat de verschillende betrokkenen werden gehoord.

Kan mij gezegd worden wie deze „verschillende betrokkenen” waren?

2. De toelating werd verleend mits het toepassen van een aantal maatregelen die een beter verloop van de doortocht over de Kemmelberg zouden waarborgen.

Welke waren die maatregelen en werden deze uitgevoerd en/of nageleefd tijdens de jongste rally te Ieper?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het overleg dat gevoerd werd vooraleer te beslissen over de doortocht van de autorally over de Kemmelberg, vond plaats tussen :

- Kabinet van de Gemeenschapsminister van cultuur
  - AROL Monumenten en Landschappen
  - Gemeentebestuur Heuvelland
  - Organisatoren autorally „24 Uren van Ieper”
  - Rijkswacht West-Vlaanderen.
2. Maatregelen die werden voorgesteld voor een beter verloop van de doortocht:
- plaatsen van paaltjes in bochten opdat de onverharde berm en wegranden niet verder worden aangetast;
  - zoveel mogelijk groeperen van toeschouwers o.a. door het plaatsen van aanhangwagens en karren waarop kijkers kunnen plaatsnemen.

Vraag nr. 311
(zitting 1983-1984)
van 27 juli 1984
van de heer W. BEYSEN

Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam — Stand van zaken

Opnieuw doen de wildste verhalen de ronde over het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam.

Het Amsterdamse catering-bedrijf „De Nes B.V. . ’ zou sedert begin mei al voor meer schade hebben aangericht dan voor mogelijk kan worden gehouden.

Graag zou ik van de Minister desbetreffend een zo omstandig mogelijke verklaring ontvangen.

Waarom werd tot nog toe niet ingegrepen tegenover het catering-bedrijf? Kan de Minister mij anderzijds een overzicht geven van de public-relations acties die sedert 1 januari 1984 werden ondernomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Betreffende de uitbating van het café-restaurant „De Brakke Grond” door het Amsterdams bedrijf Nes BV i.o.

De overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het catering-bedrijf Eurest Nederland BV voor de uitbating van een café-restaurant in het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” werd door laatstgenoemde partij opgezegd dd. 27 september 1983, met ingang van 10 oktober 1983.

Gelet op de verplichtingen t.a.v. de Theaterunie, m.n. foyerfunctie bij toneelvoorstellingen, diende de exploitatie van het café, minstens tijdens de avonden, ononderbroken verder verzekerd.

Teneinde een overbrugging te realiseren naar een duurzame en degelijke uitbating werd voor een periode van 3 maanden een tijdelijke concessie verleend aan een Amsterdams bedrijf. Dit was

een noodoplossing. Intussen kon een nieuwe — voor de Vlaamse Gemeenschap gunstige — overeenkomst afgesloten worden met een Belgische brouwerij.

Via een beperkte offertevraag werd de concessie vanaf 1 januari 1984 voor een periode van 10 jaar toegewezen aan de Brouwerij Maes.

Dit op grond van de gunstige voorwaarden t.a.v. de bepalingen in het lastenkohier, de voorgestelde investeringskosten en het maandelijks uitbatingsbedrag.

De Brouwerij Maes sloot op haar beurt een onderhands contract af met de Nederlandse Nes BV i.o. Ingrijpende verbouwings- en aanpassingswerken werden uitgevoerd.

Sinds 30 april jl. is het vernieuwde café geopend en momenteel wordt het restaurant ingewerkt (voorlopig alleen ‘s avonds).

Door de Brouwerij Maes werden volgende basisprincipes van de concessie aanvaard en onderschreven:

- De Vlaamse Gemeenschap acht de uitbating van een cafetariafoyer met eetgelegenheid noodzakelijk ten behoeve van de bezoekers en de gebruikers van het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam.
  - De cafetaria/foyer met eetgelegenheid is eveneens dienstig als foyer voor het theater, gelegen in en behorend tot het complex van het Vlaams Cultureel Centrum.
  - De cafetaria/foyer met eetgelegenheid is geen openbare gelegenheid en is uitsluitend bestemd voor het publiek dat het Vlaams Cultureel Centrum en het Theater „De Brakke Grond” bezoekt.
  - De uitbating van het cafetaria/foyer met eetgelegenheid dient in al haar aspecten en in de ruimste betekenis de eigen culturele uitstraling van het Centrum en zijn doelstellingen mede te ondersteunen.
  - De Vlaamse Gemeenschap behoudt zich het recht voor souverain te bepalen wat dient te worden verstaan als „eigen culturele uitstraling van het Centrum”.
- Verder:
- Het beheersico valt volledig ten laste van de concessiehouder die daarvoor het monopolie van de uitbating krijgt toegewezen.
  - De concessiehouder verbindt er zich toe „vrij van brouwer” te blijven en geen monopolie toe te staan op de aard en het assortiment van de dranken die aangeboden worden (het specifiek karakter van een cafetaria in het VCC wordt benadrukt).
  - De eigenaar (Vlaamse Gemeenschap) behoudt zich het recht voor de in concessie gegeven ruimten en installaties — na onderlinge afspraak — te gebruiken voor eigen activiteiten zonder daartoe vergoedingen te moeten betalen.

- Ten aanzien van het personeel zijn garanties ingebouwd m.b.t. de algemene filosofie omschreven in de basisprincipes.
- Een evaluatie van de uitbating is voorzien bij het ingaan van ieder volgend concessiejaar.

Beoordelingen van geschillen behoren uitsluitend tot de bevoegdheid van de Belgische rechtbanken.

Uit dit alles blijkt dat het opzet van de exploitatie en de garanties ter zake uitdrukkelijk en contractueel werden gegrijvaard.

Bij de beperkte exploitatie tijdens de verbouwingsperiode en het opstarten van de nieuwe uitbating rezen enkele problemen.

Bepaalde persberichten dienaangaande bleken echter van persoonlijke aard en erg voorbarig in hun conclusies. Onmiddellijk werden deze berichten door mijn kabinet gepreciseerd en rechtgezet.

Een geregeld overleg tussen alle betrokken partijen zorgt ervoor dat bij gelijk welke probleemstelling tijdig een voor iedereen aanvaardbare oplossing kan uitgewerkt worden.

2. Overzicht van de public-relations acties sedert 1 januari 1984.

Iedere culturele activiteit ingericht door het VCC zelf of in samenwerking met derden wordt afzonderlijk via een persbericht aan de media kenbaar gemaakt. Het versturen van deze persmededelingen gebeurt volgens bepaalde termijnen (dag-, week- en maandbladen) en per categorie.

Bij belangrijke manifestaties wordt een persconferentie en/of persvisie georganiseerd (b.v. Boekenmanifestatie 1984). Bij de integratie met grote Amsterdamse culturele evenementen — zoals „Amsterdam Art Weeks-Kunstmanifestatie”, „Amsterdam Europa-Cultuur” en Amsterdam Uitmarkt/Boekenmarkt neemt het VCC deel aan de door de organisatoren opgezette perscampagnes.

Belangrijk voor Amsterdam zijn de vermeldingen van het VCC in „Uitkrant”; zowel in de dagkalender, museumoverzicht als theater-ladder, hetzij in speciale kaderartikels. Ook wordt Radio Stad-Amsterdam steeds ingelicht en krijgen bepaalde gebeurtenissen via dit medium extra aandacht.

Daarenboven verzorgt de Theaterunie een uitgebreide publiciteit voor alle theatervoorstellingen (zowel Nederlandse als Vlaamse): dit via affiches en inlassingen c.q. artikels in de pers.

Het VCC heeft daarnaast een eigen regelmatig verschijnend informatieblad met als titel „Uitnodiging”. Dit onder vorm van een poster: een affiche met de kalender van de activiteiten en korte explicatieve teksten. „Uitnodiging” wordt momenteel op 6.000 exemplaren verspreid — waarvan 4.500 in Nederland en 1.500 in Vlaanderen — en verschijnt 6 x per jaar n.a.v. een grote tentoonstelling en/of culturele activiteit die dan centraal op de affiche staat aangekondigd.

Momenteel wordt het adressenbestand van het VCC nagezien en herwerkt met het oog op automatisering en indeling van grote doelgroepen (o.m. beeldende kunsten, theater, muziek, literatuur, enz.).

Dit moet het mogelijk maken voor de respectieve manifestaties een specifiek daartoe geselecteerd publiek nog eens met een aparte uitnodiging te bereiken.

Vraag nr. 327 (zitting 1983-1984) van 17 augustus 1984 van de heer W. PEETERS

Bibliotheekwerking — Steun

Heel wat bedragen werden en worden uitbetaald voor bibliotheekwerking.

Graag kende ik de bedragen die per gewest en per ideologische strekking voor de jaren 1978 tot en met 1982 door uw departement (of door een instelling die onder uw voogdij ressorteert) uitbetaald werden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

1. De openbare bibliotheken erkend op basis van de wet van 17 augustus 1921 evenals op basis van het bibliotheekdecreet van 19 juni 1976 worden niet gevraagd naar hun eventuele ideologische strekking. Ter informatie vindt het geachte lid de globale bedragen voorzien in de respectieve begrotingen.

Sectie 41

Art.	1978	1979	1980	1981	1982
33.01.02	7.824.000	14.899.500	7.500.000	6.865.500	5.656.500
33.02.02	16.469.275	29.595.375 2.002.500	15.501.375 72.750	13.681.500	8.817.250 2.994.000
33.03.02	6.500.000	5.500.000	9.336.254	4.000.000	1.900.000
33.04.02	1.714.210	1.850.280	1.908.470	1.991.530	2.300.000
33.05.02	1.300.000	1.300.000	1.500.000	1.500.000	1.200.000
33.06.02	599.000	599.000	599.000	413.400	299.775
33.07.02		—			
33.08.02	—	—	1.300.000	1.300.000	1.300.000
43.01.02	5.560.500	12.000.000 1	6.600.000	2.799.000	1.297.500
43.02.02	9.994.525 650.625	19.595.675 3.902.250	11.798.250	5.406.375	2.793.750
43.11.02					
43.18.02			198.098.269	372.565.874	500.035.857

Indien gewenst wordt aan het geachte lid een kopie gezonden van alle toekenningsbesluiten. Ik vestig er zijn aandacht op dat dit een niet onaanzienlijk aantal besluiten betreft dat voor heel wat

bijwerk zorgt voor de betrokken onderbezette dienst.

2. Wat artikel 33.12.02 betreft vindt het geachte lid de per jaar via dit artikel uitbetaalde bedragen aan 4 organisaties erkend op basis van het KB van 18 februari 1974 betreffende de erkenning en subsi-

diëring van de Nederlandstalige organisaties ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening.

Vermits de meeste aangesloten zijn bij een „culturele koepel” met een ideologische strekking geven we de naam van deze koepel op.

Vereniging	1978	1979	1980	1981	1982	Koepel
Katholiek Centrum voor Lectuurinformatie en Bibliotheekvoorziening 2000 Antwerpen	2.2 13.497	2.424.201	1.8 17.2 17	4.170.597	1.937.987	CSKW koepel (christelijk)
Nationaal Bibliotheekfonds 24 10 Herentals	965.744	804.344	926.230	1.084.237	918.418	CSC Koepel (Socialistische)
Bibliotheekvereniging van het Willemsfonds 9000 Gent	—	—	60.044	37.190	13.492	CCSB Koepel (liberaal)
Vlaamse Vereniging van Bibl., Archief- en Documentatiepersoneel 2000 Antwerpen	376.624	546.847	708.040	695.445	630.103	

Vraag nr. 328
(zitting 1983-1984)
van 17 augustus 1984
van de heer W. PEETERS

„Uitzending door derden” — *Steun*

Heel wat bedragen werden en worden uitbetaald voor „Uitzendingen door derden” (BRT-decreet).

Graag kende ik de bedragen die per gewest en per ideologische strekking voor de jaren 1978 tot en met 1982 door uw departement (of door een instelling die onder uw voogdij ressorteert) uitbetaald werden?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De toelagen die worden uitbetaald voor de „uitzendingen door derden” worden gereguleerd in artikel 29 van het decreet van 28 december 1979, houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen.

Dit artikel bepaalt:

- § 1. Het bedrag dat voor de uitzendingen door derden in het BRT-krediet wordt gereserveerd is gelijk aan het bedrag dat tijdens het voorlaatste jaar voor eenzelfde aantal uren zendtijd werd uitgegeven voor de programmakosten en voor de personeelskosten van de televisie-nieuwsdienst van de BRT, verhoogd met een vaste basistoelage.

Voor de berekening van de kosten wordt het bedrag verhoogd met de index van het vorige jaar.

- § 2. De vaste basistoelage kan per categorie verschillen. De in eenzelfde paragraaf van artikel 25 bedoelde verenigingen en stichtingen ontvangen dezelfde basistoelage.
- § 3. De in §§ 1 en 2 van dit artikel bedoelde bedragen worden door de Koning bepaald, de Raad van Beheer gehoord.
- § 4. De verdeling onder de verenigingen en stichtingen van het bedrag voor programmakosten en voor personeelskosten gebeurt in evenredigheid met de toegekende zendtijd.
- § 5. De in artikel 25 bedoelde verenigingen en stichtingen werken uitsluitend met de middelen die hun in uitvoering van dit artikel ter beschikking worden gesteld, en met de opbrengst van de verkoop van de publikaties, voorzien in artikel 26, § 2 van de eigen klank- en beeldopnamen.

De verenigingen en stichtingen aanvaarden de controle over de boekhouding volgens bij koninklijk besluit vastgelegde modaliteiten.

De uitzendingen door derden op basis van het decreet zijn effectief gestart op 1 januari 1981. Het jaar voordien werd enkel een éénmalige premie uitgekeerd aan de erkende verenigingen en stichtingen om de start in optimale condities mogelijk te maken.

Hierbij gaat de tabel van de uitgekeerde toelagen per erkende vereniging of stichting.

Toelage aan derden

	1980			1981			1982			1983		
	Toelage voor 3de trimester 7.500.000	Uren	Vaste toelage	Variabele toelage 444.004/u (1)	Uren	Vaste toelage	Variabele toelage 435.683/u (6)	Uren	Vaste toelage	Variabele toelage 502.387/u (8)	Uren	Vaste toelage
Verenigingen en stichtingen												
Politieke (art. 25 § 1)												
Christen-Democratische Omroep	666.000	13 u 30	400.000	5.994.056	13 u 15	400.000	5.772.800	15 u 45	400.000	7.912.595	15 u 45	400.000
Socialistische Omroepvereniging	666.000	8 u 30	400.000	3.774.036	8 u 45	400.000	3.812.226	12 u 15	400.000	6.154.241	12 u 15	400.000
Liberale Radio en Televisie-Omroep	666.000	7 u 30	400.000	3.330.031	8 u 45	400.000	3.812.226	11 u 45	400.000	5.903.047	11 u 45	400.000
Vlaamse Nationale Omroepstichting	666.000	6 u 30	400.000	2.886.027	7 u 15	400.000	3.158.702	10 u 15	400.000	5.149.467	10 u 15	400.000
Levensbeschouwelijke (art. 25 § 2)												
KTRO	1.666.500	18 u	1.000.000	7.992.077	19 u	1.000.000	8.277.977	25 u	1.000.000	12.559.675	25 u	1.000.000
Het Vrije Woord	1.666.500	18 u	1.000.000	7.992.077	19 u	1.000.000	8.277.977	25 u	1.000.000	12.559.675	25 u	1.000.000
GERV-leden (art. 25 § 3)												
Agrarische T. en R.-omroep	166.500	1 u	100.000	444.004	1 u	100.000	435.683	1 u 15	100.000	627.984	1 u 15	100.000
Middenstandstribune	166.500	1 u	100.000	444.004	1 u	100.000	435.683	1 u 15	100.000	627.984	1 u 15	100.000
Televisie en onderneming	166.500	2 u 30	100.000	1.110.010	2 u 45	100.000	1.198.128	3 u 45	100.000	1.883.951	3 u 45	100.000
ACV-Informatief	166.500	2 u 30	100.000	1.110.010	2 u 30	100.000	1.089.207	3 u 30	100.000	1.758.355	3 u 30	100.000
Liberale Syndikale Omroepvereniging	166.500	0 u 15	100.000	111.001	0 u 15	100.000	108.921	0 u 15	100.000	125.597	0 u 15	100.000
Stichting Syndikale Omroep	166.500	1 u 45	100.000	777.007	2 u	100.000	871.366	2 u 30	100.000	1.255.967	2 u 30	100.000
K.P.-Protest.-Israël. (art. 25 § 5)												
Vlaams Progressieve Omroep	166.500	1 u	100.000	444.004	0 u 30	50.000	217.842	2 u 30	100.000	1.255.967	2 u 30	100.000
Protestantse Omroep	166.500	2 u 30	100.000	1.110.010	2 u 30	100.000	1.089.207	2 u	100.000	1.004.774	2 u	100.000
Israëlitische godsdienstige uitzendingen	166.500	2 u	100.000	888.008	2 u	100.000	871.366	2 u	100.000	1.004.774	2 u	100.000
Totaal	7.495.500 (2)	86 u 30 (3)	4.500.000 (3)	38.406.362 (3)	90 u 30 (4)	4.450.000 (4)	39.429.311 (4)	120 u (7)	4.600.000 (7)	60.286.440 (7)	120 u (7)	4.600.000 (7)
De Groene Omroep (art. 25 § 5)												
RAD-uitzendingen					1 u o u 30	100.000 100.000	435.683 217.842	2 u 1 u	100.000 100.000	1.004.774 502.387	2 u 1 u	100.000 100.000
Totaal					92 u (5)	4.650.000 (5)	40.082.836 (5)	120 u (7)	4.600.000 (7)	60.286.440 (7)	120 u (7)	4.600.000 (7)
Nationalistische Omroepstichting (art. 25 § 5)								1 u	100.000	502.387	1 u	100.000
Totaal								121 u	4.700.000	60.799.827	121 u	4.700.000

Toelage aan derden

Verenigingen en stichtingen	1984		
	Uren	Vaste toelage	Variabele toelage 438.099/u (1)
Politieke (art. 25, § 1)			
Christen-Democratische Omroep	15 u 45	400.000	6.900.058
Socialistische Omroepvereniging	11 u 45	400.000	5.147.662
Liberale Radio- en Televisie-Omroep	12 u 15	400.000	5.366.712
Vlaamse Nationale Omroepstichting	10 u 15	400.000	4.490.514
Levensbeschouwelijke (art. 25, § 2)			
KTRO	25 u	1.000.000	10.952.474
Het Vrije Woord	25 u	1.000.000	10.952.474
GERV-Leden (art. 25, § 3)			
Agrarische T. en R.-omroep	1 u 15	100.000	547.624
Middenstandstribune	1 u 15	100.000	547.624
Televisie en onderneming	3 u 45	100.000	1.642.871
ACV-Informatief	3 u 30	100.000	1.533.346
Liberale Syndikale Omroepvereniging	0 u 15	100.000	109.525
Stichting Syndikale Omroep	2 u 30	100.000	1.095.247
(art. 25, § 5)			
Protestantse Omroep	2 u 30	100.000	1.095.247
Israelitische godsdienstige uitzendingen	2 u	100.000	876.198
De Groene Omroep	2 u	100.000	876.198
RAD-uitzendingen	1 u	100.000	438.099
Nationalistische Omroepstichting	1 u	100.000	438.099
Totaal	121 u (2)	4.700.000 (2)	53.009.972 (2)

Vraag nr. 330
(zitting 1983-1984)
van 17 augustus 1984
van de heer W. PEETERS

Verenigingen aanleunend bij een politieke partij — Steun

Heel wat gemeenschapsgelden worden besteed aan diverse sociaal-culturele verenigingen (o.m. bibliotheken, radio-omroep, jeugd beleid, vorming, sport, enz.).

Graag vernam ik welke bedragen werden toegekend per groep, per ideologische strekking en dit voor de jaren 1978 tot en met 1982?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

A. In het kader van de dienst Volksontwikkeling kunnen wij niet uitmaken tot welke ideologische strekking de gesubsidieerde organisaties behoren. Wij kunnen wel de subsidiebedragen per organisatie publiceren maar niet per ideologische strekking. Er is immers geen passende reglementering voorhanden om uit te maken tot welke ideologische strekking de organisaties behoren.

B. Een peiling doen naar de ideologische strekking van de door het Bestuur voor Jeugdvorming gesubsidieerde jeugdverenigingen is uiteraard niet mogelijk. De grote meerderheid van de Vlaamse Jeugdverenigingen wenst zich trouwens niet tot een politieke ideologie te bekennen.

Voor wat de jongerenverenigingen betreft, die aanleunen bij een politieke partij, gelieve in hiernaststaande tabel een overzicht te vinden:

	1978	1979	1980	1981	1982	1983
CVP-jongeren	1.912.223	1.894.063	1.983.890	2.228.158	2.229.751	2.928.316
Jong Kommunisten	1.281.490	750.533	684.643	912.942	956.231	1.622.821
Jong Socialisten	1.609.687	1.330.232	1.574.225	1.641.495	1.869.121	1.945.222
Verbond der PVV-Jongeren	784.448	813.959	1.091.530	1.178.522	956.901	987.658
VU-jongeren	560.923	941.041	1.008.969	1.217.065	1.268.011	1.886.665

C. De openbare bibliotheken erkend op basis van de wet van 17 augustus 1921 evenals op basis van het bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 worden niet gevraagd naar hun eventuele ideologische strekking. Ter informatie vindt het geachte lid de

Sectie 41

Art.	1978	1979	1980	1981	1982
33.01.02	7.824.000	14.899.500	7.500.000	6.865.500	5.656.500
33.02.02	16.469.275	29.595.375 2.002.500	15.501.375 72.750	13.681.500	8.817.250 2.994.000
33.03.02	6.500.000	5.500.000	9.336.254	4.000.000	1.900.000
33.04.02	1.714.210	1.850.280	1.908.470	1.991.530	2.300.000
33.05.02	1.300.000	1.300.000	1.500.000	1.500.000	1.200.000
33.06.02	599.000	599.000	599.000	413.400	299.775
33.07.02		—		—	—
33.08.02	—	—	1.300.000	1.300.000	1.300.000
43.01.02	5.560.500	12.000.000	6.600.000	2.799.000	1.297.500
43.02.02	9.994.525 650.625	19.595.675 3.902.250	11.798.250	5.406.375	2.793.750
43.11.02					
43.18.02			198.098.269	372.565.874	500.035.857

globale bedragen voorzien in de respectievelijke begrotingen.

Indien gewenst, wordt aan het geachte lid een kopie gezonden van alle toekenningsbesluiten '82. Ik vestig er zijn aandacht op dat dit een niet onaanzienlijk aantal besluiten betreft dat voor heel wat bijwerk zorgt voor de betrokken onderbezette dienst.

Wat artikel 33.12.02 betreft vindt het geachte lid de per jaar via dit artikel uitbetaalde bedragen aan 4 organisaties erkend op basis van het KB van 18 februari 1974 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige organisaties ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening.

Vermits de meeste aangesloten zijn bij een „culturele koepel” met een ideologische strekking geven we de naam van deze koepel op.

D. In de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat BLOSO-dienst Sportbegeleiding niet de bevoegdheid heeft om te bepalen welke de ideologische

Vereniging	1978	1979	1980	1981	1982	Koepel
Katholiek Centrum voor Lectuurinformatie en Bibliotheekvoorziening 2000 Antwerpen	2.213.497	2.424.201	1.817.217	4.170.597	1.937.987	CSKW koepel (christelijk)
Nationaal Bibliotheekfonds 24 10 Herentals	965.744	804.344	926.230	1.084.237	918.418	CSC Koepel (Socialistische)
Bibliotheekvereniging van het Willemsfonds 9000 Gent	—	—	60.044	37.190	13.492	CCSB Koepel (liberaal)
Vlaamse Vereniging van Bibl., Archief- en Documentatiepersoneel 2000 Antwerpen	376.624	546.847	708.040	695.445	630.103	

Werkingsstoelagen

Propagandatoelagen voor — Voorbereiding Topatleten
— Deelname aan Internationale Wedstrijden in het buitenland
— Organisatie van Internationale Wedstrijden in het buitenland

Propagandatoelagen voor Clubmanifestaties (*)

Sportverenigingen die toelagen ontvingen	1978	1979	1980	1981	1982
2.2 Katholieke Vlaamse Turnfederatie	4.455.048	3.700.347	3.896.918	3.545.535 62.775	3.451.629 46.125
5.27 Kon. Kath. Sportfed. van België — Omnisport	1.327.567	1.225.955	1.399.111	1.250.135	2.200.591
5.40 Kon. Kath. Vlaams Sportverb. — Voetbal	3.028.550	3.554.884	3.462.377	4.153.459	4.269.409
5.41 Vl. Kath. Sportfederatie — Basketbal	864.347	930.690	968.467	1.020.842	706.988
5.42 Kon. Vl. Kath. Sportfed. — Tafeltennis	1.051.264	1.203.743	1.120.344	1.072.466	1.154.793
5.43 Vl. Kath. Sportfed. — Volleybal	1.405.506	1.663.463	1.504.467	1.515.223	1.485.899
9.3.3 FALOS — Sportfed. V.D. K.A.V. en de K.W.B.	2.432.604	2.829.783	2.900.366	3.015.125	3.281.222 160.000
2.3 Socialistische Tumbond van België — Nedt. vleugel	4.987.082	3.441.680	3.064.203	2.094.808 46.256	3.001.381
2.9 Federatie voor Recreatie en Omnisport	—	—	—	—	53.398
3.3 Vl. Arbeiders Wandel en Atletiek Federatie	288.963	204.975	255.978	182.536	170.465
5.18 Arbeidersvoetbalbond	1.424.411	2.587.900	2.280.173 3.950	2.079.486	2.053.227
9.20 ATB Natuurvriendensport en Openluchtlevens	585.823	701.710	632.476	571.312	696.541 40.972
11.8 Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport	110.000	110.000	198.925	162.026	163.764 61.200
2.4 Vlaamse Liberale Turn- en Sportbond	50.000	539.696	458.444	352.074	390.350

(*) Deze toelagen waren in 1978 en 1979 begrepen in de vermelde globale jaarlijkse toelage.

Facultatieve toelagen

Sportverenigingen die toelagen ontvingen	1978	1979	1980	1981	1982
Socialistische Centrale voor Sportbeleid	—	50.000	50.000	50.000	50.000
Liberaal Overlegcentrum voor de Sport	—	—	—	—	50.000

Toelagen Sportmateriaal

Sportfederaties waarvan de clubs toelagen voor aankoop van sportmateriaal ontvingen	1978	1979	1980	1981	1982
2.2 Katholieke Vlaamse Turnfederatie	531.473	519.381	81.281	217.176	253.724
5.27 Vlaamse Katholieke Sportfederatie Omnisport	65.725	26.100	99.010	120.726	36.333
5.40 Koninklijk Katholiek Vlaams Sportverbond — Voetbal	4.220	—	7.085	39.486	—
5.42 Koninklijke Vlaamse Katholieke Sportfed. — Tafeltennis	49.554	27.351	23.992	61.996	54.028
5.43 Vlaamse Katholieke Sportfederatie — Volleybal	—	—	—	—	4.400
9.33 FALOS — Sportfederatie van de KAV en de KWB	10.725	—	40.310	—	5.265
2.3 Socialistische Tumbond van België — Ned. vleugel	225.354	57.112	42.081	135.940	57.243
2.9 Federatie voor Recreatie en Omnisport	—	—	95.729	—	33.354
3.3 Vlaamse Arbeiders Wandel en Atletiek Federatie	—	—	—	—	—
5.18 Arbeidersvoetbalbond	—	—	—	—	—
9.20 ATB Natuurvriendensport en Openluchtlevens	12.903	7.025	16.933	43.151	7.750
11.8 Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport	—	27.393	77.060	14.438	26.121
2.4 Vlaamse Liberale Turn- en Sportbond	2.897	15.152	—	56.846	27.917

Private Sportkampen

Sportfederaties	1978	1979	1980	1981	1982
5.27 Vlaamse Katholieke Sportfederatie Omnisport	—	256.380 (initiatie- portkampen)	—	837.405	1.147.668
5.40 Koninklijk Katholiek Vlaams Sportverbond — Voetbal	24.484	41.925	—	—	—
5.41 Koninklijke Katholieke Sportfederatie — Basketbal	25.491	59.175	100.000	—	—
5.42 Koninklijke Vlaamse Katholieke Sportfed. — Tafeltennis	271.118	79.240	260.631	—	—
5.43 Vlaamse Katholieke Sportfederatie — Volleybal	23.925	96.160	—	—	—
2.9 Federatie voor Recreatie en Omnisport	—	—	244.215	873.866	1.054.202
Liberaal Mutualisten	120.446	107.681	80.508	—	215.330

strekking is van de erkende en gesubsidieerde sportfederaties. Daartoe bestaat ook geen noodzaak in verband met de subsidiëringsreglementen.

Bijgevolg kunnen enkel die sportfederaties die hun ideologische strekking zelf aanduiden, als dusdanig worden vermeld.

In bijlage vindt het geachte lid de overzichtstabellen, per jaar, van de toelagen die aan deze sportverenigingen werden toegekend.

Vraag nr. 332
(zitting 1983-1984)
van 23 augustus 1984
van de heer M. VANDENHOVE

Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport — Propagandatoelagen

In een schrijven van 24 april 1984 werd de VZW Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport ervan in kennis gesteld voor 1984 geen aanspraak te kunnen maken op propagandatoelagen vanwege BLOSO. Ter

zake geen details vermeld zijnde, verzoek ik de bewindsman om een antwoord op volgende vragen.

- Geldt de afwijzende beslissing, qua toekennen van propagandatoelagen aan de VZW Vlaamse Federatie voor Gehandicaptensport voor 1984, ook voor andere sportfederaties van minder-validen? Indien niet, welke sportfederaties van minder-validen kunnen wel aanspraak maken op toelagen voor 1984 en welke criteria worden daartoe gehanteerd?
- Hoe is het gesteld met de gewone sportfederaties? Welke criteria worden op dit vlak in acht genomen? Welke van die gewone sportfederaties kunnen voor 1984 al dan niet aanspraak maken op propagandatoelagen?
- Welke zijn de oorzaken van de bezuinigingen en wat is de budgettaire weerslag ervan?
Hoe evolueerden de uitgaven aan propagandatoelagen gedurende de jongste 5 jaren?

Antwoord

- De afwijzende beslissing qua toekennen van propagandatoelagen geldt inderdaad ook voor andere

erkende sportfederaties van minder-validen, zoals PSYLOS, SLOBO en NASSO-MIVA.

Alleen de BSVG (Belgische Federatie voor Gehandicapten) — Nederlandstalige Liga en in bescheiden mate de NFSOG (Nederlandstalige Federatie voor Sport en Openluchtlevens voor Gehandicapten) ontvingen in 1984 toelagen voor organisatie of deelname aan internationale competities op hoog niveau en de voorbereiding van hun atleten daarop.

Bij het voorstellen van toelagen 1984 werden in acht genomen de beperktheid van het budget, het al of niet internationale niveau en de al of niet brede uitstraling van de geplande wedstrijden, en het aanwenden en verantwoorden van de eventuele toelagen 1983.

2. De criteria voor het toekennen van propagandatoelagen aan de „gewone sportfederaties” zijn dezelfde als degene die worden aangewend bij sportfederaties voor minder-validen.

In 1984 werden door BLOSO 80 federaties erkend. Aan 41 federaties werden propagandatoelagen toegekend.

3. Aangezien de toegekende kredieten zeer beperkt zijn en de ingediende aanvragen steeds menigvuldiger en hoger, dient noodzakelijkerwijze streng te worden geselecteerd bij het voorstellen van subsidies.

De totale uitgaven aan propaganda voor:

- internationale wedstrijden;
- bondsmanifestaties;
- voorbereiding topatleten

evolueerden als volgt :

- 1980 : 22.318.000 F.
- 1981: 29.085.000 F.
- 1982: 29.090.000 F.
- 1983: 28.000.000 F.
- 1984 : 33.000.000 F.

Vraag nr. 336

(zitting 1983-1984)

van 3 september 1984

van de heer O. VAN OOTEGHEM

BRT — Gebruik van de Nederlandse plaatsnamen

Bij vraag nr. 218 van 2 april 1984 werd aan de Gemeenschapsminister gevraagd wat hij heeft onderzocht om van oudsher Nederlandse plaatsnamen in Frankrijk door de BRT te doen respecteren.

Daarop heeft de geachte Minister de reglementering binnen de BRT medegedeeld, die geen steek houdt en die dringend aan een herziening toe is.

Daar het antwoord toch het standpunt van de geachte Minister schijnt in te houden, vernam ik graag wat volgt.

1. Waar ligt de rechtsgrond waarop een Minister zich uitsprekt over de prioriteit die een BRT-taalmeester aan communicatie-overwegingen toekent ten aanzien van zuiver taalkundige plus taalhistorisch en taalpolitieke?
2. Op welke gronden worden namen als „niet meer haalbaar” beschouwd, zoals b.v. „Düsseldorp”, wanneer die schrijfwijze zelfs door de plaatselijke toeristische dienst ten behoeve van de Nederlandstalige bezoekers wordt gebruikt?
3. Op welke gegevens baseert de Minister of de BRT de bewering: „De meeste Vlamingen kennen de Nederlandse vormen (voor oorspronkelijk Nederlandse namen in Frankrijk) niet meer of gebruiken ze niet “?
4. Als Atrecht en Kamerijk „eerbiedwaardige namen zijn in een geschiedkundige samenhang”, waarom is de oude universiteitsstad Dowaaï, die nog eeuwenlang zelfs belangrijke Nederlandse drukken leverde, zulks niet? Faalt hier de kennis van enkele individuen niet, die zich dan maar op „gangbaarheid”, „haalbaarheid” en ongemeten „meerderheden” beroepen om die onkundigheid te verbloemen?
5. Wat schrijft de Minister de BRT voor in verband met b.v. St.-Omaars, Grevelingen, Bonen, Witzand, Hazebroek? Zijn die historisch belangrijk voor Vlaanderen of niet?
6. Met welk recht en op welke bevoegdheidsgrond wijst de Minister samen met de BRT-leiding, de taalgebruikers die tóch de voorkeur geven aan Atrecht en Robeke, terecht als zouden ze een „goede communicatie in het gedrang brengen”?
7. Is de conformistische on-Nederlandse praktijk die bij de BRT voor Nederlandse plaatsnamen in Frankrijk is opgelegd dan de „goede”? Is dat het officieel standpunt van de Vlaamse Regering of een door haar gedekte uitspraak?
8. Ten opzichte van Nederlandse namen in het buitenland blijkt de Minister of de BRT dus een spel op dubbel defaitistisch defensief aan te bevelen bij de wielervedstrijden en duivensport. Moet daaruit worden afgeleid dat plaatsnamen in het Nederlandse taalgebruik al niet meer vaststaan?
9. Meent de geachte Minister dat de afwisseling tussen het gebruik van Atrecht (vrede van Atrecht b.v.) en Arras „duiven”-taal(!) op zichzelf al niet hinderlijk is voor de algemene „communicatie-overwegingen”? Weten de luisteraars zo nog wel dat het om één en dezelfde plaats gaat? Of is er een elitair taalgebruik en een ander?
10. Brengen namen als „Esquelbec” en „Audruicq” en „Quaëdypre” niet meer de communicatie in het gedrang dan Ekelsbeke (Carillon en Cultuurdagen!), Ouderwijk en Kwaadieper?
11. Acht de geachte Minister het, na de staatsvorming van 1980, dus werkelijk te vroeg om de BRT een Nederlands-Vlaamse reflex tot zelfrespect op te leggen en de inrichting te doen afzien van haar drogargumenten om de van oudsher gebruikte Nederlandse namen verder te verminnen?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De BRT gebruikt de Nederlandse vormen van buitenlandse plaatsnamen, voor zover die in ons taalgebied (vrij) algemeen bekend zijn of in gebruik. Deze beperking is ingegeven door respect voor de luisteraars en kijkers: het sticht alleen maar verwarring, als vormen van plaatsnamen worden gebruikt waar ze niet of nauwelijks mee vertrouwd zijn.

De vaststelling dat een naam niet (meer) gangbaar is in ons taalgebied, is een kwestie niet van willekeur, maar van waarneming. Zo heeft bij mijn weten de hele schrijvende pers het over de wielervedstrijd Parijs-Roubaix ; daaruit kan geredelijk worden afgeleid dat de vorm „Robeke” (of Robaais?) niet gebruikelijk is. De Belgische bond van duivenliefhebbers gebruikt in zijn berichten en mededelingen altijd „Arras” op grond van de overweging dat zijn leden de vorm „Atrecht” nauwelijks kennen, laat staan bezigen. In Van Dale, ons meest gezaghebbende woordenboek, staat te lezen: het Nauw van Calais.

2. Het is een misverstand dat de BRT de taalgebruikers „die toch de voorkeur geven aan Atrecht en Robeke”, terecht wijst. De BRT maakt een interne afspraak om te vermijden dat in de uitzendingen nu eens deze en dan weer een andere vorm van een plaatsnaam wordt gebruikt. Deze afspraak heeft uiteraard geen bindend karakter voor de andere taalgebruikers.
3. De BRT zou het op prijs stellen, als in het raam van de Nederlandse Taalunie een lijst van buitenlandse land- en plaatsnamen tot stand zou komen. Als het gebruik van deze lijst verplicht wordt gesteld, komt er een eind aan de verwarring.

Vraag nr. 337
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Abdij van Nazareth te Lier — Beteugeling van de inbreuken na de bescherming

Het landschap van de abdij van Nazareth te Lier werd na een slepende administratie begin 1984 als monument en dorpsgezicht gerangschikt. Maar rangschikken betekent in de praktijk nog niet dat met de bescherming wordt rekening gehouden. Zowel sommige eigenaars als het stadsbestuur van Lier nemen met deze bescherming een loopje.

Ik citeer hierna enkele inbreuken na de rangschikking, vastgesteld in hogergenoemde abdij.

1. Aanleg van een parking binnen het beschermde gedeelte, uitgevoerd door de eigenaar van het poortgebouw en waar op dit ogenblik een restaurant wordt uitgebaat.
2. Illegaal oprichten van een veranda.
3. Gedeeltelijk dempen van de beschermde ringgracht, wat volgens de eigenaar nodig was om de

aangelegde parking binnen het terrein te kunnen bereiken.

4. Reliëfwijziging door ophoging met breuksteen e.a. materialen door nog een andere eigenaar in dit gebied.

In dit verband wens ik dan ook een antwoord te vernemen op de volgende vragen.

1. Is de Minister op de hoogte van deze aanpassingswerken in de abdij? In bevestigend geval, welke instanties hebben hiervoor gunstig advies verstrekt en waarom?
2. In ontkennend geval, wat zal er nu gedaan worden om deze inbreuken ongedaan te maken? Het niet kordaat ingrijpen kan stimulerend werken op andere eigenaars in dit gebied, waardoor alle zin voor bescherming verloren gaat.
3. Zal de Minister de beleidsmensen van de stad Lier om uitleg verzoeken en hen desnoods op hun verantwoordelijkheid wijzen?

Antwoord

De Nazarethabdij en omgeving werd bij ministerieel besluit van 14 maart 1984 op ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten geplaatst. Dit ontwerp werd betekend op 17 juli 1984.

Voor zover ons bekend werd voor de aangeklaagde werken geen vergunning bekomen. Ook bij het bestuur van de stede­bouw is geen aanvraag in dit verband bekend.

De stad Lier werd gevraagd proces-verbaal op te maken tegen de begane overtredingen. Via het bestuur van de stede­bouw zal het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand geëist worden.

Vraag nr. 338
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer P. PEETERS

Subsidies bestuur jeugd­vorming — Rol vakbonden en politieke partijen

Vakbonden en politieke partijen schijnen via hun jeugdbewegingen, jongerenbewegingen, gespecialiseerde jeugdgroeperingen, studentenbewegingen, jeugd­diensten, vormingsdiensten voor werkende jongeren, enz., gretig te knabbelen aan de subsidieruif van het Bestuur voor Jeugd­vorming.

Kan de geachte Minister voor 1983 mededelen :

1. welke „jeugd­organisaties” die van politieke partijen of vakbonden afhangen of ermee nauwe bindingen hebben, betoelaagd werden;
2. hoeveel elk van hen ontving;
3. hoeveel het totaal der subsidies sub 2 bedraagt per vakbond en per politieke partij?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

In principe hangt geen enkele jeugdvereniging af van een politieke partij of een vakbond. Het decreet van 22.1.1976 eist op dit gebied volledige autonomie.

Er zijn echter wel jongerenorganisaties die **nauw** aanleunen bij politieke partijen, vakbonden en kerkgenootschappen.

De administratie is echter niet gemachtigd en in staat om deze „aanhorigheid” te beoordelen en te onderzoeken.

Gelieve de ontvangen subsidies terug te vinden in de hierbijgevoegde tabel.

1. Landelijk jeugdwerk			
1.1. Jeugdbewegingen			
Chirojeugd Vlaanderen — 2000 Antwerpen	13.675.210		
Federatie voor Open Scoutisme — 9000 Gent	1.696.846		
KSA — VKSJ — 1000 Brussel	9.035.54 1		
Kernvalken — 1000 Brussel	1.131.418		
Rode Valken — 1000 Brussel	1.136.211		
Vlaams Nationaal Jeugdverbond — 2200 Borgehout	877.039		
VVKM — VVKM — 2018 Antwerpen	12.317.307		
Vlaamse Federatie van Pioniers — 3030 Leuven (Heverlee)	1.064.129		
1.2. Jongerenbewegingen			
ABVV — Kadetten — 1000 Brussel	2.5 11.590		
ACV — Jongeren — 1040 Brussel	2.796.595		
Humanistische Jongerenbewegingen — 1000 Brussel	3.950.2 11		
Jongerengemeenschappen — 2000 Antwerpen	1.072.187		
Katholieke Jongeren uit de Middengroepen (KJM) — 9000 Gent	1.441.557		
KLJ — Centrale — 3000 Leuven	13.387.788		
Kajottersbeweging — 1880 Merchtem	1.729.351		
Kristene Arbeidsjeugd — 1030 Brussel	8.273.47 1		
Mutualiteit der Jonge Arbeiders — 1000 Brussel	3.608.545		
Nationaal Verbond van de Liberale Jonge Mutualisten — 1050 Brussel	4.539.707		
Syndicale Jeugd ABVV — 1000 Brussel	2.299.136		
Vrouwelijke Kristelijke Arbeidersjeugd — 1030 Brussel	3.583.709		
1.3. Politieke jongerenbewegingen			
CVP — Jongeren — 1040 Brussel	2.928.316		
Jonge Kommunisten — 1000 Brussel	1.622.821		
Jongsocialisten — 1000 Brussel	1.954.222		
Verbond der PVV — Jongeren — 1050 Brussel	987.658		
Volksuniejongeren — 1000 Brussel	1.886.665		
1.4. Studentenbewegingen			
Algemeen Katholiek Vlaams Hoogstudenten Verbond — 3000 Leuven	513.071		
Liberaal Vlaams Studentenverbond — 1050 Brussel	3 17.064		
Vereniging der Vlaamse Studenten — 1000 Brussel	353.914		
Vereniging Universitaire Parochies — 9000 Gent	1.598.556		
1.5 Gespecialiseerde jeugdgroeperingen			
De Jonge Natuurvrienden — 2018 Antwerpen	2.182.618		
Federatie van Jeugd en Muziek Vlaanderen — 1000 Brussel	2.349.142.		
Jefi Jeugddienst opgericht door de BGJG — 1050 Brussel		2.477.226	
Jeugd en Wetenschap België — 1020 Brussel		1.392.36 i	
Jeugd en Wetenschap in het Katholiek Onderwijs — 1040 Brussel			
Jonge Kerk — 9330 Dendermonde		593.694	
Natuur 2000 — 2000 Antwerpen		1.628.139	
Socialistische Olympische Jongerenbeweging — 27 10 Hoboken		326.756	
1.6. Jeugddiensten			
Actiegroep Kritisch Onderwijs — 2000 Antwerpen		454.972	
AFS — Interkulturele Programma's — 1200 Brussel		1.887.483	
Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubescherming — 9000 Gent		587.570	
Belgische Jeugdcaravaan doorheen de Wereld — 9000 Gent		1.328.329	
Belgische YWCA — Nederlandstalige afd. — 1060 Brussel		544.165	
Bouworde — 3200 Kessel-lo		2.892.357	
Burgerdienst voor de Jeugd — 1050 Brussel		1.262.463	
Centrum Jozef Cardijn — 2000 Antwerpen		695.095	
Centrum voor Jeugdtoeristen — 3000 Leuven		2.278.36 1	
Centrum voor Recreatief Werk — 1050 Brussel		3.666.126	
Centrum voor Vorming en Actie — 3500 Hasselt		777.842	
Contact J. — 2000 Antwerpen		900.43 1	
De Kei — 2 100 Deurne		1.718.737	
Diggie — 9660 Brake!		562.897	
Eigentijdse jeugd — 1720 Groot-Bijgaarden		2.391.092	
Federatie van Jeugdateliers en Kunstgroepen — 1000 Brussel		2.03 1.869	
Humanistische Jongeren Service (Humjos) — 1030 Brussel		1.628.289	
Info-jeugd-Nationaal Studie- en Servicecentrum voor jongeren — informatie en Advieswerk — 2000 Antwerpen		646.556	
Informatief Spelmateriaal — 3000 Leuven		1.380.813	
Internationale Solidariteit — 1030 Brussel		1.399.305	
Jekino — Films — 1030 Brussel		1.419.642	
Jeugd en Gezondheid — 1040 Brussel		7.838.983	
Jeugd en Luchtvaart — 2 100 Deurne		330.63 1	
Jeugddienst ABVV — 1000 Brussel		2.155.036	
Jeugddienst ATB — De Natuurvrienden — 20 18 Antwerpen		1.740.278	
Jeugddienst voor Creatieve Ontplooiing — 9360 Buggenhout		488.804	
Jeugddienst voor Maatschappelijke Participatie en Expressie — 1030 Brussel		975.39 1	
Jeugd Rode Kruis — 1950 Brussel		2.156.313	
JINT — OVIK Jeugd Interactie van het O. Vanaudenhove Instituut voor Kadervorming — 1050 Brussel		256.667	
Katholieke vereniging voor Gehandicapten Dienst Jongeren — 2000 Antwerpen		1.642.148	
Krekenland — 9960 Assenede		1.323.369	
Lejo — 9000 Gent		807.939	
Liberaal Federatie voor Jeugdhuisen — 2000 Antwerpen		893.950	
Milac — 1040 Brussel		3.766.516	
Musicerende Jeugd — 92 19 Gentbrugge		530.683	
Nationaal Centrum voor Algemene Vorming van Jonge Werknemers — 1030 Brussel		1.466.089	
NCMV — Jongeren — 9000 Gent		1.288.511	
Nationaal Werk voor Hulp aan de Jeugd Top Vakantie — 1050 Brussel		3.649.633	
Nationale Dienst voor Openluchtlevens — 1040 Brussel		6.846.088	
Nationale Dienst voor Speelpleinen en Recreatieruimten — 1000 Brussel		2.390.416	
Nationale Jeugddienst voor Volksdans — 2000 Antwerpen		678.456	

Op Vrije Voeten — 2000 Antwerpen	516.835
Oxfam — Wereldwinkels — 9000 Gent	2.860.086
Ped. Instituut J/L. Vives — 8320 Assebroek	1.125.124
Pik-Nik Reisanimatie — 1050 Brussel	1.306.807
Sjalom — 9000 Gent	1.093.361
Socialistische Federatie van Plaatselijke Open Jongerenwerk — 1000 Brussel	1.199.889
Socialistische Jeugdmuziek Federatie — 8880 Tielt	508.343
Socialistisch Kaderinstituut — 1000 Brussel	2.740.321
Solac — 1000 Brussel	1.114.077
Spelewei — 2110 Wijnegem	1.379.041
Tiem Werkteam voor Muzische Vorming — 2300 Turnhout	2.828.844
Vereniging van Vlaamse Dienstplichtige Militairen — 3000 Leuven	4 17.336
Vlaamse Federatie der Gehandicapte Jongeren — 1000 Brussel	248.296
Vlaamse Federatie van Jeugdhuisen — 2018 Antwerpen	3.139.987
Vlaamse Jeugdherbergcentrale — 2000 Antwerpen	4.870.006
Volksdanscentrale voor Vlaanderen — 2000 Antwerpen	3.426.547
Vrijwillige Internationale Actie — 2000 Antwerpen	1.009.499
Wandelhemen — Vakantiewerk — 2800 Mechelen	3.024.068
Wegwijzer — 8000 Brugge	603.819
Zonnie Uren — 1000 Brussel	2.188.014
1.7. Coördinatie organismen	
Liberaal Jeugdcoepel CLIJO — 1000 Brussel	785.602
Federatie van Onafhankelijke Jeugdorganisaties en Jeugddiensten — 2000 Antwerpen	277.264
Katholieke Jeugdraad — 1040 Brussel	1.787.378
Socialistisch Jeugdverbond — 1000 Brussel	1.374.390
Totaal :	224.700.000

Vraag nr. 340
(zitting 1983-1984)
van 6 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Zwinbosjes te Knokke-Heist — Bescherming landschap

Ik word ervan in kennis gesteld dat er opnieuw plannen bestaan om in de beschermde Zwinbosjes te Knokke-Heist een jachthaven te bouwen.

Kan de Minister mij mededelen of hij op de hoogte is van deze plannen en welke zijn houding zal zijn bij de behandeling van dit bouwdoossier?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat ook ik vernomen heb dat er inderdaad plannen bestaan voor de aanleg van een jachthaven.

Deze plannen bevinden zich echter nog in een onderzoeksfase, zodat ik nog geen standpunt kan innemen.

Vraag nr. 341
(zitting 1983-1984)
van 6 september 1984
van de heer J. VAN ELEWYCK

Brochure „ Cultuurbeleid in Crisistijd ” — Kosten aanmaak en verspreiding

Door de Minister werd een luxueus uitgevoerde blauwe brochure met bovenvermelde titel gepubliceerd.

Kan de Minister mededelen:

- op hoeveel exemplaren deze brochure werd gepubliceerd?
- hoe deze exemplaren verspreid worden (aan wie, aan welke prijs)?
- hoeveel het aanmaken van deze brochure gekost heeft? Hoeveel het drukwerk?
- op welke artikels van de begroting deze kosten werden verrekend?

Antwoord

In aansluiting met zijn vraag kan ik het geachte lid volgende inlichtingen verschaffen.

1. De brochure waarvan sprake werd op 1.500 exemplaren gepubliceerd.
2. Een aantal (± 100) werden tijdens de officiële voorstelling (persconferentie van 3 juli 1984) aan de aanwezige personaliteiten en journalisten rondgedeeld.

De overige exemplaren (tot dusver ± 1.100) werden per post via het Kabinet verstuurd naar o.a. de ministeriële kabinetten (nationale en Vlaamse deelregering), de leden van de Vlaamse Raad, de culturele administraties en parastatalen die onder het departement cultuur ressorteren, de gemeentebesturen, provinciebesturen en diensten, culturele raden, socio-culturele raden, culturele organisaties, bibliotheken, trefcentra, theaters, scholen... en instellingen, vzw's of privé-personen die er schriftelijk om verzochten.

Tot dusver zijn er nog een 300-tal in voorraad. Al de uitgereikte of toegestuurde exemplaren werden gratis bezorgd.

3. De kosten voor het aanmaken en het drukken van deze brochure bedroegen : 497.687 frank.
4. Het begrotingsartikel voor verrekening van publicaties van het departement van Nederlandse cultuur is art. 12.02.02.-S 40 Titel I.

Vraag nr. 344
(zitting 1983-1984)
van 11 september 1984
van de heer F. PIOT

BRT — Regeringsmededelingen Executieve

Sommige leden van de Vlaamse Executieve verstrekken af en toe voor de BRT bepaalde verklaringen die gerangschikt worden onder de rubriek „ Regeringsmededelingen “ zoals geregeld bij artikel 1 van de Wet

van 18 februari 1977 houdende de bepalingen betreffende de openbare radio- en televisiedienst.

De Gemeenschapsminister van cultuur gelieve mij mede te delen voor de jaren 1982 en 1983 en voor het lopende jaar 1984, welke leden van de Vlaamse Executieve een dergelijke uitzending hebben verricht, welk thema zij daarbij behandeld hebben en hoeveel tijd elke uitzending in beslag genomen heeft.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid hieronder de gevraagde gegevens worden.

1982	
29 januari	De heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve „ Beleidsintenties van de Vlaamse Executieve ” 5' 23"
21 april	De heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid „ 14-daagse van het Rode Kruis ” 9' 47"
24 juni	De heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden „ Uw Gemeente: Inspraak vergt inzicht ” 3' 20"
10 juli	De heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve „ 11 juliviering ” 8'
6 september	De heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden 2'
7 september	„ Uw Gemeente: Inspraak vergt inzicht ” 2'
8 september	„ Uw Gemeente: Inspraak vergt inzicht ” 2'
9 september	„ Uw Gemeente: Inspraak vergt inzicht ” 2'
10 september	„ Uw Gemeente: Inspraak vergt inzicht ” 2'
13 september	„ Uw Gemeente: Inspraak vergt inzicht ” 5' 27"
9 november	Mevr. R. Steyaert, Gemeenschapsminister voor gezin en welzijnszorg „ Auto-arme zondag ” 15' 08"
16 november	Mevr. R. Steyaert, Gemeenschapsminister voor gezin en welzijnszorg „ De week van de Senioren ” 6' 42"
19 november	De heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud „ Stadshernieuwing ” 7' 09"
1983	
15 april	De heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid „ Gezondheidszorg — 14-daagse van het Rode Kruis — start op 16 april 1983 ” 12' 05"
10 juli	De heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve „ 11 juli ” 9' 49"
6 september	De heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting „ Nu bouwen in Vlaanderen ” 6' 06"
9 september	De heer K. Poma, Gemeenschapsminister van cultuur „ Conscienceherdenking ” 9' 24"
30 september	De heer K. Poma, Gemeenschapsminister van cultuur „ De niet-openbare Radio's ” 7' 58"
21 oktober	De heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid „ Tandhygiëne ” 7' 21"
15 december	De heer M. Galle, Gemeenschapsminister voor binnenlandse aangelegenheden „ Gemeentefinanciën ” 6' 30"

1984

7 april	De heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid „ Wereldgezondheidsdag ” 11' 36"
26 april	De heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid „ De 14-daagse van het Rode-Kruis ” 8' 04"
18 mei	De heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van cultuur „ Dag van de Patroon-opleider ” 9' 27"
10 juli	De heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve „ 11-juli viering ” 8' 28"
29 september	De heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van het gezondheidsbeleid „ Gezonde Voeding ” (1)

(1) De duurtijd was nog niet bekend op het ogenblik dat dit overzicht werd opgemaakt.

Vraag nr. 345 (zitting 1983-1984) van 11 september 1984 van de heer F. PIOT

BR T-sportberichterijging — Commercialisering van de sport

In de nieuwberichten door de BRT uitgezonden dinsdagochtend 21 augustus werd aangekondigd dat de eerste twee voetbalwedstrijden in de nationale competitie diezelfde dag zouden gespeeld worden.

Hierbij werd gepreciseerd dat één van de spelende ploegen FC Seraing zou zijn, waarvan gezegd werd dat deze club gehavend naar de strijd ging, omwille van de „uitverkoop” van een aantal vedetten.

Is de Gemeenschapsminister van cultuur niet de mening toegedaan dat het gebruik van deze term (die ook menigmaal door de openbare radio gehanteerd werd toen de faling van FC Seraing aan de orde was) ongepast is, en niet alleen de commercialisering van de sport op een excessieve wijze benadrukt, doch ook de menselijke waardigheid van de sportbeoefenaar aantast?

Antwoord

Aansluitend op zijn vraag kan ik preciseren dat in het geval van voetbalclub Seraing wel degelijk in de letterlijke zin van het woord een „uitverkoop” van spelers is gehouden: het ging om een louter commerciële operatie om de club uit het faillissement te helpen.

Vraag nr. 350 (zitting 1983-1984) van 12 september 1984 van de heer A. DIEGENANT

Oprichting verkeersmuseum — Vestigingsplaats

Naar ik verneem wordt het plan opgevat te Oostende een „verkeersmuseum” op te richten; dit n.a.v. 150 jaar spoorwegen in ons land.

Hierbij zou gedacht worden aan de verkoop van het onroerend goed waar het trammuseum te Schepdaal is gevestigd en de overbrengst van het daar tentoongestelde materiaal naar Oostende.

Mag ik de Minister verzoeken me te willen meedelen in hoeverre dit plan werkelijkheid wordt?

In elk geval meen ik me te moeten verzetten tegen het vertrek van het trammuseum uit het Pajottenland.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Gemeenschap geen toelagen verstrekt aan een dergelijk museum. Deze materie behoort dus niet tot mijn bevoegdheden.

Vraag nr. 352
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer J. CAUDRON

Paleis voor Schone Kunsten te Brussel — Miskennis van het Nederlands

Tijdens mijn recente bezoeken aan het Paleis voor Schone Kunsten (PSK) te Brussel in het raam van het Festival van Vlaanderen is mij opgevallen dat in het Nederlands gestelde vragen door de ouvreuses steevast in het Frans worden beantwoord. Dezelfde toestand heerst in het restaurant van het PSK.

Graag kreeg ik antwoord op de volgende vragen.

1. Is het niet normaal dat personeel, dat het publiek moet te woord staan in Brussel minstens tweetalig is?
2. Kan u mij de huidige verdeling per taalrol geven van het personeelsbestand van het PSK en het restaurant?
3. Is het niet zo dat het PSK in het leven gehouden wordt dank zij staatssteun, dus hoofdzakelijk door Vlaamse belastingelden?
4. Hoeveel bedragen deze jaarlijkse subsidies?
5. Kan de Minister zich de omgekeerde situatie voorstellen, namelijk dat in het kader van het Festival van Wallonië in het Frans gestelde vragen door het personeel in het Nederlands beantwoord worden?
6. Welke maatregelen zal de Minister nemen om de taaltoestanden in het PSK te normaliseren zodat ook Vlamingen er zich thuis kunnen voelen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat het Paleis voor Schone Kunsten een bi-communautaire instelling is.

Deze instelling hangt af van de nationale ministers van onderwijs, zodat ik u moet verwijzen naar deze collega's.

Vraag nr. 357
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. VAN ELEWYCK

Toeristische bewegwijzering — Aanpassing van het KB van 8.1.1958

Het koninklijk besluit van 8 januari 1958 deelt de autosnelwegen en de toegangswegen in bij de toeristische verkeerswegen, waarlangs geen enkele vorm van publiciteit of toeristische bewegwijzering mag worden aangebracht.

In elk van de ons omliggende landen worden de toeristische merkwaardigheden wel aangeduid langs de autosnelwegen en hun afritten. Iedereen kent de gelukkig gestandaardiseerde platen die een stad met historische betekenis, een kunststad (met het waarom), een architectonische merkwaardigheid aankondigen.

Wat de toeristische aspecten betreft is thans uitsluitend de Vlaamse Gemeenschap bevoegd.

Waarom werd het meer dan 25 jaar oude KB van 8 januari 1958 nog niet aangepast zodat ook in Vlaanderen het cultureel en historisch patrimonium kan gevaloriseerd worden?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid meedelen dat ze een materie bevat die ressorteert onder de bevoegdheid van de nationale regering, met name de Minister van openbare werken.

Vraag nr. 363
(zitting 1983-1984)
van 5 oktober 1984
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Brochure „ Cultuurbeleid in Crisistijd ” — Kostprijs en oplage

Ik kreeg inzage van uw brochure met voornoemde titel. Hierin geeft u een overzicht van het cultuurbeleid tijdens de voorbije twee en één half jaar.

Graag ontving ik volgende inlichtingen.

1. Welke is de kostprijs van deze brochure?
2. Hoeveel exemplaren werden ervan gedrukt?
3. Door wie werd de brochure betaald?

Antwoord

Voor het antwoord op haar vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag van de heer J. Van Elewyck, vraag nr. 341 van 5.9.1984.

M. GALLE
GEMEENSCHAFSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 73
(zitting 1983-1984)
van 17 mei 1984
van de heer J. GABRIELS

Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling —
Stand van zaken

De coördinatie van gemeentebesturen, die bijdragen aanvragen in het kader van het EFRO, gebeurt via uw Ministerie. Blijkbaar is dit niet al te bekend en blijkbaar is de procedure en de criteria op basis waarvan een aanvullende subsidie toegekend wordt, een complexe en langdurige procedure.

Zo is er het voorbeeld van de gemeente Riemst, die met een zeer specifiek en complex probleem zit op het vlak van infrastructuur. In de deelgemeente Zichen-Zussen-Bolder is in de loop der eeuwen een complex gangenstelsel uitgebouwd geworden voor het ondergronds winnen van mergel. In de desbetreffende gemeente geeft dit regelmatig aanleiding tot verzakkingen, tot onbewoonbaarheid van sommige gedeelten, tot het niet kunnen aanleggen van aangepaste riolering enz. Op termijn kan dit problemen geven voor de leefbaarheid van de gemeente.

In dit verband had ik graag van de Minister vernemen:

1. op basis van welke criteria worden aan gemeenten gelden toegekend in het kader van EFRO?
2. Welke gemeenten hebben reeds gebruik gemaakt van deze gelden, voor welk soort projecten en hoeveel bedroeg de bijdrage van EFRO?
3. Hoelang duurt de procedure tot aanvragen van gelden in het kader van het EFRO?
4. Acht de Minister het niet noodzakelijk om gemeenten attent te maken op de mogelijkheden die voortvloeien uit bijdrage van het EFRO?
5. In het geval van de gemeente Riemst:
  - in hoeverre kan het gemeentebestuur bijkomende gelden ontvangen voor het opvullen van ondergrondse groeven en het aanleggen van riolering;
  - welke stimulerende rol kan de Vlaamse regering spelen om met name deze uitzonderlijke situatie, die financieel door de gemeente onmogelijk kan gedragen worden, tegemoet te komen?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna volgende elementen van antwoord op zijn vraag te vinden.

1. Het EFRO kan deelnemen aan de financiering van investeringen in industriële, ambachtelijke of dienstverlenende activiteiten en van investeringen in infrastructuurvoorzieningen die bijdragen tot de ontwikkeling van de regio of de zone waarin zij gelegen zijn.

Ikzelf heb reeds EFRO-bijstand gevraagd voor de gemeentelijke infrastructuurwerken waarvoor ik een vaste belofte van toelage verleende tijdens de periode 1 maart 1982-28 februari 1983. De Europese Commissie onderzoekt zoals dat bij haar het gebruik is, ieder project afzonderlijk, op basis van het belang ervan voor de regionale economische ontwikkeling. Vast afgelijnde criteria heeft zij hiervoor niet beschikbaar.

2. Bij de beschikkingen van 20 december 1983 van de Europese Commissie werd voor dit eerste aanvraagdossier 132.799.522 BF EFRO-steun verleend, voor in totaal 29 projecten, die gesitueerd zijn in volgende gemeenten: Balen, Mol, Herentals, Herselt, Ravels, Retie, Vorselaar, Kortenaeken, As, Genk, Hasselt, Tessenderlo, Bilzen, Maasmechelen, Dilsen, Kinrooi, Lommel, Meeuwen-Gruitrode, Neerpelt, Peer, Diksmuide, Kortemark, Ieper, Oudenaarde, Zingem.
- Deze projecten hebben betrekking op wegen- en rioleringswerken.
3. De ingediende projecten worden door de verschillende betrokken diensten van de Europese Commissie onderzocht en die hun akkoord dienen te geven; vervolgens worden zij voor advies voorgesteld aan het Comité van het EFRO, dat samengesteld is uit de Commissie en de Lid-Staten, en die driemaal per jaar vergadert. De definitieve beslissing wordt tenslotte door de Europese Commissie genomen.

De termijn die tussen deze verschillende stadia verloopt kan niet bepaald worden. Als voorbeeld kan ik aanhalen dat mijn eerste dossier werd ingediend op 30 maart 1983 en werd goedgekeurd bij beschikking van 20 december 1983.

4. Een tweede EFRO-aanvraag is thans in voorbereiding en zal de gemeentelijke infrastructuurwerken bevatten waarvoor ik een overheidssubsidie verleende tijdens de periode 1 maart 1983 tot 29 februari 1984. Aan alle betrokken gemeenten werd gevraagd mij de gegevens over te maken die nodig zijn voor het invullen van de EFRO-aanvraagformulieren.
5. Volgens de informatie die mij door de diensten van het EFRO werden verstrekt, zou het weinig waarschijnlijk zijn dat het louter opvullen van ondergrondse groeven, voor EFRO-bijstand zou in aanmerking komen. Indien dit project zich evenwel situeert in het kader van wegen en/of rioleringswerken, waarbij het belang ervan voor de regionale ontwikkeling kan bewezen worden, zou dit project een reële kans op EFRO-bijstand maken.
6. De tussenkomst van het EFRO is beperkt tot de gemeenten gelegen in de hiemavermelde erkende ontwikkelingszones:
  - a. de zone „Limburg-Kempen” omvat:
    - alle gemeenten van de arrondissementen Hasselt, Sint-Truiden, Tongeren en Maaseik;
    - alle gemeenten van het arrondissement Turnhout;

- de gemeenten Aarschot, Begijnendijk, Bekkevoort, Diest, Geetbets, Kortenaeken, Linter, Scherpenheuvel-Zichem, Tielt-Winge en Zoutleeuw van het arrondissement Leuven.
- b. de zone „ Westhoek” omvat:
  - alle gemeenten van de arrondissementen Diksmuide, Ieper en Veurne.
- c. de zone „ Middengebied Oost-Vlaanderen” omvat:
  - alle gemeenten van het arrondissement Oudenaarde.

Vraag nr. 100
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer O. MEYNTJENS

Gemeente Zwijndrecht-Burcht — Beteugeling van overtredingen inzake huisvuilophaling

in het gemeentelijk politiereglement op het ophalen van huisvuil van de gemeente Zwijndrecht-Burcht wordt bepaald dat de overtreders op het politiereglement worden opgespoord door de plaatselijke politie of door de door het College van Burgemeester en Schepenen uitdrukkelijk daartoe aangestelde gemeente-ambtenaar die door de burgemeester beëdigd geworden is.

Mag ik van de heer Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Kan de burgemeester een gemeente-ambtenaar beëdigen voor het opsporen van milieuovertredingen op het politiereglement voor de huisvuilophaling?
2. Mag deze gemeente-ambtenaar een proces-verbaal opstellen en ondertekenen?

Antwoord

De door het geachte lid aangehaalde problematiek lijkt betrekking te hebben op de uitvoering van het decreet dd. 2 juli 1981, betreffende het beheer van afvalstoffen, waarvan onder meer artikel 28 het volgende bepaalt : „ Onverminderd de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve om algemene regelen vast te stellen, wordt het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld. Dit gemeentelijk reglement wordt van kracht, als de Vlaamse Executieve tussen de veertig dagen nadat het bij haar is binnengekomen geen beslissing heeft genomen “.

Deze materie behoort ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 18 januari 1982, houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, tot de bevoegdheid van de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Vraag nr. 102
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer A. DENYS

Energie-audits — Mogelijkheden ondergeschikte besturen

In het kader van een REV-beleid kan het bedrijfsleven beroep doen op de diensten van het Studiecentrum voor Kernenergie om ter plaatse, in het bedrijf, een energie-audit uit te voeren.

Deze energie-audits kennen een groot succes, en leveren aan de betrokkenen een hoop informatie op, om het energieverbruik te doen dalen.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernomen of de ondergeschikte besturen, zoals provincies en gemeenten ook een beroep kunnen doen op deze diensten, om aldus beter begeleid te worden bij hun pogingen tot vermindering van het energieverbruik.

Antwoord

Zoals het geachte lid aanhaalt voert het SCK ééndags-audits uit in het bedrijfsleven. De resultaten zijn overtuigend : de jaarlijkse besparing zou volgens recente steekproeven het tweevoudige bedragen van de kostprijs van de audit (kostprijs: 50.000 F). In het raam van een contract met de Dienst voor Energiebehoud worden de audits gratis verstrekt aan de aanvragende bedrijven.

Principieel is er geen bezwaar dat de gemeenten uit zorg voor een meer rationele aanwending van de energie en voor zover het desbetreffend initiatief nuttig kan zijn, een beroep doen op gespecialiseerde diensten voor het uitvoeren van studies. Het Studiecentrum voor Kernenergie is één van deze gespecialiseerde diensten dat geschikt is voor het uitvoeren van audits in diensten van openbare besturen. De aanvragen dienen gericht te worden aan het SCK, Boeretang 200 te 2400 Mol.

Tot op heden is hiervoor echter geen overheidsinstelling voorzien.

Terloops wijs ik erop dat de energie-nota, die de gemeenten elk jaar verplicht bij hun begroting moeten voegen, reeds een belangrijk pakket informatie bevat, die dienstig is voor een zuiniger energiegebruik.

Vraag nr. 103
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Gemeentelijke belasting — Toepassing op afgifte administratieve documenten

Volgens uw omzendbrief nr. 136 ADB van 29 september 1982, behoren de geldigverklaring van gegevens uit de bevolkingsregisters, evenals de onderzoeks- en controleverrichtingen daartoe noodzakelijk, op aanvraagformulieren ingevuld en voorgelegd door particulieren, tot het toepassingsgebied van de hoger genoemde belasting.

De omzendbrief van de Minister van binnenlandse zaken dd. 7 november 1979 nr. 72 1.315/162-610, be-
toogt „dat er geen bezwaar tegen is dat de gemeente-
besturen voortaan een belasting innen voor de inlich-
tingen” die aan gerechtsdeurwaarders verstrekt wor-
den.

Daarentegen vindt de bedoelde taks geen toepassing
op de verificatie van gegevens uit de registers van de
burgerlijke stand, op door scholen voorgelegde lijsten
of formulieren (zie antwoord op mijn vraag nr. 21
van 25 november 1983).

Gesteld dat het noodzakelijk is dat alle Vlaamse ge-
meenten dezelfde criteria hanteren, en gezien wat
voorafgaat zou ik graag van de Minister vernemen
welk verschil ten gronde ligt aan de hierboven aange-
toonde uiteenlopende voorschriften aangaande de
geldigverklaringen van inlichtingen, de onderzoeks-
en controleverrichtingen naar inlichtingen, de verifi-
catie van inlichtingen, en het verstrekken van inlich-
tingen, voortkomend uit gegevens in de registers van
de bevolking, en/of in de registers van de burgerlijke
stand en/of in andere bescheiden in het bezit van de
gemeente.

Antwoord

In antwoord op uw vraag heb ik de eer het geachte lid
volgende gegevens mee te delen.

De door het geachte lid bedoelde gemeentebelasting
is in voorkomend geval in principe altijd toepasselijk
op het verstrekken van inlichtingen uit gegevens in de
registers van de bevolking of van de burgerlijke stand
of uit andere bescheiden van de gemeente, onafgezien
of het gaat om geldigverklaringen, verificatie-, onder-
zoeks- of controleverrichtingen.

Deze belasting is uiteraard niet van toepassing indien
de kosteloosheid van de afgifte van bepaalde stukken
of inlichtingen wordt voorgeschreven door wettelijke
of reglementaire bepalingen.

De stelling dat het noodzakelijk is dat alle Vlaamse
gemeenten dezelfde criteria hanteren lijkt mij in deze
aangelegenheid strijdig met het beginsel van de ge-
meentelijke autonomie inzake belastingen.

‘Vraag nr. 104

(zitting 1983-1984)

van 14 september 1984

van de heer J. VALKENIERS

Beheersvorm VZ W — Toepassing Cultuurpact

1. Een VZW heeft tot doel „het beheer en exploitatie
van de gemeentelijke eigendommen voor culture-
le, toeristische, sociale of heemkundige activitei-
ten, die haar door de gemeente toevertrouwd wor-
den” en daartoe heeft de gemeente deze VZW het
beheer en de exploitatie van een aantal gemeente-
lijke eigendommen toevertrouwd en wordt deze
VZW door de gemeente jaarlijks gesubsidieerd.

Komt zo'n VZW die een beheersvorm overeen-
komstig art. 9c van het Cultuurpactdecreet/wet
heeft (de zelfstandige vereniging van specialisten

of gebruikers (...)) voorzien van een rechtsstatuut
de bepalingen van datzelfde Cultuurpactde-
creet/wet na wanneer haar raad van beheer (enig
bestuursorgaan) is samengesteld uit alleen maar
vertegenwoordigers van de vijf politieke partijen
(ideologische strekkingen), en dus geen vertegen-
woordigers van de filosofische strekkingen noch
van de gebruiker.

2. Dient zo'n VZW een wijziging van haar statuten
of samenstelling van haar raad van beheer voor
kennisgeving mede te delen aan de gemeente-
raad?

Antwoord

In antwoord op deze vraag heb ik de eer het geachte
lid volgende gegevens mee te delen.

Gezien de schaarse en fragmentarische gegevens die
in de vraagstelling zijn verweven, is het onmogelijk
dergelijke vraag duidelijk te beantwoorden. Aange-
zien men met grove waarschijnlijkheid mag veron-
derstellen dat het geachte lid hier een concreet geval
in een bepaalde gemeente op het oog heeft moge ik
hem verzoeken mij meer gedetailleerde gegevens te
verstrekken en mij op deze wijze toe te laten de zaak
terdege te laten onderzoeken en na kennisname van
alle elementen een ter zake afdoend antwoord te kun-
nen geven.

In algemene termen kan, althans wat het eerste ge-
deelte van de vraag betreft, verwezen worden naar
artikel 3 van de Cultuurpactwet van 16 juli 1973
waar de begrippen „ filosofische en ideologische strek-
kingen ” en „ vertegenwoordigers van de gebruikers”
respectievelijk in § 2 en § 3 worden omschreven.

Wat het tweede gedeelte van de vraag betreft dient er
op gewezen te worden dat in eerste instantie de ge-
meenteraad moet toezien op de toepassing van het
Cultuurpact door een VZW, die werkzaam is in de
toepassingsfeer van de Cultuurpactwet, en aan de-
welke door de gemeente bepaalde taken werden toe-
vertrouwd. Het is bijgevolg nogal vanzelfsprekend
dat een dergelijke VZW een wijziging van haar statu-
ten of samenstelling van haar raad van beheer mede-
deelt aan de gemeenteraad.

R. STEYAERT

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 19

(zitting 1983-1984)

van 15 februari 1984

van de heer J. VERNIERS

*MPI, BT en semi-internaat Emiliani — Personeelsbe-
zetting*

Kan mevrouw de Minister mij de volgende gegevens
verstrekken?

1. Welke is de personeelsbezetting op 31 december
1983 in het semi-internaat?

2. Welke is de maximale personeelsbezetting op 31 december 1983 in verband met de normering?
3. Welke is de personeelsbezetting op 31 december 1983 in het MPI en welke is de personeelsbezetting op 31 december 1983 in het BT?
4. Welke is de personeelsbezetting op 31 december 1983 in het MPI en BT en semi-internaat per categorie en functie?

Aanvullend antwoord

In aansluiting op mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 19 van 15 februari 1984, heb ik de eer U mede te delen dat de aanvullende gegevens omtrent bovenvermelde aangelegenheid, gelet op de uitgebreidheid van het antwoord, persoonlijk aan het geachte lid zijn medegedeeld.

Vraag nr. 65
(zitting 1983-1984)
van 9 juli 1984

van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Loonmatiging in de welzijnssector — Aanwending

Kan mevrouw de Minister mij verklaren waarom het KB nr. 278 in zijn gevolgen voor de welzijnssector problemen blijkt te stellen, daar de instellingen en diensten gesubsidieerd door de overheid niet over de nodige middelen zouden beschikken om het loonmatigings-effect door te storten.

Meent mevrouw de Minister niet dat de aanwending van de loonmatiging voor de tewerkstelling, in het bijzonder zou moeten gebruikt worden voor de tewerkstelling in de welzijnssector.

Welke stappen heeft de Minister hieromtrent reeds ondernomen?

Antwoord

In antwoord op uw vraag heb ik de eer u te melden dat de toepassing van het KB nr. 278 problemen stelt voor de welzijnssector, omdat deze sector totaal verschillend werkt van de marktsector. Deze sector verschijnt niet op de vrije markt, waar vraag en aanbod de prijs bepaalt. De welzijnssector, inclusief de lonen worden zeer sterk betoelaagd door de overheid.

Ik heb inderdaad voorgesteld dat het effect van de loonmatiging op de lonen van de welzijnssector, die in feite een verlagend effect zou kunnen hebben op de overheidstoelagen, rechtstreeks voor de totaliteit of een gedeelte zou mogen aangewend worden voor nieuwe tewerkstelling, die tenslotte een besparend effect heeft op de werkloosheidsuitkeringen.

Ik heb gepleit om de voorzieningen in de welzijnssector te ontslaan van het doorstorten van de loonmatiging om de subsidiërende overheid toe te laten voor een rechtstreekse aanwending van het effect van de loonmatiging nieuwe tewerkstelling te stimuleren in voorzieningen die reëel voldoen aan een stijgende nood.

De nationale overheid meent echter dat de voorzieningen van de welzijnssector wel degelijk onderwor-

pen zijn aan de loonmatiging en dat de subsidiërende overheid hen daartoe de middelen moet geven.

De instellingen zullen voor deze kostenelementen verder betoelaagd worden en niet meer moeilijkheden als andere ondervinden om de wetgeving inzake loonmatiging en aanwending van de loonmatiging toe te passen.

Vooralsnog heb ik bij de nationale overheid aangedrongen opdat een belangrijk deel van het effect van de globale loonmatiging rechtstreeks zou overgeheveld worden naar de subsidiërende overheid in de welzijnssector, die een zeer duidelijke, klare en controleerbare, en volgens de toegekende middelen omvangrijk ke bij komende tewerkstelling kan creëren.

Vraag nr. 72
(zitting 1983-1984)
van 31 juli 1984
van de heer W. BEYSEN

Ministeriële kabinetten — Samenstelling

Ik durf veronderstellen dat, sinds de installatie van uw kabinet, de personeelssamenstelling van dit kabinet wijzigingen onderging.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende:

1. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau, uw kabinet reeds hebben verlaten omwille van een bevordering of aanstelling die zij in een overheidsdienst bekwamen;
2. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau zijn op uw kabinet nog werkzaam maar hebben tijdens de periode januari 1982-juni 1984, een bevordering in een overheidsdienst bekomen;
3. welke bevorderingsfuncties op niveau 1 en niveau 2 en zoals bedoeld in hogervermelde vragen, worden door leden en ex-leden van uw kabinet, ingenomen?

Antwoord

Verwijzend naar mijn voorlopig antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag, heb ik de eer de gevraagde inlichtingen mede te delen.

1. Niveau	Aantal
1	0
2	0
3	0
4	0
2. Niveau	Aantal
1	1
2	1
3	0
4	0
3. Ingenomen bevorderingsfunctie	
Adviseur	1
Opsteller	1

Vraag nr. 76
(zitting 1983-1984)
van 27 augustus 1984
van de heer 1. VAN BELLE

OCMW — Terugvordering van onderhoudsgelden

Mag ik mevrouw de Minister het volgende probleem voorleggen?

De organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verplicht het OCMW tot terugvordering van de kosten van maatschappelijke dienstverlening tenzij :

1. er billijkheidsredenen zijn, of
2. de kosten niet opwegen tegen de baten.

Onderhoudsplichtigen mogen de onderhoudsgelden voor 80 procent aftrekken van hun belastbaar inkomen (art. 71 par. 1, 3e WIB). De onderhoudsgelden worden aanzien als inkomen in hoofde van de onderhoudsgerechtigde en mogelijks belast.

Alhoewel het fiscaal gezien logisch lijkt dat wat er bij X afgetrokken wordt, er bij Y die het ontvangt ook aangegeven moet worden, kan het systeem tot eigenaardige toestanden leiden. Ter illustratie het volgende voorbeeld.

Een bejaard echtpaar moet in een rusthuis opgenomen worden. De kostprijs voor een gemeenschappelijke kamer bedraagt 40.000 frank per maand. Het pensioen varieert rond de 20.000 frank. Het echtpaar heeft geen eigendommen en geen spaargelden.

Het OCMW vordert krachtens een eigen recht en rekening houdend met de inkomsten van de onderhoudsplichtige kinderen 2.000 frank per maand van kind A, 2.500 frank per maand van kind B en 1.500 frank per maand van kind C, hetzij in totaal 6.000 frank per maand.

Deze onderhoudsgelden ten bedrage van 72.000 frank per jaar worden bij het inkomen van de bejaarde gevoegd. De bejaarden betalen belastingen op het pensioen, vermeerderd met de onderhoudsgelden.

Nochtans zien zij nooit één cent van de onderhoudsgelden die rechtstreeks aan het OCMW worden betaald. Het OCMW betaalt hen enkel zakgeld ten belope van 3.000 frank per maand.

Wie zal dus de belasting betalen? Het OCMW?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Vooreerst zou ik het geachte lid er willen op wijzen dat, op grond van de artikelen 67, 3 en 69, § 2, van het Wetboek van de Inkomstenbelasting, het onderhoudsgeld dat de door het OCMW begunstigde ouders van hun kinderen ontvangen, slechts voor 80% belastbaar is.

In het door hem geschetste voorbeeld moeten derhalve de 72.000 frank alimentatie in feit met 20% verlaagd worden voor de vaststelling van de bedrijfsinkomsten van de ouders.

Verder neem ik aan dat de in het voorbeeld vooropgestelde bedragen te gering zijn om bedoeld echtpaar tot een belastingbijdrage te kunnen verplichten.

De gevallen waarbij de gezamenlijke netto-inkomsten wel voldoende hoog zijn om belasting te moeten betalen maar anderzijds onvoldoende om de ligdagprijs te bekostigen, komen zoveel voor. Meestal gaat het dan om kostgangers die onroerende goederen bezitten waarop het OCMW een hypotheek genomen heeft.

In verband hiermee werd navraag gedaan bij verschillende OCMW's die een rustoord voor bejaarden in hun beheer hebben. Zo is komen vast te staan dat het merendeel der OCMW's bedoelde belastinggelden verhalen op de onderhoudsplichtigen. Een regeling die ook wordt toegepast, is deze waarbij het OCMW de belastingbijdrage betaalt. In dat geval doet de ontvanger de verrekening en gebeurt de vereffening bij het overlijden van de begunstigde t.o.v. de erfgenamen.

Soms kan het gebeuren dat ten laste van het OCMW geplaatste bejaarden over voldoende zakgeld beschikken om zelf hun belastingen te betalen.

Vraag nr. 77
(zitting 1983-1984)
van 6 september 1984
van mevrouw Z. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Fondsen voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten — Richtlijnen inzake bewijsstukken

Op 24 juni 1983 sprak U het voornemen uit de provinciegouverneurs te verzoeken om de documenten, vereist voor de aanvragen om tegemoetkomingen van de hoger bedoelde fondsen, zelf op te vragen bij de gemeentebesturen. Aldus zouden laatstgenoemden de bewuste stukken zonder kosten kunnen afgeven.

Uit in mijn bezit zijnde vragen van diverse instellingen blijkt dat aan die richtlijnen geen gevolg gegeven wordt.

Aangezien de financiële toestand van de meeste betrokken inrichtingen niet rooskleurig is, zou ik van de geachte Minister graag een exemplaar ontvangen van het door haar aan de gouverneurs gerichte rondschrijven, teneinde de belanghebbenden daarvan in kennis te stellen.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een exemplaar van de richtlijnen inzake het opvragen van de documenten, die gevraagd worden ter staving van de aanvraag om tegemoetkoming uit het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten rechtstreeks zal aan het geachte lid worden toegezonden.

Vraag nr. 79
(zitting 1983-1984)
van 10 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Voedselvergiftigingssymptomen bejaardentehuizen — Maatregelen

Kan de Minister mij meedelen of er tijdens de laatste drie jaar voedselvergiftigingssymptomen door beheerders van bejaardentehuizen aan haar Kabinet werden gemeld?

zo ja, hoeveel en welke maatregelen werden door de Minister getroffen?

Antwoord

Tijdens de laatste drie jaar werden mij geen vergiftigingssymptomen gemeld behalve dit van het St.-Odrardarusthuis te Balen, waaromtrent ik op 4 september 1984 een verslag ontving van de inspectie van de administratie voor gezin en maatschappelijk welzijn.

De preventieve maatregelen die ter zake dienen genomen zijn bepaald in de wet van 12 juli 1966 op de rustoorden voor bejaarden en in de uitvoeringsbesluiten ervan.

Deze maatregelen slaan o.m. op de voeding, de hygiëne en de zorg voor de gezondheid in de rustoorden voor bejaarden.

**Vraag nr. 82
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer E. COPPENS**

Diensten voor gezins- en bejaardenhulp, onthaalgezinnen en kinderkribben — Erkenningsvoorwaarden

Graag vernam ik hoeveel diensten voor gezins- en bejaardenhulp de laatste vijf jaar werden erkend, met vermelding van de indieningsdatum van de erkenningsaanvraag en de datum van de erkenning.

Ook vernam ik graag dezelfde inlichting maar dan voor de diensten van onthaalgezinnen en kinderkribben.

Mevrouw de Minister kreeg onlangs verlenging van het IDE voor de periode van 3 jaar met als gevolg dat bestaande en erkende diensten mogen rekenen op minstens bestending van de toestand.

Kunnen nieuwe initiatieven echter niet aanvaard worden, zowel wat de diensten voor gezins- en bejaardenhulp als de diensten voor onthaalgezinnen en kinderkribben betreft, vooral als het om aanvragen gaat die verantwoord zijn vanuit een duidelijke nood-situatie?

Kan een nieuwe bespreking met uw collega, de heer M. Hansenne Minister van tewerkstelling en arbeid, geen oplossing brengen voor de op dit ogenblik niet beantwoorde plaatselijke noden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat er sinds 1979 38 diensten gezins- en bejaardenhulp erkend werden, waarvan 8 in het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds.

Hierna volgt de lijst van deze diensten met de vermelding van de indieningsdatums van de erkenningsaanvraag en de erkenningsdatum :

	Openbare diensten	Indieningsdatum	Erkenningsdatum
25000	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Beerse	22.1.78	01.02.79
25 100	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Lille	01.02.79	01.03.79
25200	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Oosterzele	17.01.78	01.03.79
25500	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Tielt-Winge en Bekkevoort	14.11.78	01.04.79
25600	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Machelen	28.12.78	01.01.79
25700	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Tremelo	05.10.78	04.01.79
25800	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Kontich	19.02.79	01.05.79
25900	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Mortsel	09.10.78	01.01.79
26000	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Kortesseem	07.02.78	01.07.79
26100	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Kasterlee	10.09.79	01.10.79
26200	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Boortmeerbeek	13.07.79	01.10.79
27 100	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Zoutleeuw	30.08.79	01.02.80
27300	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Zoersel	26.10.78	16.01.80
27400	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Asse	07.11.78	01.01.80
27500	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Schilde	08.10.79	01.02.80
27600	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Ham	18.04.79	01.01.80
27700	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Zwalm	21.06.79	09.01.80
27900	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van St. Katelijne-Waver	08.02.78	01.04.80
28000	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Nijlen	05.07.79	01.03.80
28100	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Vorselaar	20.03.79	01.01.80
28200	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Hekelgem	17.12.79	01.01.80
28300	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Huldenberg	07.12.79	01.01.80
28400	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Steenokketzeel	04.06.80	01.07.80
28600	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Liedekerke	25.07.79	01.01.80
28700	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Koksijde	25.01.80	01.06.80
28800	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Ranst	26.09.79	01.09.80
28900	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Kraainem	15.08.80	01.10.80
29300	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Bertem	23.11.79	01.10.80
28500	Verbond Vrije Mutualiteiten van Limburg	09.07.80	01.08.80
29400	Dienst gezins- en bejaardenhulp Federatie van Onzijdige „ Mutualiteiten ”	27.05.80	01.09.80

Diensten erkend in het kader van het IDF, en voor de duur van dat Fonds:

	Openbare diensten	Indieningsdatum	Erkenningsdatum
29800	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Igelmunster	15.09.81	05.09.83
29900	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Peer	02.07.81	13.09.83
30100	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Bocholt	28.08.80	01.10.83
30300	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Beersel	19.01.79	16.01.84
30400	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Holsbeek	03.03.82	17.10.83
30500	Gezins- en bejaardenhulp van het OCMW van Kortenaak	27.10.80	01.02.84
30000	Dienst voor gezins- en bejaardenhulp „VZW Familiezorg”, Sint-Truiden	29.12.80	16.11.83
30200	Dienst voor gezins- en bejaardenhulp van de VZW „Vlaamse Sociale Kring Ic Dien”, 2800 Mechelen	23.04.82	01.12.83

Het verlengen van het Interdepartementaal Begrotingsfonds in functie van het opslorpen van de werkloosheid, werd in de Herstelwet opgenomen. Dit betekent evenwel niet dat de contracten met Minister M. Hansenne, de facto worden verlengd. Omtrent de voortzetting van het contract voor de diensten gezins- en bejaardenhulp zijn momenteel besprekingen aan de gang.

Onder voorbehoud van het afsluiten van nieuwe overeenkomsten tussen de Minister van tewerkstelling en arbeid en mezelf, kan de werkgelegenheid in het kader van het IDF worden bestendig en desgevallend zelfs worden uitgebreid. Voorts overweeg ik inderdaad te onderzoeken in welke mate nieuwe initiatieven van gezins- en bejaardenhulp, in het kader van de tewerkstelling binnen het Interdepartementaal Begrotingsfonds, moeten worden erkend.

Voor wat betreft de gevraagde inlichtingen omtrent de diensten voor onthaalgezinnen en kinderkribben, deel ik het geachte lid mede, dat de bevoegde parastatale instelling verzocht werd de nodige opzoekingen te verrichten en ze onverwijld over te leggen. De gegevens zullen eerstdaags aan het geachte lid doorgestuurd worden.

Voor de diensten van onthaalgezinnen en voor de kinderkribben is er voorlopig geen supplementaire tewerkstelling voorzien binnen het kader van het IDF.

Vraag nr. 83
(zitting 1983-1984)
van 18 september 1984
van de heer G. CARDOEN

Openluchtschool A. Max de Vlezenbeek — Instandhouding

Door de stad Brussel werd beslist de openluchtclassen „A. Max”, Postweg te Vlezenbeek niet verder in stand te houden.

Hoewel dit scholencomplex kosteloos ter beschikking werd gesteld en de stichting zorgt voor het vervoer van deze zieke en debiele kinderen, beroept het stadsbestuur van Brussel zich op verplichte bezuinigingen.

Er rijst hier ontegensprekelijk een probleem van verdere opvang van deze Vlaamse Brusselse kinderen, naast het probleem voor de ontslagen werknemers.

Gelet op de voortreffelijke infrastructuur (ruime lokalen, keuken, klaslokalen, speelweide) en de zeer interessante ligging t.o.v. de Brusselse agglomeratie, lijkt het mij noodzakelijk mocht deze activiteiten verder kunnen blijven bestaan.

Zou de Vlaamse regering in samenwerking desnoods met de Nederlandse Cultuurcommissie de exploitatie niet verder kunnen verzekeren?

De gemeentebesturen uit Vlaanderen werden recentelijk door Gemeenschapsminister Poma aangeschreven met het oog op de oprichting van jeugdcentra. Kan ook hier niet aan gedacht worden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de infrastructuur van de openluchtschool A. Max te Vlezenbeek slechts gedeeltelijk door Vlaamse kinderen werd gebruikt.

Voor de peuters van de zeven Vlaamse kribben van de stad Brussel konden er gedurende de maanden april tot september spelen. Het zou inderdaad spijtig zijn dat de kinderen uit kribben die niet of slechts over een beperkte tuin beschikken niet langer in open lucht zouden kunnen spelen.

Daarom heb ik het NWK (Nationaal Werk voor Kinderwelzijn) inmiddels verzocht na te gaan in welke mate en onder welke voorwaarden deze kinderen in de toekomst nog van deze infrastructuur kunnen gebruik maken, en indien dit niet het geval zou zijn, naar alternatieve speelmogelijkheden te zoeken.

Wat de overname of exploitatie van deze infrastructuur door de Nederlandse Cultuurcommissie betreft verwijs ik naar het antwoord van mijn collega, de Gemeenschapsminister van cultuur, die ter zake bevoegd is.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 180
(zitting 1983-1984)
van 26 juli 1984
van de heer J. GABRIELS

Verlenen verkavelingsvergunningen — Bevoegdheid gemeen teraad

Kunt u me medelen of een gemeenteraad een verkavelingsvergunning kan blijven weigeren enkel en al-

leen omwille van het feit dat deze gemeenteraad het wegtracé van deze verkaveling niet wil goedkeuren?

Heeft een verkavelaar hiertegen verhaal, buiten de wettelijke beroepstermijnen bij de bestendige deputatie en uw ambt?

Is een gemeentebestuur verplicht aan de verkavelaar richtlijnen te geven op welke manier het wegtracé moet uitgetekend worden?

Kan een wegtracé zonder enige reden telkens worden geweigerd met als gevolg dat de verkaveling ook niet goedgekeurd wordt?

Antwoord

De verkavelingsvergunningen worden afgegeven door het college van burgemeester en schepenen.

Indien een verkavelingsaanvraag het openen van nieuwe straten of het wijzigen van bestaande wegen voorziet en de gemeenteraad het tracé van de nieuwe of bestaande wegen niet heeft goedgekeurd, kan volgens de stedenbouwwet en de constante rechtspraak van de Raad van State, in dergelijk geval de verkavelingsvergunning niet worden afgegeven. Alleen de gemeenteraad kan beslissen over de ontwikkeling van het wegennet. Hij oordeelt soeverein over het al of niet goedkeuren van het wegtracé van een verkaveling.

Deze bevoegdheid is hem uitdrukkelijk toegekend door de Gemeentewet (Art. 76, 7° Gem. W.).

De wet stelt geen beroep open tegen deze beslissing. (R.v. S. 14 december 1965, inz. St. Pieters-Leeuw, De Gem. 1966, blz. 444).

Het is wenselijk dat door de gemeentelijke technische dienst richtlijnen worden gegeven aan een verkavelaar. In bepaalde gemeenten bestaan er gemeentelijke verkavelingsverordeningen die door de gemeenteraad zijn vastgesteld.

Zoals elke administratieve beslissing dient de weigering om het wegtracé van een verkaveling goed te keuren behoorlijk gemotiveerd te zijn.

Bij verwaarlozing van deze motiveringsplicht kan de beslissing eventueel vernietigd worden door de Raad van State.

Vraag nr. 183

(zitting 1983-1984)

van 31 juli 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud — Samenstelling en werking

Volgens krantenberichten is uw departement klaar met de oprichting van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud. Na de goedkeuring van de Vlaamse Executieve is dit voorstel nu naar de Raad van State overgezonden voor advies.

Volgens de berichten zal de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud samengesteld zijn uit 25 effectief werkende leden, onder wie één voorzitter en drie ondervoorzitters, die benoemd worden door de Vlaamse Executieve.

Vervolgens zullen er tien leden worden gekozen uit de universitaire en wetenschappelijke instellingen en nog eens tien leden uit de particuliere natuurbeschermingsverenigingen. De overige vijf leden worden gekozen op basis van deskundigheid inzake landbouw, bosbouw, faunabeheer, riviervisserij en recreatie.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Aan de hand van welke criteria worden de werkende leden van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud gekwalificeerd?
2. Er worden tien leden gekozen uit de particuliere natuurbeschermingsverenigingen. Hoe zal dit gebeuren? Zal elke natuurbeschermingsvereniging een eerlijke kans krijgen om haar kandidatuur te stellen? Wat dient door hen gedaan om in aanmerking te kunnen komen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te bevestigen dat de Vlaamse Executieve een ontwerp-besluit houdende regeling van de instelling en de werking van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud heeft goedgekeurd.

Het ontwerp-besluit is voor advies bij de Raad van State.

In het besluit wordt bepaald dat de leden van de Raad handelen als deskundige op basis van hun persoonlijke ervaring en kennis. De mandaten zijn persoonlijk en de leden mogen zich niet laten vertegenwoordigen.

De tien leden uit de universitaire en wetenschappelijke instellingen worden gekozen derwijze dat volgende disciplines vertegenwoordigd zijn: algemene ecologie, plantkunde, dierkunde, vegetatiekunde, hydrobiologie, aardwetenschappen en landschapsecologie.

De tien leden uit de particuliere natuurbeschermingsverenigingen zijn afkomstig uit de verenigingen die natuurreservaten beheren, uit de verenigingen die actief zijn op het gebied van de natuurbeschermingseducatie, uit de natuurbeschermingsjongerenverenigingen en de overkoepelende natuurbeschermingsorganisaties.

De overige vijf leden worden gekozen op basis van deskundigheid inzake landbouw, bosbouw, faunabeheer, riviervisserij en recreatie.

Het is niet noodzakelijk maar ook niet uitgesloten dat verenigingen of instellingen personen voorstellen voor benoeming in de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud.

De Vlaamse Executieve tenslotte zal de leden van de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud benoemen op basis van de criteria vermeld in het instellingsbesluit.

Vraag nr. 185

(zitting 1983-1984)

van 31 juli 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Bouwvoertredingen in de Netevallei — Stand van zaken

in de Kleine Netevallei werden verschillende overtredingen (voornamelijk te Ranst) vastgesteld door het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening, dienst voor toezicht en beteugeling van de bouw misdrijven te Brussel.

De bouwinbreuken bestaan vooral in het wijzigen van het reliëf van de bodem, het aanleggen van stortplaatsen en het graven van vijvers.

In een brief van 23.10.1980, ref. D.B. 1064/46, werd door voormelde dienst geantwoord dat de gemachtigde ambtenaar van de provinciale directie Stedebouw Antwerpen aan de heer Burgemeester van Ranst gevraagd heeft, ten laste van de eigenaars en/of de uitvoerders, proces-verbaal op te stellen. Er werd tevens geantwoord dat te gepasten tijde hiervoor het herstel in de vorige toestand zal gevorderd worden.

Deze dienst berichtte op 14.1.1983, ref. D.B. 1064146, dat deze zaak thans door zijn diensten wordt onderzocht. Aangezien verder antwoord uitbleef, herinnerde ik op 4. 11. 1983 de dienst voor toezicht aan haar schrijven en beloften. Omdat hierop nog steeds geen antwoord volgde, zond ik de Minister op 10.5.1984 een brief met het verzoek bij de betrokken dienst aan te dringen op een antwoord. Op 4.6.1984 zond de Minister mij een brief waarin mij werd medegedeeld dat hij de betrokken dienst opdracht gegeven had onmiddellijk gevolg te geven aan de brieven van 4.11.1983 en 12.1.1984.

Aangezien het antwoord uitblijft, voel ik mij verplicht langs deze weg naar de stand van zaken te informeren.

Antwoord

Daar de parlementaire vraag over meerdere concrete gevallen handelt wordt rechtstreeks inhoudelijk aan het geachte lid geantwoord.

Vraag nr. 191

(zitting 1983-1984)

van 3 augustus' 1984

van de heer H. DE LOOR

Herwaarderingsgebied „ Aalst-Linkeroever ” — Renovatiepremies voor particulieren

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 2 mei 1984 houdende de erkenning van het herwaarderingsgebied „ Aalst-Linkeroever” houdt in dat het potentieel woningbestand boven de winkelpanden uit de op grond van het besluit van 30 maart 1983 beoogde operatie wordt gelicht. Daarenboven werd op de vergadering van de Executieve van 2 mei 1984 beslist dat de hieraan verbonden problematiek het voorwerp zou uitmaken van onderzoek dat daarna opnieuw aan de Executieve zou worden overlegd.

Naar verluidt zou u nu het betrokken gemeentebestuur schriftelijk bevestigd hebben dat een particulier recht heeft op de renovatiepremie wanneer hij een bestaande woning renoveert. Voor de particuliere aankopen is er geen enkel uitsluitel gemaakt.

Graag vernam ik een antwoord op de volgende vragen :

1. werd in onderhavig geval niet voorbijgegaan aan de beslissing van de vergadering van 2 mei 1984, aangezien vooreerst een onderzoek moest worden ingesteld waarvan de resultaten voor overleg aan de Executieve zouden worden overgemaakt?
2. Artikel 2, 9” van het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983 vermeldt in verband met de herwaarderingswerken uit te voeren door een particulier expliciet „ voor zover deze werken noodzakelijk zijn in het kader van een stads- en dorps herwaarderingsoperatie”. Hoe kunnen in onderhavig geval renovatiepremies worden verleend indien het potentieel woningbestand boven de winkelpanden uitgesloten wordt uit de beoogde operatie (dit is het programma van stads- en dorps herwaarderingsoperaties). Welke garantie bestaat er dan nog omtrent de noodzakelijkheid van de werken betreffende het particulier initiatief?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Ingevolge een beslissing van de Vlaamse Executieve werden de bestaande winkelpanden in het herwaarderingsgebied „ Linkeroever” weggelaten.
Een particulier die een bestaand „ niet-winkelpand” renoveert heeft recht op de renovatiepremie.
2. Het onderzoek dat momenteel binnen het herwaarderingsgebied „ Linkeroever” te Aalst loopt handelt over de bestaande winkelpanden.
3. Het particulier initiatief kan zich nu reeds binnen het goedgekeurde herwaarderingsgebied toespitsen op de renovatie en vervanging van alle andere gebouwen met uitzondering van de renovatie van bestaande winkelpanden.

Vraag nr. 192

(zitting 1983-1984)

van 3 augustus 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Buiten ambachtelijke zone gelegen KMO's - Aantal en evolutie

Het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 277 van 9.7.1984 geeft aanleiding tot aanvullende vragen.

1. Als er niet kan gezegd worden hoeveel ambachtelijke bedrijven, gelegen buiten een daarvoor bestemde zone van het gewestplan, problemen hebben met de uitbreiding van hun bedrijf, is het dan mogelijk mij mede te delen hoeveel ambachtelijke bedrijven er buiten de daarvoor bestemde zone van het gewestplan, voorkomen? Ik neem aan dat van deze abnormaliteit wèl nota wordt genomen.
2. Hoeveel bouwdoSSIERS met betrekking tot geplande ambachtelijke bedrijven, buiten een daarvoor bestemde zone van het gewestplan, zijn er thans in behandeling?

3. Als uw diensten niet weten of er ambachtelijke bedrijven, gelegen buiten een daarvoor bestemde zone van het gewestplan, problemen hebben met de uitbreiding van hun bedrijf, op wat baseert men zich dan om te beweren dat er mag worden aangenomen dat de meeste van deze bestaande bedrijven op termijn problemen zullen ondervinden bij uitbreiding of hernieuwing?
4. In 1976 waren deze problemen in aantal omvangrijk. Wat betekent zulks in concrete cijfers?
5. Vindt de Minister het een gezonde maatregel de wet op de ruimtelijke ordening te wijzigen, zich baserend op denkbeeldige cijfers?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De lokalisatie van de ambachtelijke bedrijven (die bestonden op het ogenblik dat de gewestplannen werden opgemaakt) volgens de verschillende gebieden van de gewestplannen verschilt van gewestplan tot gewestplan al naargelang de gegevens waarover men beschikte, en de ruimtelijke spreiding van deze bedrijven.

Aan de hand van steekproeven kunnen de percentages op niveau van Vlaanderen als volgt geraamd worden:

ambachtelijke bedrijven gelegen in
 een ambachtelijke zone : 15%
 een woonzone : 70%
 een andere zone
 (agrarisch gebied, groengebied) : 15%

Het totaal aantal KMO-bedrijven (landbouwbedrijven niet meegerekend) mag geraamd worden op 240.000.

Hiervan kunnen er 25.200 aanzien worden als feitelijke ambachtelijke bedrijven.

Er kan gesteld worden dat nagenoeg 204.000 KMO-bedrijven, waaronder 2 1.400 ambachtelijke bedrijven gelegen zijn buiten een ambachtelijke zone voorzien op de gewestplannen.

2. Gedurende het eerste halfjaar van 1984 werden 300 bouwdoosiers voor nieuwbouw van ambachtelijke bedrijven in Vlaanderen behandeld, hiervan werden er 237 (79%) gunstig geadviseerd en 63 (21%) dienden te worden geweigerd.

In hetzelfde halfjaar werden 290 bouwaanvragen voor verbouwing of uitbreiding behandeld: hiervan werden er 251 (87%) gunstig geadviseerd en 39 (13%) dienden geweigerd.

Gedurende het jaar 1983 werden 5.358 aanvragen voor nieuwbouw behandeld, hiervan werden 4.569 (85%) gunstig geadviseerd, 789 (15%) dienden te worden geweigerd. In hetzelfde jaar werden 962 aanvragen ingediend voor verbouwing of uitbreiding hiervan werden 839 (87%) gunstig geadviseerd en 123 (13%) dienden te worden geweigerd.

Gedurende het jaar 1982 werden 5.150 aanvragen voor nieuwbouw behandeld, hiervan werden

4.297 (83%) gunstig geadviseerd. 863 (17%) dienden te worden geweigerd.

In hetzelfde jaar werden 933 aanvragen ingediend voor verbouwing of uitbreiding hiervan werden 816 (87%) gunstig geadviseerd en 117 (13%) dienden te worden geweigerd.

3. Niet alle bedrijven hebben tegelijkertijd behoefte aan uitbreiding of vernieuwing. In deze materie kan men beleidsbeslissingen niet steunen op een momentbeeld (de situatie van één welbepaald ogenblik), maar moet men rekening houden met de evolutie in de toekomst.

Voor een bedrijf dat op dit ogenblik geen behoefte heeft aan vernieuwbouw of uitbreiding, kan zich deze noodzaak binnen enkele jaren wel voordoen.

Elk bedrijf gelegen buiten een daarvoor bestemde zone kan derhalve, ten aanzien van de gewestplannen, een potentieel probleem stellen.

4. Gedurende het jaar 1976 werden 1.282 aanvragen tot verbouwing van bestaande ambachtelijke bedrijven ingediend, hiervan dienden 265 aanvragen geweigerd.

5. Hogervermeld cijfergegevens zijn gebaseerd op informatie van gemeenten, het Nationaal Instituut voor de Statistiek, de statistieken van AROL, en de studie van de ruimtelijke en sociaal-economische problematiek van de KMO's in Vlaanderen (studie van 1981). Het gaat hier derhalve geenszins om denkbeeldige cijfers.

Uit deze cijfers blijkt dat het decreet dat de Vlaamse Raad op 28 juni 1984 gestemd heeft absoluut noodzakelijk was om een oplossing te bieden voor de talrijke ambachtelijke bedrijven die gelegen zijn buiten een daarvoor bestemde zone.

Met dit decreet wordt een belangrijke bijdrage geleverd tot de werkverschaffing, de stimulering van de bouwsector en de investeringen.

Vraag nr. 193
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Storten van slib in publieke bossen, parken en speelweiden — Maatregelen

Het Vlaamse land produceert jaarlijks grote hoeveelheden zuiveringsslib en deze produktie zal nog stijgen. Zuiveringsslib kan nuttig aangewend worden in het bemesten van bloemen, struikgewas en parkgebieden of dienstig zijn bij b.v. de ophoging van te laag gelegen percelen. Maar slib dat niet op de juiste wijze wordt behandeld en opgebracht kan besmettingsgevaar opleveren, vooral bij contact door mensen en dieren. Er wordt op gewezen dat primair slib een veel hogere concentratie ziektekiemen bevat dan het oorspronkelijk afvalwater, vanwege de volumeverkleining.

Gezien de grote risico's in verband met de gevaren voor besmetting, vooral door het innemen van aarde

of van verontreinigde vruchten, moet volgens een document van de EG het aanbrengen van slib worden verboden in voor het publiek toegankelijke bossen, parken en speelweiden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wordt in natuur- en parkgebieden vers zuiveringsslib aangewend?
2. In bevestigend geval, bij wie ligt de verantwoordelijkheid hiervoor en zijn deze instanties van deze gevaar risico's op de hoogte?
3. Indien vers zuiveringsslib in parken, bossen e.a. natuur- en recreatiegebieden wordt aangebracht, gebeurt zulks mits betaling of wordt het slib gratis geleverd?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat naar blijkt uit een verslag van AROL in de bossen, parken en domeinen, beheerd door de diensten van de Vlaamse Gemeenschap, geen vers zuiveringsslib wordt aangewend.

Vergunningen tot reliëfwijziging hiertoe werden ook niet aangevraagd.

Vraag nr. 195

(zitting 1983-1984)

van 3 augustus 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Begrotingen 1983 en 1984 — Stand van zaken

Het begroten van in- en uitgaven van een volgend boekjaar is geen gemakkelijke opdracht en zeker als men moet vertrekken met onstabiele gegevens, te wijten aan allerhande factoren die voortvloeien uit één gemeenschappelijk gegeven : economische crisis.

Elke gemeenschapsminister moet ieder jaar zijn begroting samenstellen waarbij heel wat energie te pas komt en waarbij ingenieuze kunstgrepen bedacht en ingecalculeerd worden.

Als na rijp overleg (binnenskamers) eindelijk de te begroten posten en bedragen van alle departementen vastgelegd zijn, is er nog een „hakbijlcomité” op hoger niveau dat volgens zijn inzicht, zo nodig, het mes in de cijfers zet. Het extra doorlichten van elke begroting, in de eerste ronde door een ministeriële ploeg en later door de leden van de Vlaamse Raad, zal in ieder Kabinet wel voor heel wat spanningen zorgen.

Kan mij geantwoord worden op de volgende vragen.

1. Elk jaar opnieuw wordt door elk departement een begroting voor het volgend jaar opgemaakt en ingediend. Hoe groot was het oorspronkelijk begrotingsbedrag voor 1983 en 1984 en wat bleef er nog van over:
  - a. ná de doorlichtingsfase(n) van de ministeriële groep?
  - b. ná de begrotingsdebatten in commissie en openbare vergadering?

2. Welke posten voor het begrotingsjaar 1983 en 1984 werden na de doorlichting op hoger niveau en vervolgens ná de besprekingen in commissie en plenaire vergadering volledig weggelaten en welke posten werden gevoelig verhoogd of verlaagd? Graag eventueel hiervoor de rechtvaardiging?
3. Wat zijn de concrete vaststellingen in verband met al deze ministeriële en parlementaire tussenkomsten ná het desbetreffend begrotingsjaar voor wat de ervaringen van het uiteindelijk aangehouden begrotingsbedrag betreft en zullen deze ingrepen al of niet enige invloed hebben bij de begroting voor 1985?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in de schoot van de Vlaamse Executieve werd overeengekomen dat een definitief antwoord op zijn vraag, geldend voor alle leden van de Vlaamse Executieve, zal verstrekt worden door de heer Voorzitter en de heer Gemeenschapsminister van financiën en begroting.

Vraag nr. 196

(zitting 1983-1984)

van 22 augustus 1984

van de heer L. KELCHTERMANS

Stedebouwwet — Toepassing artikel 35

Het artikel 35 van de wet van 29.3.1962 op de stede- bouw en de ruimtelijke ordening met de latere wijzigen voorziet dat wanneer een termijn van tien jaren te rekenen van de inwerkingtreding van een BPA de percelen die nodig zijn voor de uitvoering van dit plan niet aangekocht zijn of de onteigeningsprocedure niet begonnen is, de eigenaars het recht hebben de onteigende instantie te vragen af te zien van de voorgenomen onteigening.

Mag ik de geachte Minister vragen mij het volgende te willen mededelen:

1. is het voldoende dat een gemeentebestuur beslist dat niet zal onteigend worden of moet zij ook het BPA effectief herzien om de eisen tot schadevergoeding te gaan;
2. welk orgaan van het gemeentebestuur, -raad of schepencollege, is bevoegd om de beslissing te nemen om af te zien van de onteigening;
3. is de gemeente verplicht aan de percelen die voor onteigening vatbaar waren, het statuut van bouwgrond toe te kennen of mogen er andere bestemmingen aangehouden worden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te antwoorden op de gestelde vragen.

1. Het is de instantie die op het onteigeningsplan als overheid is aangeduid, die bevoegd is om de beslissing te nemen om af te zien van de onteigening.

Om te ontsnappen aan een eis tot schadevergoeding op basis van art. 35 laatste lid is het voldoende dat de bevoegde instantie verklaart dat zij van de onteigening afziet.

2. Het is de gemeenteraad, die op het onteigeningsplan als onteigenende overheid wordt aangeduid, die ook de bevoegdheid heeft om af te zien van de onteigening.
3. Het feit dat percelen voor onteigening vatbaar waren houdt niet automatisch in dat zij hun statuut van bouwgrond verloren hadden. Om te oordelen of het statuut van de percelen is gewijzigd moet men zich steunen op de bestemming van het BPA zelf.

Indien ook het BPA de percelen van bestemming had veranderd, bijvoorbeeld mede in functie van een onteigening, dan dient men, om te ontsnappen aan een schadevergoeding gesteund op een rechtstreekse vordering in toepassing van art. 37, het BPA te herzien om de percelen hun oorspronkelijke bestemming terug te geven.

Vraag nr. 197
(zitting 1983-1984)
van 23 augustus 1984
van de heer **O. VAN OOTEGHEM**

Verkevelingsvergunningen — Toepassing art. 58 van de wet van 29 maart 1962

Aan de afgifte van een verkevelingsvergunning kan het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad, alsmede de gemachtigde ambtenaar, de lasten verbinden die zij aan de aanvragers menen te moeten opleggen.

Kan de geachte Minister mij een limitatieve lijst bezorgen van „ wat kan verstaan worden onder lasten?”

Kan de gemeenteraad de kosteloze afstand van een deel grond opleggen b.v. om een eventuele latere verbreding van de straat mogelijk te maken?

Is dit al of niet in tegenstrijd met art. 11 van de Grondwet?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het niet de bedoeling was van de wetgever bij het opstellen van het artikel 58 van de wet limitatief te gaan bepalen welke lasten bij een vergunning kunnen opgelegd worden.

De opsomming opgenomen in artikel 58 geeft wel aan in welke richting deze lasten kunnen gaan. Voor een nadere interpretatie verwijs ik het geachte lid naar de arresten van de Raad van State nr. 13.950 van 10.2.1970 inzake de gemeente Essen, nr. 12.065 van 14.11.1966 inzake Braun De Ter Meeren en nr. 16.547 van 9.11.1974 inzake de gemeente Schulte.

Wat het in de vraag aangehaalde voorbeeld betreft meen ik dat de gemeenteraad in strijd met art. 11 van de Grondwet zou handelen indien zij de kosteloze afstand van de grond zou opleggen om een eventuele latere verbreding van de straat mogelijk te maken.

Vraag nr. 199
(zitting 1983-1984)
van 3 september 1984
van de heer **F. GEYSELINGS**

Aanleg wachtbekkens op de Nete — Stand van zaken i. v. m. landschapsecologische studie door UIA

Naar aanleiding van de overstromingen die in de Netebekkens rond Lier op 2.2.1983 plaatsvonden, bezorgde ik de Minister een afschrift van mijn brief van 2.2.1983 die gericht was aan de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Met uw brief van 16.5.1983 (ref. 17/18/LDW/O1522) werd geantwoord dat de Minister namens het Vlaamse Gewest een contract heeft afgesloten waarbij de Universitaire Instelling Antwerpen opdracht heeft gekregen een landschaps-ecologische studie in verband met de voornoemde aanleg van de wachtbekkens in kwestie te maken. Er werd verder beloofd een prioritaire uitvoering van de werken mogelijk te maken.

Kan mij de stand van zaken rond dit project meegeedeeld worden?

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde studie is thans in zoverre gevorderd dat het eindverslag hierover van de Universitaire Instelling Antwerpen eerlang mag worden verwacht.

Zodra de bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap in het bezit zijn gesteld van dat verslag, zorg ik ervoor dat het ontwerp van aanleg van de nodig geachte wachtbekkens zohaast mogelijk en rekening houdende met de aanbevelingen van de voornoemde universitaire instelling in zijn definitieve vorm zou worden uitgewerkt.

Vraag nr. 205
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer **D. VERVAET**

Floordambos te Melsbroek en Peutie — Bescherming als natuurgebied

Het Floordambos, een 155 hectaren groot natuurgebied, gelegen op Melsbroek en Peutie, wordt opnieuw bedreigd doordat er in stilte gewerkt wordt om er recreatiegebied van te maken.

Nochtans wordt aan deze groene oase een grote wetenschappelijke waarde toegeschreven. Een zeer rijke samenstelling aan struiken en kruiden in dit gemengde loofbos, alsmede de talrijke en vaak zeldzame vogelsoorten, die in het gebied verblijven, zijn daar het bewijs van.

Graag had ik van de heer Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Zijn er plannen om van het Floordambos een recreatiegebied te maken? Zo ja, dewelke?
2. Indien er plannen zijn om de bestemming van het Floordambos, vermeld op het gewestplan, te wij-

zigen, wat zal u dan ondernemen om dit waardevol gebied te vrijwaren van dergelijke initiatieven?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. Voor een deel van het Floordambos werd in 1982 een kampeervergunning aangevraagd en ongunstig geadviseerd door de gemachtigde ambtenaar. De kampeervergunning werd ook in beroep bij besluit van de Vlaamse Executieve geweigerd op 9.2.1983. De kampeervergunning valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van cultuur.
2. Het Floordambos werd in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse deels aangeduid als bosgebied, deels als parkgebied.

Voor een gedeelte van het gebied nl. op grondgebied van de stad Vilvoorde (deelgemeente Peutie) is een Bijzonder Plan van Aanleg in opmaak op initiatief van de stad.

Dit Bijzonder Plan van Aanleg werd voorlopig goedgekeurd in de gemeenteraad op 6 februari 1984 en is thans ingediend bij de Regionale Commissie voor Advies. De procedure is dus nog niet afgehandeld.

Dit BPA is een herwerking van een vroeger ontwerp dat in 1981 en 1982 behandeld werd in gemeenteraad en Regionale Commissie.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat het ontwerp-BPA de bestemmingen van het gewestplan zou overnemen met uitzondering van een strook voor tuinbouw en veeteelt binnen het parkgebied.

Een definitief standpunt kan maar worden ingenomen wanneer het volledig dossier na afloop van de goedkeuringsprocedure wordt neergelegd.

Vraag nr. 206
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer D. VERVAET

St.-Elooisberg te Lennik — Toelating bouw sociale woningen

In 1974 kocht de sociale bouwmaatschappij „De Brabantsche” het gebied „Zwartenbroek — Kraaiveldweg” te Lennik aan om er sociale woningen op te richten.

Dit gebied, ook wel „De St.-Elooisberg” genaamd, heeft sinds 1977 op het gewestplan de bestemming van reservewoongebied verkregen.

De St.-Elooisberg is met zijn rijke en zeer gevarieerde flora en fauna één van de ecologisch waardevolste gebieden van het Pajottenland. De eventuele bouw van sociale woningen op deze plaats is, benevens de nadelige economische aspecten van de voorziene plaats van inplanting, derhalve een aanslag te meer op de gaafheid en de identiteit van het landschap.

Graag een antwoord op volgende vragen:

1. Werd er reeds toelating verleend om in het reserve-gebied „Zwartenbroek — Kraaiveldweg” sociale woningen te bouwen?
2. Zo ja, zijn alle andere voorziene woongebieden dan uitgeput?

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De gronden werden in 1974 door de NLM aangekocht van het OCMW te Brussel, mits gunstig advies van het bestuur van de stede bouw (17 mei 1972).

Op 8 februari 1978 werd door de dienst der gesubsidieerde werken een studiebureau belast met het opmaken van het voorontwerp van de infrastructuur. Op 9 april 1978 werd de bouwaanvraag ingediend voor de bouw van 132 kleine landeigendommen.

Aangezien deze beslissingen getroffen waren vóór 1 mei 1980 viel het project onder toepassing van de overgangsmaatregelen vervat in de richtlijnen inzake het benutten van woonuitbreidingsgebieden.

Bovendien werd door de NLM een verantwoordingsnota opgesteld waaruit blijkt dat de verwezenlijking van deze woonwijk beantwoordt aan een reële behoefte.

Door de gemeente werd een BPA opgesteld, waartoe gedurende het openbaar onderzoek slechts één bezwaarschrift werd ingediend, hetwelk door de gemeenteraad van 30 maart 1981 werd weerlegd.

Het desbetreffend BPA werd bij besluit van 18 november 1982 goedgekeurd.

Op 23 maart 1984 werd door de gemachtigde ambtenaar van de Provinciale Directie Vlaams-Brabant in uitvoering van art. 48 van de wet op de stede bouw en de ruimtelijke ordening bouwvergunning afgegeven aan de Nationale Landmaatschappij voor het bouwen van 27 sociale woningen. Op 19 juli 1984 werd door de gemachtigde ambtenaar een tweede vergunning afgegeven aan dezelfde maatschappij voor 29 woningen.

2. De theoretische bouw mogelijkheden in de effectieve woonzones zijn niet uitgeput. Evenwel was het, gelet op de hoge waarde der bouwgronden in de woonzones niet mogelijk projecten in een sociale woonwijk te ontwikkelen, zodat kan gesteld worden, wat de sociale sector aangaat, inderdaad de mogelijkheden in de effectieve woonzones tot nul waren herleid.

Vraag nr. 207
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer W. PEETERS

„Derden belanghebbenden” — Inzage bouw- en verkavelingsvergunningen

Het koninklijk besluit van 22 oktober 1971, houdende de uitvoering van art. 63 van de stedenbouwwet, bepaalt ondermeer onder welke voorwaarden het gemeentebestuur ertoe gehouden is aan „derden belanghebbenden” inzage te geven van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen.

De ministeriële omzendbrief van 16 maart 1964 omschrijft het begrip „belanghebbende derden” als volgt: „de eventuele koper of notaris belast met het opmaken van de akte die de overgang van het eigendomsrecht zal teweegbrengen, of elke buur die oordeelt dat de werken die krachtens de bouw- of verkavelingsvergunning zullen worden uitgevoerd hem schade kunnen berokkenen.

Rekening houdend met het bepaalde in voornoemde ministeriële omzendbrief vernam ik graag van de geachte Minister of ook de Orde der Architecten of de individuele betrokken architecten ter zake ook als „belanghebbende derden” kunnen worden beschouwd met inzagerecht bij een verkavelings- of bouwvergunning en dit zowel om de geldende stedenbouwkundige voorschriften te kennen als om eventueel na te gaan of een cliënt op een ondeontologische wijze naar een collega-architect is overgegaan, zonder voorafgaande onderlinge regeling.

In dit laatste geval is, in de zin van het in het KB van 22 oktober 1971 bepaalde, in ieder geval het persoonlijk belang van de betrokken architect ter sprake.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het inzagerecht voor derden belanghebbenden door de wet van 29 maart 1962 enkel werd georganiseerd met het oog op de stedenbouwkundige aspecten. Vandaar dat de architect als vertegenwoordiger van zijn cliënt inzage kan nemen van verkavelingsvergunningen om de geldende stedenbouwkundige voorschriften te kennen. De overige door het geachte lid genoemde gevallen vallen niet onder toepassing van het inzagerecht zoals het in de wet op de stedenbouw werd bedoeld.

Vraag nr. 209
(zitting 1983-1984)
van 17 september 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

BPA — Opheffing van een goedkeuringsbesluit

Artikel 14 en volgende van de wet van 29 maart 1962 op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, later gewijzigd, geven de begrenzingen, inhoud en procedures weer, toepasselijk op de gemeentelijke plannen van aanleg.

Het meest gedetailleerde plan is het bijzonder plan van aanleg.

In het artikel 2 van dezelfde wet wordt gesteld dat de plannen verordenende kracht hebben en dat ze blijven gelden totdat zij door andere plannen worden vervangen na herziening.

In het verleden werden heel wat BPA's ontworpen en bij KB's vastgesteld. Thans, na verschillende jaren stellen de gemeentebesturen vast dat de voorschriften

bij het opmaken van de BPA's veel te restrictief zijn, waardoor het voor deze lagere besturen niet mogelijk is in te spelen op specifieke vragen van deze tijd. Een aantal gemeenten zouden graag in bepaalde gebieden van hun gemeente met lossere of geen vastgelegde voorschriften werken, teneinde te kunnen inspelen op de vragen van de tijd. Een van de mogelijkheden is, dat de gronden uit een BPA opnieuw in een juridische situatie komen van vóór de goedkeuring van enig BPA.

Kan de Minister mij mededelen:

1. of een gemeenteraad kan beslissen een goedgekeurd BPA volledig op te heffen, of gedeeltelijk?
2. Zo ja, welke is de procedure hiertoe?
3. Welke mogelijke nadelen heeft zulke beslissing?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening voorziet niet in de mogelijkheid om een besluit houdende goedkeuring van een BPA geheel of gedeeltelijk op te heffen.

De wet voorziet, via art. 43 enkel in de mogelijkheid een BPA te wijzigen via de herzieningsprocedure.

De door het geachte lid gestelde problemen kunnen opgelost worden door een herziening van het BPA, waarbij de bepalingen in de mate dat dit nog mogelijk is, worden aangepast aan de huidige situatie en inzichten.

- 3 en 3. Deze vragen zijn zonder voorwerp vermits de mogelijkheid tot opheffing van een BPA niet voorzien is in de wet.

Vraag nr. 210
(zitting 1983-1984)
van 18 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Schoten — Aan wending van huisvuil als bouw materiaal

Ik word ervan in kennis gesteld dat sedert juli jongstleden langsheen het Albertkanaal te Schoten grote hoeveelheden Rotterdams huisvuil, naar verluidt voor verwerking in beton, gestort werd.

Deze enorme hoeveelheden huisvuil wijzigen het reliëf van de bodem waarvoor volgens artikel 44 — cijfer 2 — van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw voorafgaandelijk een schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen is vereist.

Volgens de informatie waarover ik beschik, zou hiervoor geen toelating uitgereikt zijn. Bovendien gaat het hier om een aanmerkelijke reliëfwijziging.

Graag verneem ik van de Minister:

1. wat hem van deze zaak bekend is;
2. of de bestaande wetgeving hierop van toepassing is en zo ja, wat hij zal ondernemen om een einde te maken aan deze illegaliteit?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat een bestaand wegenbouwbedrijf, grondstoffen gebruikt voor de aanmaak van bouwmaterialen in de wegenbouw. Eén van die grondstoffen blijkt asse te zijn, voortkomende van de verbranding van huisvuil. Het gaat hier om een recuperatietechniek die in de praktijk wordt toegepast voor het aanmaken van een industrieel produkt. Het bedrijf is gelegen in een industriegebied.
2. Naar verluidt beschikt het bedrijf over een exploitatievergunning. Het stapelen van grondstoffen voor de aanmaak van bouwmaterialen is niet onderworpen aan een bouwvergunning.

Vraag nr. 211
(zitting 1983-1984)
van 24 september 1984
van de heer M. CAPOEN

Bebouwingsmogelijkheid — Principesvraag en beantwoording

Het is thans een gewoonte geworden dat, wanneer de vraag rijst of al dan niet op een bepaald of zelfs onbepaald stuk grond een woning mag opgericht worden, door de kandidaat-koper de principiële vraag daarover gesteld wordt.

Twee gevallen kunnen zich daarbij voordoen.

1. De grond is niet gelegen in een woonzone aldus aangeduid op een voorontwerp-, ontwerp- of goedgekeurd gewestplan. Evenwel! Het bedoeld perceel leunt enerzijds dadelijk aan bij een reeks bebouwde woonpercelen en anderzijds bij een niet voor woonbebouwing bestemde zone, hetzij agrarisch gebied, hetzij ambachtelijke of industriezone.

Het kwestieuze perceel is door zijn kadastrale configuratie of door de samenstelling van de bodem ongeschikt voor landbouw.

Mag in dat geval zowel een schepencollege als de gemachtigde ambtenaar akkoord gaan met de eventuele oprichting van een woonhuis op de kwestieuze grond?

2. De grond is gelegen in een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en of in een goedgekeurde verkaveling. Gelet op het feit dat de wet de gemachtigde ambtenaar toelaat gebruik te maken van het schorsingsrecht (met verzoek aan het schepencollege de verleende bouwvergunning in te trekken) wordt door het schepencollege de principesvraag doorgestuurd naar de gemachtigde ambtenaar met de volgende vraag:

„Het zou ons aangenaam zijn, ten einde bij het indienen van de definitieve aanvraag moeilijkhe-

den te vermijden, te vernemen of deze aanvraag voor een eventuele schorsing in aanmerking komt“.

In dergelijke gevallen komt het uitzonderlijk voor dat de gemachtigde ambtenaar niet naast de kwestie antwoordt. Hij zou zelfs hiertoe verplicht zijn door zijn hoofdbestuur.

Veelal ontvangt het gemeentebestuur de nietszeggende melding :

„Het dossier dient behandeld te worden zoals voorzien bij de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en zijn latere wijzigingen (in het bijzonder artikel 46) en de daarbij horende uitvoeringsbesluiten.

Het ontwerp diende niet onderworpen te worden aan mijn voorafgaand advies.

U moet rechtstreeks beslissen en er over waken dat de geldende voorschriften nageleefd worden.

Indien het ingediende ontwerp niet strookt met de voorwaarden der verkaveling of de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg, moet een weigeringsbesluit getroffen, teneinde latere schorsing door mijn bestuur te vermijden”.

Is het in dergelijke gevallen niet wenselijk dat de gemachtigde ambtenaar een duidelijker antwoord geeft, zoals bijvoorbeeld :

— het ontwerp is strijdig;

— het ontwerp voldoet;

— toepassing van artikel 51. is vereist en de gevraagde afwijking kan eventueel toegestaan worden.

Antwoord

1. Uit de context van de vraag van het geachte lid kan worden opgemaakt dat het gaat om een perceel dat niet gelegen is in een goedgekeurd BPA of goedgekeurde verkaveling, maar in een gebied dat volgens het gewestplan geen woongebied is. In dit geval kan het perceel niet in aanmerking komen voor residentiële bebouwing, gelet op de strijdigheid van de residentiële bestemming met de bestemming voorzien op het gewestplan, behoudens het betrokken perceel valt onder toepassing van de uitzonderingsmaatregel voorzien in art. 23 le van het KB van 28 december 1972.

Gelet op de algemeenheid van de vraag kan bij gebrek aan concrete gegevens geen nader standpunt worden ingenomen.

Mogelijk kan, wanneer het gaat om een concreet geval, uitspraak worden gedaan aan de hand van een stedenbouwkundig attest nr. 2 dat alle nodige gegevens bevat.

2. Wanneer het gaat om bouwaanvragen gelegen in een goedgekeurd BPA of goedgekeurde verkaveling, is het de gemeente die de bouwaanvraag rechtstreeks behandelt, zonder tussenkomst van de gemachtigde ambtenaar in toepassing van art. 46 van de stedenbouwwet. De gemeente oordeelt of de bouwaanvraag al dan niet in overeenstemming is met de bepalingen en voorschriften van het BPA of de verkaveling. Is de bouwaanvraag in

overeenstemming met deze bepalingen en voorschriften, dan geeft de gemeente de bouwvergunning af en zendt een kopie van de vergunning aan de gemachtigde ambtenaar. Is de bouw aanvraag in tegenstrijd met de bepalingen en voorschriften dan weigert de gemeente de aanvraag. Wijkt de bouw aanvraag af van de bepalingen dan kan het College van Burgemeester en Schepenen, in toepassing van art. 5 1 aan de gemachtigde ambtenaar voorstellen de afwijking toe te staan. Dit voorstel moet met redenen omkleed zijn.

In het geval dat een ontwerp afwijkt van de bepalingen, kan de aanvrager, om kosten van het voorafgaande volledig ontwerp te besparen, een aanvraag doen onder vorm van een stedenbouwkundig attest nr. 2.

In dit geval kan het schepencollege deze aanvraag met een gemotiveerd voorstel voor advies voorleggen aan de gemachtigde ambtenaar, die zijn standpunt mededeelt.

Er zijn op het kabinet geen concrete gevallen bekend waarbij de gemachtigde ambtenaar niet inhoudelijk zou geantwoord hebben op dergelijke voorstellen,

Vraag nr. 213
(zitting 1983-1984)
van 27 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Illegale visvijver en chalet te Begijnendijk — Beteugeling bouwovertreiding

Het Ministerie van openbare werken, Staatssecretariaat voor het Vlaamse Gewest, Provinciaal Bestuur van de Stedebouw en Ruimtelijke Ordening, Handelsstraat 87 te Brussel, maakte een dossier inzake het illegaal bouwen van een chalet en het graven van een visvijver te Begijnendijk (Ref. 16AB-85.32/80-'80430) over aan de heer Procureur des Konings te Leuven en vorderde in toepassing van artikel 65, par. 1 A van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw dat de plaats in de vorige staat zou hersteld worden.

Omdat dit geschil bleef aanslepen vroeg ik aan de Minister van justitie mij de uitslag te laten kennen die aan deze bouwovertreiding werd voorbehouden. Hierop werd op 21.2.1984 geantwoord dat deze zaak geseponeerd werd. Met mijn brief van 27.2.1984 stelde ik in dit verband de volgende vragen.

Kunt u mij zeggen:

1. of uw administratie kennis heeft van de seponering van deze zaak en zo ja, wat heeft u hiertegen ondernomen?
2. Of uw departement tegen deze seponering iets kan of wil ondernemen? Zo ja, wanneer? In ontkenkend geval, waarom niet?
3. Wat tegen het College van Burgemeester en Schepenen zal ondernomen worden dat toch aan de basis ligt van deze seponering?

Omdat een antwoord op deze brief uitbleef, herinnerde ik deze op 10.5.1984 en 26.7.1984. Aangezien ik

nog steeds geen antwoord hieromtrent heb ontvangen wens ik thans een antwoord langs deze weg.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende medelen.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de provinciale directie van de stedebouw tot nu toe officieel niet in kennis is gesteld van het gevolg dat door de rechterlijke instanties aan deze overtreiding is gegeven.

Vraag nr. 218
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. DE MOL

Uitvoeringsbesluiten van de stedebouwwet — Werkwijze

Het ministerieel besluit tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning van 6 februari 1971, werd gewijzigd op 30 mei 1972, 28 oktober 1972 en 16 februari 1983.

Het KB tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiing van de architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar van 16 december 1971 werd gewijzigd op 25 april 1973, 16 maart 1983 en 13 juli 1983.

Deze besluiten werden tot op heden nog niet officieel gecoördineerd of verwerkt in telkens één besluit. De wijzigingsbesluiten van na 1980 werden niet voorafgaand aan de bevoegde administratieve diensten voorgelegd. De Raad van State heeft in een advies van 10 december 1983 (BS 11 juni 1983) gewezen op de veronachtzaming van legistiek elementaire regels bij de opmaak van dergelijke besluiten. Het feit van deze veelvuldige wijzigingen van de hak op de tak, en het feit zelf dat de besluiten zelf niet degelijk, onduidelijk en bijna maar voorlopig zijn. En dan in die toelichtingen maar beweren dat de vereenvoudiging het hoofddoel is!

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan u mij mededelen of er een officiële coördinantie van die uitvoeringsbesluiten zal opgemaakt worden of de verwerking telkens in één nieuw besluit?
2. Waarom worden de administraties van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu en de gemeenten niet geconsulteerd bij het opmaken of het wijzigen van een materie waar ze dagelijks in de praktijk mee geconfronteerd worden en waarvan ze de problematiek beter kennen dan de kabinetmedewerkers?
3. Waarom wordt er op de bijlagen bij de besluiten over de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning bij de te verstrekken inlichtingen niet gevraagd naar de gewestplantoe-stand?

4. Waarom moet in het attest van de ontwerpen, de architect niet verklaren dat hij ook kennis genomen heeft van het gewestplan?
5. Bovengenoemde wijzigingsbesluiten hebben tot gevolg dat de door het KB van 6 februari 1971 tot bepaling van de vorm der beslissingen met betrekking tot de bouwvergunningen voorgeschreven formulieren de juiste verwijzingen niet meer bevatten.

Zal dat besluit ook aangepast worden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Aan AROL werd reeds gevraagd de huidige reglementeringen in de materie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, (zoals de wet op de stedenbouw en de opeenvolgende wijzigingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten) te coördineren en samen te brengen in één code.
2. Bij het opstellen van reglementerende besluiten wordt telkens overleg gepleegd met ambtenaren van het bestuur. Het officieel raadplegen van gemeenten bij het opstellen van reglementerende besluiten is niet voorzien in de wetten en is in de praktijk ook moeilijk doorvoerbaar.
3. Nagaan in welk gebied van het gewestplan een bepaald perceel waarop een aanvraag betrekking heeft, gelegen is, is de taak van de overheid. Vandaar dat deze inlichting niet gevraagd wordt aan de aanvrager van een vergunning.
4. Deze verklaring is voor het behandelen van de aanvraag geen noodzakelijk gegeven omdat de overheid die het dossier behandelt, uiteraard de ligging ten opzichte van de bodembestemming in het gewestplan, nagaat.
5. Het decreet van 28 juni 1984 en de desbetreffende uitvoeringsbesluiten hebben niet tot gevolg dat het besluit van 6.2.1971 tot bepaling van de vorm der beslissingen met betrekking tot de bouwvergunningen noodzakelijk moet worden aangepast vermits de voorgeschreven formulieren aldus zijn opgevat dat ze kunnen worden gebruikt in elk van de gevallen waar de wet op de stedenbouw een bepaalde vergunningsplicht oplegt, hetzij het gaat om een bouwvergunning in de echte zin van het woord, hetzij het gaat om een ontbossing, hetzij het gaat om een gebruikswijziging.

Vraag nr. 220

(zitting 1983-1984)

van 28 september 1984

van de heer G. MARMENOUT

Vergunningen voor het houden van inlandse roofvogels — Aantal, geldigheidsduur en overdraagbaarheid aan derden

Na de ratificatie van de Conventie van Washington betreffende de handel in bedreigde diersoorten, dienden de valkeniers zich te onderwerpen aan strenge controlemaatregelen. Elke gehouden uitheemse roof-

vogel moest worden geringd en ingeschreven. Dit is echter niet het geval voor wat de inlandse roofvogels betreft.

Met het vrij lachwekkende argument dat haviken geen ringen verdragen werd door de valkeniersverenigingen bekomen dat alleen uitheemse roofvogels geringd dienen te worden. De bedoeling was zonder meer duidelijk : de verdere bevoorrading waarborgen door controle onmogelijk te maken. Deze controle wordt thans nog bemoeilijkt door de aard van de afgegeven vergunningen.

In 1984 werd bijvoorbeeld een vergunning afgegeven voor het houden van een havik zonder vermelding van een vervaldatum. Deze vergunning is dus onbeperkt geldig. Onder de gegeven omstandigheden steeg, zoals te verwachten was, de belangstelling voor inlandse roofvogels vrij snel, vooral voor de havik, die net als de torenvalk en sperwer, zijn populatie aan het herstellen is. Dit herstel wordt thans door sommige valkeniers als argument aangegrepen tot het bekomen van nieuwe vergunningen. Tevens zijn ernstige aanwijzingen voorhanden dat de sluikehandel in roofvogels toeneemt en ook niet-vergunninghouders langs die weg worden bevoorrad.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende willen vernemen.

1. Hoeveel vergunningen werden, tot nog toe, afgegeven voor het houden van inlandse roofvogels, en voor welke soorten?
2. Zijn de afgegeven vergunningen onbeperkt geldig of zijn ze beperkt in duur?
3. Bestaat de mogelijkheid dat een vergunning door een valkenier aan anderen wordt overgedragen?
4. Wordt het gelijkschakelen van de controle op inlandse en uitheemse roofvogels overwogen t.t.z. wordt het ringen van inlandse roofvogels eveneens verplichtend, niet door de valkeniers zelf, maar door één of meer ringers van de bestaande officiële ringdienst van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen?
5. Wordt een beperking voorzien van het aantal nieuwe vergunningen voor het houden van inlandse roofvogels?

In dit verband wil ik er de aandacht op vestigen dat de enkele tientallen vergunninghouders hun voorraad kunnen aanvullen met gekweekte exemplaren. Als voorbeeld verwijst ik naar een kweker- valkenier uit Westende, die internationale faam verwierf met de succesvolle kweek van Lughers-, Prairie- en Sakervalken.

Antwoord

Het geachte lid zal hierna de gevraagde gegevens vinden.

1. In het Vlaamse Gewest werd aan 16 personen, woonachtig in dit gewest, een vergunning verleend voor het houden van een roofvogel ten behoeve van de valkerij.

Deze vergunningen dekken het houden van en het jagen met drie slechtvalken, twaalf haviken en vier sperwers.

2. De afgegeven vergunningen zijn geldig voor drie jaar, dit wil zeggen tot 31 december 1985.

Bovendien wordt in de vergunning uitdrukkelijk gesteld dat zij op elk ogenblik kan worden ingetrokken.

3. De vergunningen mogen door de titularis ervan niet aan andere personen worden overgedragen.
4. De bedoelde gelijkschakeling wordt momenteel niet overwogen. De door het geachte lid bedoelde reglementeringen hebben inderdaad niet dezelfde doelstellingen.

Bovendien is de reglementering waarop de vergunning met betrekking tot het houden van roofvogels voor de valkerij gesteund is, een gewestelijke materie, daar waar de reglementering met betrekking tot het „Verdrag van Washington” een nationale materie is.

5. Het vergunningsstelsel voor het houden van een roofvogel voor de valkerij werd ingesteld om deze afwijkingen van de reglementering op de vogelbescherming te beperken tot enkele competente personen.

Vraag nr. 1
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

Leuven-Kessel-Lo — Inplanting van een dienststation aan de Tiensesteenweg

Een 130-tal bewoners van de Tiensesteenweg en aanpalende straten te Kessel-Lo-Heverlee, hebben tijdens het voorgeschreven comode et incommode onderzoek hun bezwaren geuit tegen het bouwen van een dienststation aan de Tiensesteenweg te Kessel-Lo op het perceel nr. L 9 — Sect. E nr. 206 e.v. in een volgens het gewestplan voorzien woongebied. De verkeersdrukke Tiensesteenweg heeft sedert jaren een overbelaste structuur, zeker als woonstraat, met alle kenmerken vandien.

Vandaar dat ik graag van de geachte Minister zou vernemen of hij deze inplanting op die plaats gewenst acht?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Op 13 augustus 1984 heeft de gemachtigde ambtenaar gunstig advies uitgebracht omtrent een bouw aanvraag strekkende tot het oprichten van een dienststation aan de Tiensesteenweg. Het college van Burgemeester en Schepenen heeft op 14 september 1984 de bouwvergunning afgegeven.

Het advies van de Gemeenschapsminister is ter zake niet dienend aangezien, in toepassing van de bepalingen van art. 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, de bouwvergunning slechts kan worden

verleend op eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar (en niet van de Gemeenschapsminister).

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de gemachtigde ambtenaar zich gesteund heeft op het karakter van de omgeving: de Tiensesteenweg is een weg met gemengde functie waarlangs naast woningen ook talrijke ambachtelijke en commerciële inrichtingen bestaan.

Volgens art. 5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, zijn de woongebieden niet alleen bestemd voor wonen, maar ook voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf en andere nevenfuncties.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 35
(zitting 1983-1984)
van 12 april 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Huurprijsherziening op 1 juli 1984 — KB van 18 december 1979

In toepassing van de beschikkingen van het KB van 18 december 1979 dient er op 1 juli 1984 een herziening plaats te grijpen van de huurprijzen van de volkswoningen gelegen in het Vlaamse Gewest.

Deze herziening van de huurprijzen dreigt ernstige gevolgen te hebben voor alle huurders gelet op het feit dat b.v. de bijzondere abbatementen op de pensioenen, op de vervangingsinkomens of op het brugpensioen worden afgeschaft.

Aangezien het „gezamenlijk belastbaar inkomen” hierdoor fel verhoogt, kan naargelang van de basis huurprijs en van de hoogte van het vervangingsinkomen, de huurprijs zelfs stijgen met meer dan 2.000 F. per maand.

Graag vernam ik of de Minister zinnens is enig initiatief te nemen ten einde de huurprijsherziening sociaal verantwoord te laten verlopen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de bijzondere abbatementen, die voor enkele jaren werden voorzien op de pensioenen, op vervangingsinkomens of op het brugpensioen, ingevolge de beschikkingen van het koninklijk besluit nr. 29 van 30 maart 1982 vanaf het aanslagjaar 1983 (inkomsten 1982) inderdaad afgeschaft werden.

Dit heeft inderdaad voor gevolg dat het belastbaar inkomen van de personen die onder deze maatregel vallen, zal stijgen.

De herziening van de huurprijzen van de volkswoningen, gebouwd in het Vlaamse Gewest, die volgens de reglementering vervat in het koninklijk besluit van 18 december 1979, op 1 juli 1984 diende te geschieden, werd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 9 mei 1984 verdaagd tot 1 januari 1985. Bovendien

heeft de Vlaamse Executieve op 30 maart 1984 een ontwerp van decreet houdende wijziging en aanvulling van de Huisvestingscode goedgekeurd.

Dit ontwerp, dat tevens de sociale huurproblematiek behandelt, is op dit ogenblik aanhangig bij de Vlaamse Raad.

Aansluitend zal de Vlaamse Executieve bij besluit de huurreglementering voor sociale woningen herzien waarbij ook naar een oplossing zal gezocht worden voor het aspect van de vervangingsinkomens en brugpensioenen.

Vraag nr. 37
(zitting 1983-1984)
van 18 april 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Verhoging huurprijzen sociale woningen — Totale reële meeropbrengst

Om de twee jaar worden de huurprijzen voor sociale woningen herzien. In toepassing van het koninklijk besluit van 18 december 1979 moet er op 1 juli 1984 een dergelijke herziening van de huurprijzen van de volkswoningen gebeuren.

Deze herziening slaat op de basishuurprijzen die herberekend moeten worden op grond van de nieuwe bij ministerieel besluit van 16 februari 1984 vastgestelde actualiseringscoëfficiënten en anderzijds ook op de individuele aanpassing van de basishuurprijzen aan de gezinsinkomens van 1982, aanslagjaar 1983, en de gezinssamenstelling van iedere huurder.

Het in aanmerking te nemen bedrag van inkomsten 1982 — aanslagjaar 1983 is vermeld op het aanslagbiljet en de berekeningsnota tegenover de rubriek „gezamenlijk belastbaar inkomen”.

Krachtens de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 29 van 30 maart 1982 tot wijziging van het Wetboek van de- Inkomstenbelasting inzake het belasting van de vervangingsinkomens, werden met ingang van het aanslagjaar 1983 (inkomsten 1982) de bijzondere abtamenten op de pensioenen, op de vervangingsinkomens en op het brugpensioen afgeschaft.

Hierdoor verhoogt het gezamenlijk belastbaar inkomen zonder dat het werkelijk inkomen gewijzigd is.

Het afschaffen van de bijzondere abtamenten zal de huurprijzen zeer ernstig beïnvloeden.

Graag vernam ik welke de vermoedelijke reële meeropbrengst van de huurprijzen zal zijn als gevolg van de toepassing van KB nr. 29 van 30 maart 1982, voor de erkende maatschappijen voor het bouwen van volkswoningen in het Vlaamse Gewest.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de herziening van de huurprijzen, die door een besluit van de Vlaamse Executieve zal gemoduleerd worden, door zeer strikte regels zal

afgeijnd worden en maximaal beschermend zal optreden ten opzichte van de belangen van alle categorieën van sociale huurders.

Gelijklopend zal zij rekening houden met het nastreven van het noodzakelijke financiële evenwicht van de erkende vennootschap.

De netto-opbrengst van de huurprijzen van een vennootschap hangt immers niet alleen af van het netto-belastbaar inkomen van de huurders maar wordt ook beïnvloed door een aantal andere factoren. o.m. : wijzigingen van de basishuurprijzen, wijzigingen van de bruto-inkomsten, wijzigingen in de gezinssamenstelling e.d.m.

Vraag nr. 51
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer D. VERVAET

Sociale woningen te Lennik — Opportuniteit bouw

In 1974 kocht de sociale bouwmaatschappij „De Brabantsche” het gebied „Zwartenbroek-Kraaiveldweg” te Lennik aan om er sociale woningen op te richten.

Met zijn rijke en zeer gevarieerde flora en fauna is **dit** gebied één van de waardevolste van het Pajottenland. De eventuele bouw van sociale woningen op deze plaats is, behoudens de nadelige economische aspecten van de voorziene plaats van inplanting, een aanslag te meer op de gaafheid en de identiteit van het landschap.

Daarom had ik graag van de heer Minister vernomen of er een studie werd gemaakt naar de opportuniteit van de bouw van sociale woningen te Lennik, en welke de resultaten ervan zijn.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Nationale Landmaatschappij in 1974 van het OCMW Brussel ± 11 ha grond kocht voor de bouw van sociale woningen.

Bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 tot vaststelling van het definitief gewestplan Halle-Vilvoorde werden deze gronden als woonuitbreidingsgebied opgenomen. In de praktijk betekent zulks dat deze gronden voor sociale woningbouw in aanmerking komen.

Het vereiste Bijzonder Plan van Aanleg nr. 1 St. Elooi werd na opening van de openbare onderzoeken commode en incommodo op 20 juni 1980 zonder een enkel bezwaar door de gemeente Lennik goedgekeurd en werd op 18 november 1982 definitief bij koninklijk besluit vastgelegd.

De bouwaanvraag voor de 40 woningen en de wegen werd dus aangevraagd en op 20 juli 1984 werd bouwvergunning bekomen.

De bouwwerken zullen in 1984 nog aanvangen. Gezien de grote vraag naar die woningen — 43 kandidaat-kopers van Lennik en 65 kandidaten uit de om-

geving — is het meer dan opportuun om te Lennik te bouwen.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 64
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Loodbesmetting te Hoboken — Beschermingsmaatregelen bevolking

Het loodprobleem te Hoboken is bekend. Meestal zijn kinderen het slachtoffer van deze loodbesmetting. Allerlei voorstellen en oplossingen worden op tafel gelegd, maar het probleem blijft bestaan.

Wat doet de Minister, voor wat zijn bevoegdheid betreft, om de bevolking en vooral de kinderen te beschermen tegen de loodvergiftiging in de omgeving van Hoboken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

In het raam van het 23 punten programma, voorzien in het koninklijk besluit van 5 juli 1978 werd tot nu toe 14 maal een halfjaarlijks bloedonderzoek uitgevoerd bij de kinderen die school lopen in de Moretusburg, de wijk die paalt aan de Metallurgie Hoboken. Dit halfjaarlijks bloedonderzoek omvat een bepaling van lood en van vrij porfyryne.

Tevens wordt het loodgehalte op de handen onderzocht.

De medische werkgroep, die sinds 1978 werd opgericht om de medische aspecten van de loodproblematiek te behandelen en waarin de ambtenaren van de gezondheidsinspectie zitting hebben, richt haar activiteiten op de volgende punten.

1. Toezicht op de uitwerking en interpretatie van het bloedonderzoek.
2. Onderzoek op het lood op de handen.
3. Onderzoek op het lood in de tanden.
4. Psychomotorisch onderzoek bij de blootgestelde kinderen.
5. Voorlichting naar de artsen toe.
6. Detectie van gevallen van loodimpregnatie en loodintoxicatie en doorverwijzen naar de curatieve sector.
7. Gezondheidsvoorlichting naar de bevolking toe in samenwerking met het stadsbestuur van Antwerpen.
8. Wetenschappelijk onderzoek inzake de impregnatiewegen van lood.
9. Deelname aan de Coördinerende Werkgroep Hoboken.
10. Verstrekken van adviezen aan de Minister van leefmilieu.

Vraag nr. 65
(zitting 1983-1984)
van 17 september 1984
van de heer J. VALKENIERS

Medisch schooltoezicht — Bevoegdheid huisartsen en pediaters

Ofschoon de wet ter zake nog niet in voege is, worden huisartsen niet meer bevoegd geacht om het medisch schooltoezicht uit te oefenen (niettegenstaande jaren praktijk) en pediaters wel (ongeacht hun jaren praktijk). Dit geeft de onbegrijpelijke situatie dat de huisarts, na 2 jaar bijscholing, minder eerstelijns hulp kan gaan doen. Het brengt ook een versnippering van de medische informatie van de patiënt met zich, om nog te zwijgen van de dubbele onderzoeken die zullen worden verricht. Bij dit alles mogen we niet uit het oog verliezen dat de huisarts toch het dichtst bij de patiënten staat en deze een groot deel van het leven medisch begeleidt. Om al deze redenen moet deze maatregel minstens voorbarig, zoniet verkeerd worden genoemd.

Graag kende ik in deze het standpunt van de Minister.

Antwoord

In antwoord op bovengemelde vraag kan ik het geachte lid mededelen, dat ikzelf op geen enkel moment de opdracht heb gegeven om reeds erkende schoolgeneesheren-huisartsen, die aan de huidige reglementaire vereisten beantwoorden, hun bevoegdheid tot het uitvoeren van het medisch schooltoezicht te ontnemen.

Wel wordt een nieuwe reglementering voorbereid waar strengere voorwaarden aan de schoolartsen zouden worden opgelegd, ongeacht hun andere functie of specialisatie van huisarts of pediater.

In het vooruitzicht van deze nieuwe reglementering hebben bepaalde inrichtende machten gemeend reeds hun schoolartsen te moeten verwittigen en hen voorgesteld reeds nu naar een aangepaste regeling te zoeken zodat er geen verrassingen zouden zijn bij het in voege treden van de nieuwe voorwaarden.

Vraag nr. 66
(zitting 1983-1984)
van 20 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Psychiatrische instelling te Antwerpen — Heroïnebehandeling

De dagbladers brengt ter kennis dat in een Antwerpse psychiatrische instelling patiënten met heroïne werden behandeld. Inderhaast gedane onderzoekingen spreken deze berichtgeving echter tegen.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat er in deze instelling nu precies is voorgevallen en wat de resultaten zijn van het ingesteld onderzoek?

Antwoord

Door de medische inspectie werd, naar aanleiding van een aantal berichten, contact opgenomen met de

verantwoordelijken in het Stuyvenbergziekenhuis, waarbij alle elementen van mogelijk heroïnegebruik, onder andere vanuit medisch en toxicologisch standpunt, werden onderzocht. Gezien er geen eensgezindheid bestaat met betrekking tot de aard van de in urine- en bloedstalen gevonden alkaloïde stoffen, werd een toxicologisch onderzoek door het parket aangevraagd bij het lab voor toxicologie van de RUG, onderzoek waarvan het resultaat nog wordt ingewacht. Uit het door de bevoegde inspectie verrichte onderzoek blijkt dat, met betrekking tot de naleving van de wettelijke en reglementaire voorschriften inzake de medische deontologie, de organisatie en werking van de A-dienst, en de melding aan de overheden, in dit stadium geen aanmerkingen kunnen worden gemaakt.

Door mijn diensten zal deze zaak verder worden opgevolgd.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 230
(zitting 1983-1984)
van 9 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vervuiling van de Laak in Noord- West-Limburg — Maatregelen

Vervuiling wordt best aan de bron aangepakt. Dit geldt zeker voor de zware vervuiling van de Laak in NW-Limburg die bezoedeld wordt door Tessenderlo Chemie, Limburg Chemie en de Limburgse Vinylmaatschappij.

In het productieproces gebuiken zij als grondstof het Marokkaans fosfaaterts dat een hoog gehalte zware metalen en (hoog)radio-actieve stoffen zou bevatten.

Interessant is te weten dat het Russisch fosfaaterts belangrijk minder zware metalen en een lager gehalte aan radio-activiteit bevat. Rekening houdend met de ernst van de toestand, lijkt het aangewezen dat bovenvermelde bedrijven ten spoedigste zouden overgaan op het gebruik van fosfaaterts dat arm is aan zware metalen en radio-actieve stoffen, b.v. Russisch fosfaaterts. Bovendien ben ik van mening dat een herwinning van het fosfaat uit de afvalwaters een noodzaak wordt.

Kan de Minister mij meedelen wat hij op korte en lange termijn zal doen om de vervuiling van onze oppervlaktewateren (b.v. de Laak !) door fosfaatresten tegen te gaan?

Hoe staan deze bedrijven tegenover de wil om fosfaaterts dat arm is aan vervuilingstoffen, te importeren om alzo het vervuilingprobleem te verkleinen?

Kan wanneer deze wil niet bestaat, dan geen reden zijn om de exploitatievergunning dienaangaande te verstrengen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de eisen gesteld in lozings-

en exploitatievergunningen er steeds op gericht **zijn** om de emissies van verontreinigende stoffen naar het leefmilieu toe te beperken, teneinde de immissies in het ontvangende milieu tot een aanvaardbaar minimum te beperken.

Zo heeft het koninklijk besluit van 22 april 1977 (BS 4 juni 1977) de sectoriële voorwaarden vastgesteld voor de lozing van afvalwater afkomstig van de sector van de meststoffenfabrieken in de openbare riolen en in de gewone oppervlaktewateren. De bedrijven bepalen dan zelf hoe zij het best aan die emissievoorwaarden kunnen beantwoorden.

Wat de verontreiniging van de oppervlaktewateren door de meststoffenindustrie betreft, is bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, in samenwerking met de Beheerseenheid van het Mathematisch Model van de Noordzee en het Schelde Estuarium, een studie gestart die de impact onderzoekt van de lozingen van het gips- en calciumchloride-houdend afvalwater in oppervlaktewater.

Vraag nr. 234
(zitting 1983-1984)
van 9 juli 1984
van de heer A. DENYS

Gemeenten Nazareth, De Pinte, Deinze, Zulte en Sint-Martens-Latem — Verwerking van huishoudelijke afvalstoffen

In antwoord op een mondelinge vraag in de Vlaamse Raad, heeft de geachte Minister mij meegedeeld, dat er inzake de verwerking van huishoudelijke afvalstoffen een voorontwerp gestuurd werd aan de gemeenten op 25 april 1983.

Dit voorontwerp had tot doel samenwerkingsverbanden tussen de gemeenten te organiseren.

Graag had ik vernomen welke voorstellen er in het voorontwerp voorzien waren voor de gemeenten Nazareth, De Pinte, Deinze, Zulte en Sint-Martens-Latem.

Verder had ik graag vernomen hoe de verhouding ligt tussen, enerzijds de huidige verwerkte capaciteit van huishoudelijke afvalstoffen en anderzijds de optimale verwerkingscapaciteit van de verbrandingsinstallaties te Eeklo, Ronse en Gent.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

In het voorontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen werd voorgesteld dat de gemeenten Zulte, Nazareth en Deinze deel zouden uitmaken van het samenwerkingsgebied IVM en hun huisvuil en grof vuil via een nog op te richten overslagstation zouden afvoeren naar de verbrandingsinstallatie te Eeklo. De Pinte en St.-Martens-Latem werden ingedeeld bij Gent maar het afval zou eveneens naar Eeklo dienen afgevoerd.

Volgens de meest recente gegevens ter voorbereiding van het Plan, zoals bedoeld in het decreet van 2 juli

1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, worden nu de gemeenten Zulte, Nazareth, Deinze, St.-Martens-Latem en De Pinte bij het samenwerkingsgebied IVM ondergebracht. Samen met Gavere dienen deze gemeenten via een overslagstation — met containerpark — te voorzien te Deinze, hun huishoudelijke afval af te voeren naar de verbrandingseenheid te Eeklo.

De verbrandingsinstallatie IVM te Eeklo heeft een optimale verwerkingscapaciteit van 68.000 ton per jaar; in 1983 werd er 36.459 ton (huisvuil, grof vuil en ambachtelijk vuil) verwerkt; m.a.w. de benuttingsgraad was 54% of een onderbezetting met 3 1.500 ton.

Bij realisatie van de voorstellen uit het ontwerpplan zal de installatie een quasi optimale bezetting bereiken met een positief effect op de verwerkingsprijs.

De verbrandingsinstallatie te Ronse heeft een optimale verwerkingscapaciteit van 26.000 ton per jaar; in 1983 werd er 15.495 ton (huisvuil en ambachtelijk vuil) verwerkt; m.a.w. de benuttingsgraad was 60% of een onderbezetting met 10.500 ton.

Bij realisatie van de voorstellen uit het ontwerpplan zal de installatie een quasi optimale bezetting bereiken met een positief effect op de verbrandingsprijs.

De verbrandingsinstallatie te Gent heeft een optimale verwerkingscapaciteit (bij 5-dagenregime) van 5'3.000 ton per jaar; in 1983 werd er 60.833 ton (huisvuil, grof vuil en compostingsreststoffen) verwerkt; m.a.w. een benuttingsgraad van 115% of een overbezetting met 6.800 ton.

Bij realisatie van de meest recente voorstellen zal de verbrandingsinstallatie bij 7-dagenregime of 62.000 ton per jaar, optimaal worden benut.

Vraag nr. 235

(zitting 1983-1984)

van 26 juli 1984

van de heer H. SUYKERBUYK

Regeneratie afvalolie — Richtlijnen, suggesties en informatie

Het jaarverslag van OVAM 1983 spreekt onder meer over een studierapport betreffende de regeneratie van afvalolie.

Mag ik vragen of de studie ter zake beëindigd is en welk gevolg daaraan zal worden gegeven. Zal de Minister bepaalde initiatieven nemen?

Vooraf gemeentebesturen, die op eigen initiatief of op verzoek van geïnteresseerden voor het leefmilieu ter zake initiatieven willen nemen zouden met richtlijnen, suggesties of informatie in het algemeen over deze problematiek gebaat zijn.

Kan de Minister verduidelijk brengen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De studie van de OVAM betreffende de afvalolieproblematiek is een inventarisatie van de afvaloliepro-

duktie en -verwijdering in het Vlaamse Gewest met eraan gekoppeld een aantal opties voor de toekomst.

De gegevens uit deze studie vormden de basis voor een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve in toepassing van artikel 40 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981.

Dit ontwerp wordt thans op mijn kabinet onderzocht en het zal eventueel na aanvulling of verbetering in het najaar aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring worden voorgelegd.

Wat eventuele gemeentelijke initiatieven betreft kan ik het geachte lid erop attent maken dat de Vlaamse Regering op 17 juli 1984 haar goedkeuring heeft gehecht aan mijn voorstel om de inrichting en uitrusting van gemeentelijke of intergemeentelijke containerparken te betoelagen aan 90%.

Het gaat hier om een wijziging van het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van ondergeschikte besturen worden uitgevoerd. Deze wijziging werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 25 juli 1984.

Welnu in deze containerparken kunnen ook containers opgesteld worden voor de selectieve inzameling van afvalolie van particulieren. De aldus ingezamelde afvalolie kan dan verkocht worden aan erkende ophalers van afvalolie die ze, na voorzuivering, terug in de handel kunnen brengen.

Het initiatief „containerparken” om de selectieve inzameling van de recycleerbare afvalstoffen te bevorderen werd overigens uitvoerig toegelicht in mijn brief van 27 juli 1984 aan alle gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 246

(zitting 1983-1984)

van 31 juli 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Nieuwpoort — Maatregelen tegen bodemverontreiniging door lood en cadmium

In de herfst van vorig jaar vernamen wij dat in Nieuwpoort hoogstwaarschijnlijk probleemafval in de bodem zat.

Op mijn parlementaire vraag nr. 10 van 16.11.1983 werd geantwoord dat het ging om een stortplaats toebehorende aan de firma NV Produits Chimiques Brussel.

Thans brengen de media het nieuws dat tot op grote diepte het zeer giftige cadmium teruggevonden werd. Ook zink en lood zouden op dit verlaten terrein in belangrijke mate voorkomen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 10 dd. 17.11.83 staat vermeld dat in de destijds afgegeven uitbatingsvergunningen geen sprake is van stortactiviteiten, zodat hierop ook geen controle gebeurde. Maar er is toch een stortplaats teruggevonden. Waren er in de exploitatievergunningen

ning maatregelen voorzien in verband met hoe en waar de afvalstoffen van dit bedrijf dienden geborgen en/of geëlimineerd te worden?

2. Het cadmium zou diep doorgedrongen zijn in de bodem, sommige bronnen spreken van 3 meter, andere van 5 meter en nog andere van 10 meter. Kan de Minister mij hieromtrent meer exact voorlichten?
3. Reeds enkele malen werd de Vlaamse Executieve geconfronteerd met afval op oude stortplaatsen en de betaling van de opruimingskosten. Denkt de Minister na deze ervaringen al of niet aan het innen van een borgsom van die bedrijven die giftige (afval)stoffen produceren en/of verwerken? Deze borgsom zou dan in zulke gevallen voor de saneringswerken kunnen gebruikt worden?
4. Er werden ook zink- en loodresten teruggevonden. In welke hoeveelheden?
5. Wat zal de Vlaamse Executieve nu doen om de bewoners te beschermen tegen dit gevaar?

Antwoord

1. Geen enkel van de afgegeven vergunningen had betrekking op de verwijdering van afvalstoffen.
2. De voorstelling als zou cadmium doorgedrongen zijn in de bodem is verkeerd.

De werkelijke toestand kan als volgt worden omschreven: de laaggelegen weide en de erop aansluitende vijver of moeras werden opgehoogd of gevuld met restanten van de fabricatie van BaS (bariumsulfide) en Zn S04 (zinksulfaat).

Deze restanten bevatten naast belangrijke hoeveelheden barium en zink (grootte-orde 10 à 20%) ook cadmium (plaatselijk tot 1.800 ppm) lood (plaatselijk 53.000 ppm), koper (plaatselijk 6.800 ppm en arseen (plaatselijk 1.700 ppm).

De gemiddelde dikte van de afvalstoffen bedraagt ongeveer 3 meter.

3. De huidige wetgeving (Besluit van de Vlaamse Executieve houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem) legt een bankgarantie per m² op van 500, 250 of 200 fr. naargelang de stortplaats vergund is voor industriële, huishoudelijke of inerte afvalstoffen.

Zonder vergunning mag overigens niet gestort worden.

4. De genoemde zink-resten zijn restanten van de zinksulfaatproductie. De zinkconcentratie loopt plaatselijk op tot 20%. In diezelfde restanten werden sporadisch loodgehalten vastgesteld tot 53.000 ppm.
5. Na de vaststelling van de feiten werd het terrein ontoegankelijk gemaakt voor het publiek.

Vervolgens werd opdracht gegeven aan de NV Produits Chimiques de giftige afval te verwijderen. Indien dit bedrijf in gebreke blijft voorziet de huidige wetgeving in de mogelijkheid tot ambtshalve verwijdering door de OVAM.

Op dit ogenblik onderzoekt het bedrijf in kwestie de mogelijkheden om op eigen kosten via een erkend verwerker van giftige afval het terrein te saneren.

Vraag nr. 250 (zitting 1983-1984) van 31 juli 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Stortvergunningen — Stand van zaken beroepsdossiers

In het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen wordt de mogelijkheid voorzien om beroep in te stellen bij de Vlaamse Executieve tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie om vergunning te verlenen of te weigeren. Volgens het jaarverslag 1983 van OVAM werden op 91 beroepsdossiers afgehandeld.

Kan mij geantwoord worden in wiens voordeel de 91 beroepsdossiers werden afgehandeld en wat ervan de 12 dossiers is geworden, waartegen OVAM zelf beroep aantekende?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Er werden inderdaad 91 beroepsdossiers afgehandeld, waaronder de twaalf beroepstellingen door de Afvalstoffenmaatschappij.

De stand van zaken is de volgende:

- in 34 gevallen werd beslist ten gunste van belanghebbende derden of van de Gemeenschap;
- in 45 gevallen werd beslist ten gunste van de vergunningsaanvrager, hetzij een privé-persoon, een gemeentelijke of een intercommunale instelling;
- in 5 gevallen ging het niet om belangen maar om vormvoorschriften of bevoegdheden;
- in 1 geval werd afstand van beroep gedaan;
- in 6 gevallen werd nog geen uitspraak gedaan.

Wat de 12 beroepen betreft, door de Afvalstoffenmaatschappij ingesteld, kan ik het volgende meedelen :

- in 7 gevallen werd ten gunste van vergunninghouder beslist;
- in 3 gevallen werd ten gunste van de Gemeenschap belist ;
- 1 geval is nog niet beslist;
- 1 geval betrof de uitspraak aangaande de bevoegdheid tot het stellen van de voorwaarden voor een vergunning.

Ten slotte wil ik het geachte lid meedelen dat gelijk welke beslissing niet steeds in het voordeel van één partij is, maar soms in het voordeel van tegengestelde belangegroepen b.v., waar een vergunning als overgangsperiode voor een zekere termijn verlengd wordt, mits evenwel onder het toekennen van strengere voorwaarden.

Vraag nr. 252
(zitting 1983-1984)
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Schoten — Sanering stortplaats en bestemming afvalstoffen

Herhaaldelijk heb ik via parlementaire vragen de Minister ter kennis gebracht dat langsheen het Albertkanaal te Schoten enkele duizenden grote en kleine vaten met chemicaliën sinds verscheidene jaren liggen weg te roesten. Tevens meldde ik dat benevens deze vaten er nog 7 grote, 3 middelgrote en 6 kleinere tanks, gevuld met chemische stoffen op het terrein EMS liggen. Op een van deze vragen werd geantwoord dat door het PIH in december 1980 een onderzoek werd uitgevoerd en geen giftige stoffen werden gevonden.

Op 21.12.1980 werd de Schotense burgemeester echter ervan in kennis gesteld dat op voormeld terrein kankerverwekkende elementen werden aangetroffen. Overeenkomstig artikel 13, 3e van het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen van 2.7.1981, wordt de ambtshalve verwijdering aan de OVAM toevertrouwd ingeval er sprake is van een ingebreke blijvende onderneming.

Thans lees ik in het jaarverslag 1983 van OVAM dat de voorbereidende werkzaamheden zijn uitgevoerd om de verwijdering van de te Schoten (EMS) opgeslagen afvalstoffen in 1984 te laten uitvoeren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Waarom werd zo lang gewacht om beroep te doen op het decreet van 2.7.1981, artikel 13, 3e?
2. Wanneer zal de sanering voltooid zijn?
3. Welke bestemming krijgen deze afvalstoffen?

Antwoord

1. Vooraleer tot de ambtshalve verwijdering overgegaan wordt, worden de betrokkenen in de mogelijkheid gesteld om zelf de opruiming uit te voeren.

De procedure tot ambtshalve verwijdering zelf kan maar aangevangen worden na een grondig onderzoek zowel op juridisch als op milieutechnisch vlak.

In dit concreet geval is het dossier administratief en juridisch vrij ingewikkeld en dienden tal van analyses uitgevoerd naar de inhoud van de diverse tanks en vaten.

2. Het aanbestedingsdossier inzake de opruiming van het terrein wordt op dit ogenblik onderzocht. Het aanvangsbevel werd nog niet gegeven.

De uitvoeringstermijn is zestig werkdagen.

3. Elke ingeschreven firma heeft een verschillend verwerkingsscenario zodat nu geen éénduidig antwoord omtrent de bestemming van de afvalstoffen kan worden gegeven.

Vraag nr. 268
(zitting 1983-1984)
van 22 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Benoemingen van twee adjunct-directeurs

De pers maakt melding van bovenvermelde intentie van de heer Gemeenschapsminister, verwoord in een brief van 3 juli aan de raad van beheer van de VWZ.

Ter zake bekwam ik graag antwoord op de volgende vragen.

1. De VWZ wordt opgesplitst in twee afdelingen nl. Rupel-Maas en Schelde-Leie-Dender. Kan medegedeeld worden welke het nut is van een dergelijke opdeling die overigens niet overeenstemt met de grenzen van de bestaande buitendiensten?
2. De Syndicale Raad van Advies is van oordeel dat „meer voetvolk en niet nog meer generaals” nodig zijn.

Kan vergeleken worden hoeveel personeel thans in de VWZ enerzijds en de Waterzuiveringsmaatschappij van het kustbekken anderzijds is tewerkgesteld, opgedeeld per niveau?

Waarom kunnen de organisatorische problemen niet opgelost worden door de opvulling van het bestaande personeelskader, zowel wat betreft directie als uitvoerend personeel?

3. Om welke redenen heeft de heer Gemeenschapsminister gemeend de hoogdringendheid te moeten invoeren, zonder voorafgaande consultatie van de Syndicale Raad van Advies en Directieraad?
4. Het ministerieel voorstel voorziet eveneens de bevordering van het hoofd van de VWZ tot directeur-generaal. Is eenzelfde promotie voorzien voor de huidige directie van de WZK? Zo neen, waarom niet?
5. Gevreesd wordt dat de huidige promoties een eerste stap zijn op weg naar de samensmelting van WZK en VWZ. Ligt dergelijke samensmelting inderdaad in de bedoeling van de Gemeenschapsminister?
6. Om welke redenen werd het besluit niet voorgesteld aan de Raad van State o.m. in verband met een correcte interpretatie van de nationale wet van 1971?

Antwoord

In antwoord op de bovenvermelde schriftelijke vraag, heb ik de eer het geachte lid het hiernavolgende antwoord mede te delen.

De Raad van Beheer van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft op 15 juni 1984 het verzoek geformuleerd om naast andere maatregelen de directie van de maatschappij te versterken met twee adjunct-directeurs, die ieder zouden belast worden met de coördinatie van enkele buitendiensten, waardoor de directeur van de VWZ meer ruimte zou krijgen voor het algemeen beleid van de maatschappij.

De mogelijke splitsing van deze instelling in afdelingen is uitdrukkelijk voorzien bij artikel 8 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

In aansluiting met het verzoek van de Raad van Beheer, werden de vereiste ontwerpbesluiten van de Vlaamse Executieve uitgewerkt.

Ik kan het geachte lid de verzekering geven dat alle instanties, die statutair hun akkoord of advies dienen te geven, geraadpleegd zullen worden.

Vraag nr. 270
(zitting 1983-1984)
van 27 augustus 1984
van de heer O. MEYNTJENS

NV Indaver — Kapitaalbreng

Tegen het einde van dit jaar voorziet de Vlaamse regering in de oprichting van Indaver, een naamloze vennootschap voor industriële afvalverwerking. De kapitaalbreng van de privé-sector zal ongeveer 230 miljoen frank bedragen of 45 procent. Elf scheikundige bedrijven zegden reeds 170 miljoen frank toe als kapitaalbreng. Met vijf andere bedrijven wordt nog onderhandeld.

Mag ik van de geachte Minister vernemen.

1. Welke bedrijven reeds een kapitaalbreng toezegden en welk hun aandeel hierin is?
2. Met welke bedrijven er momenteel nog onderhandeld wordt?
3. Welke plaatsen in aanmerking komen voor de vestiging van Indaver?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Tot nu toe werden elf bedrijven uit de chemische sector bereid gevonden om aan het project deel te nemen: Amoco Fina, BASF Antwerpen, Bayer Antwerpen, B.P. Chemical Belgium, Degussa Antwerpen, Essochem Belgium, Monsanto Europe, PRB, Solvay & Cie, Tessenderlo Chemie, 3M-Belgium.

Op basis van een voorakkoord tussen de diverse kandidaat-aandeelhouders hebben deze bedrijven zich bereid verklaard het globaal bedrag van 170 miljoen fr. in te brengen. De exacte inbreng van elke kandidaat afzonderlijk zal slechts bij de oprichting van de exploitatiemaatschappij bekend gemaakt worden door de betrokken firma's.

Daarnaast werden met vijf bedrijven onderhandelingen aangevat. Tot op heden heeft alleen Amoco Chemicals Belgium NV haar interesse in mede-participatie aan dit project bevestigd.

Betreffende de inplantingsplaats voor het verwerkingsbedrijf werd met de stad Antwerpen naar een geschikte site gezocht. De stad Antwerpen heeft dien-aangaande voorgesteld het terrein van de Hooge Maey voor dit doel aan te wenden.

De geschiktheid van andere vestigingsplaatsen in het Antwerpse wordt op dit ogenblik nog onderzocht.

Vraag nr. 272
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Antwerpse Waterwerken — Produktiecapaciteit

De Antwerpse Waterwerken zoekt en plant voortdurend nieuwe waterwingebieden en dit omdat volgens AWW de huidige reservevoorraad onvoldoende is. Bij een accidentele vervuiling of extreme droogteperiode zou zulke situatie de waterdistributie problematisch kunnen worden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In de Richtnota „De drinkwatervoorziening in Vlaanderen vandaag en morgen” staat geschreven dat de beschikbare produktiemiddelen in het algemeen voldoende zijn om in alle omstandigheden de drinkwatervoorziening te waarborgen. Er wordt hieraan nog toegevoegd dat in de provincie Antwerpen de reserve aan produktiemiddelen zeer ruim is. Waarom nog (en alweer!) een reuze en dure waterplas (ca 1 miljard F) bouwen als de beschikbare produktiemiddelen in het algemeen voldoende zijn om in alle omstandigheden de drinkwatervoorziening te waarborgen?
2. In de provincie Antwerpen is de situatie vrij gunstig. De benuttingsgraad van de beschikbare produktiecapaciteit bij de AWW ligt rond de 65 procent. Wat betekent 35 procent (rest) uitgedrukt in (reserve)dagen?
3. Hoeveel noodsituaties (droogteperiodes — zware verontreiniging van Albert- en Netekanaal) hebben zich de laatste 20 jaar bij de AWW voorgedaan? Welke invloed hadden deze noodsituaties op de drinkwatervoorziening? Hoeveel dagen sleepten deze noodsituaties aan?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. In de provincie Antwerpen zijn de beschikbare produktiemiddelen in het algemeen voldoende om de drinkwatervoorziening te waarborgen.

Nieuwe produktie-installaties zijn, op het ogenblik bij de Antwerpse Waterwerken, niet nodig!

De produktie-installaties worden echter gevoed met het water uit het Albertkanaal (Oelegem) en het Netekanaal (Notmeir-Walem). De kwaliteit van dit kanaalwater is echter niet constant, wat functioneren van de zuiveringsinstallaties kan bemoeilijken. De aanleg van spaarbekkens is noodzakelijk om deze kwaliteitsvariaties te elimineren. Het inschakelen van een spaarbekken biedt ook grote voordelen op het vlak van de kwaliteit van

het geproduceerde drinkwater, zoals de praktijk met het spaarbekken te Broechem nu aantoon.

Vanuit het spaarbekken wordt water met een constante kwaliteit naar de zuiveringsinstallaties aangevoerd. Hierdoor wordt een kwalitatief beter eindprodukt verkregen, omdat minder chemische middelen aangewend moeten worden. Het water heeft in het spaarbekken een belangrijke natuurlijke zelfzuivering ondergaan. De spaarbekken te Broechem en het geplande spaarbekken te Eekhoven beogen dus niet de verhoging van de drinkwaterproduktie, maar wel de bescherming en verbetering van de kwaliteit ervan.

- De benuttingsgraad van 65% betekent dat de produktie-installaties gemiddeld voor 65 % belast zijn. Er is een reserve van 35% voorhanden, die aangewend kan worden, wanneer gedurende enkele dagen meer drinkwater nodig is (b.v. tijdens een warme periode).

Dit betekent echter niet dat de waterproduktie, gedurende een langere periode met 35% verhoogd kan worden, omdat de hoeveelheid water, die aan de kanalen kan onttrokken worden, beperkt is, vooral om kwalitatieve redenen.

De beschikbare reserve aan produktiecapaciteit heeft dus slechts betekenis, als men gedurende een langere periode meer ruwwater kan leveren. Dit kan slechts wanneer een spaarbekken voorhanden is, waaraan tijdelijk kan onttrokken worden, in geval er om kwantitatieve of kwalitatieve redenen de wateronttrekking aan de kanalen moet stopgezet of beperkt worden.

- Gezien de omvang van de gegevens is het niet mogelijk hier alle moeilijkheden van de laatste 20 jaar te vermelden. Wel vindt U in bijlage de incidenten tijdens de periode 1980-1984, op het Netekanaal.

1. Incidenten op het Netekanaal – Periode 1980-1984 waarvoor inname te Lier werd gesloten

Datum	Plaats	Stof
06.02.1980	Nijlen	humusstoffen
15.02.1980	Nijlen	humusstoffen
22.12.1980	Nijlen	humusstoffen
16.01.1981	Nijlen	humusstoffen
03-04.03.1981	Lier	olie
10.03.1981	Nijlen	humusstoffen
15.07.1981	Lier	olie
12.11.1981	Lier	olie
02.12.1981	Lier	olie
10.12.1981	Nijlen	humusstoffen
03.02.1982	Lier	olie
14.02.1982	Viersel	olie
09.04.1982	Lier	olie
05.05.1982	Lier	olie
07.05.1982	Lier	olie
24.08.1982	Lier	olie
15.09.1982	Lier	olie
20.12.1982	Lier	zwevende stoffen
08-08.02.1983	Nijlen	humusstoffen
21.04.1983	Lier	olie
10.11.1983	Lier	olie
16.11.1983	Lier	olie
17.04.1984	Lier	olie

Stof	Oorzaak	Opmerkingen
Fluoride	Lozing in de Maas te Engis	Voor het laatst in 1979, maar bij lage Maasafvoer overschrijdmg 1,5 mg/l – grens en dus onderbreking inname.
Chloride*	Lozing in de Sam-ber te Couillet/Je-meppe s/s.	Bijvoorbeeld einde 1983 werden ingevolg lage Maasafvoer te hoge waarden gevonden, nl. 100-150 mg/l. De inname kon bij gebrek aan reserve niet steeds gesloten worden.
Fosfaat*	Lozing in de Maas te Engis	Bijvoorbeeld begin 1984 werden ingevolg lage Maasafvoer en lage temperaturen cijfers boven de limiet van 0,9 mg/l gevonden. De inname kon bij gebrek aan reserve niet steeds gesloten worden.
Algen*	Te hoge nutriëntenbelasting (fosfaat . . .)	Massale algengroei werd o.a. in 1981 vastgesteld in het kanalenstelsel Albertkanaal – Netekanaal. Dit wordt in de hand gewerkt door verlofperiodes en scheepvaartstakingen (voorjaar en zomer). De waterinname kan niet steeds gestopt worden, maar de produktiecapaciteit van de Instellingen dient dan sterk te worden vermindert.

* De waterinname werd gesloten, maar voor te beperkte tijd.

Vraag nr. 274
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteit van het drinkwater- – Maatregelen

Verschillende kranten pakken uit met het bericht dat er gevaarlijke (kankerverwekkende) stoffen (haloëthers) in ons drinkwater zouden voorkomen. Een studie van het IHE is van oordeel dat bepaalde streken in ons land in aanmerking komen voor een nader onderzoek.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

- Wanneer werd voor het eerst melding gemaakt van de aanwezigheid van „haloëthers” in het drinkwater?
- Werd de aanwezigheid van „haloëthers” vastgesteld in leiding- of putwater of in beide?
- Hoe is de toestand in het Vlaamse land voor wat de besmetting van de „haloëthers” betreft? In welke streken komen deze gevaarlijke stoffen in het drinkwater voor?
- Welke maatregelen worden van overheidswegen overwogen en/of getroffen om dit gevaar in te dijken?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

- De aanwezigheid van haloëthers in sommige Belgische oppervlaktewaters, werd voor het eerst in 1979 vastgesteld door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie. Sporen van haloëthers werden

gevonden in het water van het kanaal Gent-Terneuzen, de Durme, de Moervaart en in zekere mate de Schelde.

In 1980 werd ter gelegenheid van een onderzoek naar de nulsituatie van de kwaliteit van het grondwater in de buurt van slibbergingsput te Callemansputte (Zelzate), de aanwezigheid vastgesteld van haloëthers in het grondwater in dit gebied. Het rapport ter zake van het IHE dateert van 1981.

Als gevolg van dit onderzoek werd in 1980 door de Nationale Maatschappij der Waterleidingen gestart met een onderzoek, naar mogelijke sporen van haloëthers in haar grondwaterwinningen in Oost-Vlaanderen.

Tijdens dit onderzoek, dat gebeurde in samenwerking met het IHE werd de aanwezigheid van haloëthers vastgesteld in de grondwaterwinning van Klein-Sinaai, gelegen in de buurt van de Moervaart. Deze grondwaterwinning was echter buiten gebruik sinds 1971 en is sindsdien uiteraard niet meer opgestart ten behoeve van de drinkwatervoorziening.

Op 17 februari 1982 werd ik op de hoogte gesteld van de bevindingen van de NMDW en het IHE en op 4 maart 1982 heb ik het IHE opdracht gegeven de oorsprong van deze vervuiling door haloëthers op te sporen.

Tijdens dit onderzoek werden ook sporen van haloëthers vastgesteld in het spaarbekken van Kluizen. Op 12 juli 1983 werd mij dit bevestigd door de NMDW.

Het onderzoek heeft uitgewezen dat de haloëthers niet afkomstig waren uit het oppervlaktewater, dat in het spaarbekken werd opgepompt maar wel uit het drainagewater van het dijklichaam. Het zand, dat hiervoor was gebruikt, was immers afkomstig uit de Gentse kanaalzone.

Op 1 augustus 1983 heb ik de NMDW opdracht gegeven, -de noodzakelijke werken uit te voeren teneinde het besmet drainagewater niet langer in het spaarbekken te pompen.

Deze werken werden korte tijd daarna uitgevoerd, zodat thans ook de contaminatie met haloëthers van het spaarbekken van Kluizen is uitgeschakeld.

2. De aanwezigheid van „haloëthers” werd vastgesteld in het grondwater in de buurt van de Gentse kanaalzone en tijdelijk in het drinkwater, afkomstig van het spaarbekken van „Kluizen”. In dit laatste geval lagen de concentraties echter ver beneden de toegelaten waarden vooropgesteld door de Environmental Protection Agency.
3. Haloëthers worden gevonden in het Scheldewater, het kanaal Gent-Terneuzen, de Durme en de Moervaart. Haloëthers werden eveneens gevonden in grondwater, opgepompt uit waterlagen, gelegen in de buurt van besmette oppervlaktewatervoren.

Sporen van haloëthers werden alleen vastgesteld in het drinkwater afkomstig van het spaarbekken

van Kluizen. De bron van deze vervuiling werd, zoals reeds vermeld, in 1983 uitgeschakeld.

4. Van overheidswege werden op basis van de resultaten van de diverse onderzoeken volgende maatregelen getroffen :
  - het vervuilde grondwater van Klein-Sinaai wordt niet gebruikt voor waterdistributie;
  - in 1983 werd de vervuilingbron van haloëthers in het spaarbekken Kluizen uitgeschakeld;
  - op 14 april 1984 heb ik Minister Féaux gevraagd, de lozing van haloëthers door de SA Carbochimie te Tertre onmiddellijk te laten beëindigen. Op die datum had het IHE mij in een voorlopig rapport medegedeeld dat deze firma met grote waarschijnlijkheid de verantwoordelijke was voor de lozing van de haloëthers.

Vraag nr. 281
(zitting 1983-1984)
van 5 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij — Beheer (gemeentelijke waterzuiveringsstations)

Kan de Minister mij medelen hoeveel gemeentebesturen tot op heden zich akkoord hebben verklaard hun waterzuiveringsstation over te dragen aan de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij ?

Kan er reeds een datum vooropgesteld worden wanneer de VZW het volledig beheer zal hebben over alle Vlaamse waterzuiveringsstations?

Antwoord

Als antwoord op de door hem gestelde vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Tot op heden hebben reeds 78 gemeentebesturen en/of intercommunales verzocht om overname van de rioolwaterzuiveringsinstallatie.

In het artikel 32 quinquies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging is geen datum bepaald waartegen het beheer van alle openbare zuiveringsinstallaties in handen moet zijn van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Vraag nr. 282
(zitting 1983-1984)
van, 5 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Phillips Petroleum Tessenderlo — Bestrijding mercaptanenstank

In de nacht van 30 op 31 juli 1984 werd te Tessenderlo en het gehucht Hulst voor de zoveelste maal mercaptanenstank waargenomen.

Het regende klachten bij de plaatselijke politie en bij Phillips Petroleum. Eerst ontkende deze firma de

stankgeur maar gaf dit later toe nadat de burgemeester de directie van Phillips Petroleum telefonisch hierover had gecontacteerd.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Het is opvallend dat de directie van Phillips Petroleum vaak de mercaptanenstank betwist en na laat de betrokken overheid van deze hinder officieel in kennis te stellen. Neemt de Minister zijn beslissingen aan de hand van de gegevens, verstrekt door Phillips Petroleum of laat hij zich hierover informeren door andere instellingen? Eventueel, welke zijn deze? Wat is hun conclusie?
2. De exploitatievergunning schrijft voor dat de directie van Phillips Petroleum de burgemeester en de arbeidsinspectie bij stankhinder deze van de feiten moet in kennis stellen. Wordt er nagegaan of dit werkelijk gebeurd en zo niet, welke maatregelen worden hiertegen genomen?
3. De firma Phillips Petroleum is verplicht haar eigen meetwagen te laten uitrijden bij mercaptanenstank. Dit gebeurt niet altijd. Wordt hierop controle uitgevoerd? Hoe dikwijls is deze meetwagen dit jaar uitgereden bij stankhinder en wat waren de resultaten?

Antwoord

Ik heb de eer u de volgende antwoorden te verstrekken op de gestelde vragen.

1. De aanwezigheid van mercaptanen en andere zwavelige verbindingen zoals waterstofsulfide kan gemeten worden door een meetpost van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie opgesteld in de nabijheid van de Hofstraat en door twee meetposten opgesteld door Phillips Petroleum nabij de grens van haar terrein in de richting van de Hofstraat. Deze laatste meetposten worden geëxploiteerd met logistieke steun van Lisec en het SCK.

Na een aanlooperperiode zullen deze meetposten toelaten meer objectieve informatie te verstrekken over de aanwezigheid van mercaptanen.

2. Afgezien van de bevestiging over het feit of er al dan niet stankhinder is geeft de verplichting om de burgemeester en het toezichthoudend bestuur thans het bestuur voor leefmilieu Limburg te verwittigen geen aanleiding tot grote moeilijkheden. Een goede werking van de meetposten, vermeld onder 1, zal dit probleem in de toekomst grotendeels oplossen.
3. Uit de door Phillips Petroleum ingediende maandelijks klachtenrapporten blijkt dat de meetwagen tijdens de periode van 1 januari tot en met 31 augustus 1984 naar aanleiding van klachten tienmaal onmiddellijk is uitgereden. Tijdens deze controleritten werd éénmaal een lichte zwavelgeur gemeten. De taak van de meetwagen wordt thans echter grotendeels overgenomen door de onder 1 vermelde vaste meetposten.

Vraag nr. 283 (zitting 1983-1984) van 5 september 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Giftige Lozingen in Kleine Nete tussen Herentals en Kasterlee — Maatregelen tegen vissterfte

Rond half augustus dreef in de Kleine Nete tussen Herentals en Kasterlee een groot aantal dode vissen, wat volgens een krantenbericht toe te schrijven zou zijn aan een zwaar giftige lozing die zich moet hebben voorgedaan tussen Lichtaart en Tielen.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is deze vissterfte u gemeld? Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen om de oorzaak op te sporen en de vervuiler te bestraffen?
2. Indien de oorzaak en de vervuiler inmiddels gekend zijn, wens ik hierover meer informatie.
3. Welke lozingspunten monden uit in de Kleine Nete tussen Herentals en Kasterlee en welke ervan zijn wettig en welke beantwoorden niet aan de gestelde lozingsnormen?

Antwoord

Als antwoord op zijn verschillende vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De vissterfte in de Kleine Nete werd door de Landelijk ke Waterdienst telefonisch medegedeeld aan de buitendienst Herentals van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.
2. De oorzaken en de vervuiler zijn niet gekend.
3. De VZW beschikt niet over alle lozingspunten die uitmonden in de Kleine Nete tussen Herentals en Kasterlee.

De voornaamste lozingen van bedrijven en gemeentelijk ke rioleringen worden momenteel aan een onderzoek onderworpen.

Vraag nr. 287 (zitting 1983-1984) van 10 september 1984 van mevrouw O. LEFEBER

MILAC en soortgelijke verenigingen — Subsidiebedragen

Op mijn vraag van 13 januari 1984 gesteld aan de heer Staatssecretaris voor volksgezondheid en leefmilieu, in verband met toegekende subsidies aan Milac, kreeg ik heden het antwoord dat deze aangelegenheid ingevolge artikel 5, par. 1, II van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, tot de bevoegdheid van de Executieve van de Gemeenschappen behoort.

Ik verwijs derhalve naar een artikel „Milac-Stekene wil dienstplichtigen 1985, tijdig informeren” verschenen in het weekblad „Het Vrije Waasland” nr. 49 van 9 december 1983 en waarin ik las: „ . . . wordt georganiseerd met medewerking van de gemeentelijke

militiedienst en gesubsidieerd door het Ministerie van volksgezondheid. . .”.

Mag ik de Gemeenschapsminister vragen te willen antwoorden op wat volgt.

1. Wat is het bedrag voor 1983 van subsidie toegekend aan Milac-Stekene?
2. Wat zijn de bedragen toegekend aan Milac voor de andere Vlaamse gemeenten en welke zijn deze voor de jaren 1980-1981-1982-1983?
3. Wat zijn de subsidiebedragen voorzien (geraamd) voor 1984?
4. Op welk artikel van uw budget werden deze subsidies ingeschreven voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983?
5. Werd aan de andere verenigingen: BDI (Burgerdienst voor de jeugd) OCOV — sociale sector VUB (Universitair centrum voor ontwikkeling van vrede), Solac (Socialistische Informatiedienst voor dienstplichtigen) en VVDM (Vereniging voor Vlaamse dienstplichtige Militairen), eveneens een subsidie toegekend?
6. Zo ja, welk waren de toegekende bedragen per vereniging voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983, en wat zijn voor deze verenigingen de subsidiebedragen voorzien voor 1984?

Antwoord

In antwoord op haar bovenvermelde vraag, heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat er ten laste van mijn begroting geen subsidies worden toegekend aan MILAC noch aan de andere opgesomde verenigingen.

Vraag nr. 293

(zitting 1983-1984)

van 12 september 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Kwaliteitsverbetering oppervlaktewateren — Rol waterzuiveringsmaatschappijen

Naar aanleiding van het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 226 van 27 juni 1984 met betrekking tot de maatregelen inzake de kwaliteitsverbetering van het oppervlaktewater, wens ik de volgende aanvullende vragen te stellen.

1. De overheid staat in voor de zuivering van het huishoudelijk afvalwater. Uitzonderlijk wordt ook industrieel afvalwater gezuiverd in openbare waterzuiveringsinstallaties wanneer de betrokken onderneming beslist heeft niet zelf haar afvalwater te zuiveren. Hoeveel bedrijven hebben tot nog toe beslist niet zelf hun afvalwater te reinigen?
Zal deze maatregel eveneens van toepassing zijn voor ziekenhuizen en andere medische en paramedische instellingen, universiteiten die niet-huishoudelijk water lozen?
2. Bij lozing van afvalwater door de industrieën moeten de lozingsvoorwaarden nageleefd worden, opgelegd door de waterzuiveringsmaatschappijen.

Deze instellingen moeten ook controle uitoefenen op de naleving van deze lozingsvoorwaarden.

Hoeveel controles werden in 1981-1982-1983 uitgevoerd en wat waren de resultaten van deze controles?

3. Vanaf dit jaar moeten de industrieën, die hun afvalwater niet zelf zuiveren bijdragen betalen aan de zuiveringsmaatschappijen. Op basis van welke criteria zal deze bijdrage vastgesteld en/of aangerekend worden?
4. Kan de Minister mij bevestigen dat de controle op de lozingen van industrieel afvalwater effectief wordt georganiseerd en uitgevoerd?
5. In landelijke gebieden zullen kleinschalige waterzuiveringsprojecten worden opgezet waarbij verschillende zuiveringsprocédés zullen worden toegepast.
Welke zijn die verschillende procédés?
6. De bouw van enkele (dergelijke) pilotprojecten is reeds principieel goedgekeurd.
Wat houden deze in en waar zijn deze gepland?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen

1. In het Vlaamse Gewest hebben ongeveer 8.600 bedrijven een lozingsvergunning voor het lozen van industrieel afvalwater op een openbare riool.

Deze bedrijven zuiveren dus niet zelf, maar sommigen doen wel aan voorzuivering of voorbehandeling van het afvalwater om aan de algemene of desgevallend aan de sectoriële voorwaarden voor lozing op riool te voldoen.

Een vergunning voor lozing in een oppervlaktewater werd afgegeven aan 96 bedrijven. Deze bedrijven zullen hun afvalwater zelf zuiveren.

2. Controles en resultaten.

Jaar	Aantal uitgevoerde controles	Overtredingen
1981	146	53
1982	146	31
1983	436	61

3. De bijdrage van de industrieën wordt berekend volgens omzettingsscoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting. De berekeningsbasis werd vastgesteld bij KB van 23 januari 1974 waarmee de eenheid van verontreinigende belasting werd vastgelegd.

Vervolgens werd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1983 de waarde van de omzettingsscoëfficiënten in eenheden verontreinigende belasting voor het afvalwater van de nijverheids- of andere ondernemingen, vastgesteld.

4. De controle op de lozingen van het industrieel afvalwater wordt effectief uitgevoerd door de Dienst Bedrijfscontrole en de Technologische Dienst, opgericht in de schoot van de waterzuiveringsmaatschappijen.

5. Volgende zuiveringsprocédés worden op dit ogenblik voorzien :
1. Beluchte lagune
  2. Fysica-chemische behandeling
  3. Actief slib — voortgezette beluchting
  4. Rietvelden
  5. Prof. Evens-systeem
  6. Biorotoren
  7. Alternatief actief slib-systeem
  8. Bellenbeluchte vijvers.
6. Volgende pilootprojecten werden reeds principieel goedgekeurd. Overeenkomstig vorig antwoord werden zij gepland te:
1. Adinkerke
  2. Jabbeke
  3. Zonnebeke
  4. Bokrijk
  5. Weert (Bornem) — vast systeem
Blaasveld (Willebroek) — mobiel systeem
  6. Zondereigen (Baarle-Hertog)
Zoersel
  7. Sinaai
  8. Zandhoven

Vraag nr. 295
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Loodprobleem te Hoboken — Stand van zaken geactualiseerde voorstellen

Het loodprobleem te Hoboken heeft reeds voor heel wat kopbrekens bezorgd. Hierover werd de Minister op 24 januari 1984 omstandig geïnterpelleerd.

Kunt u mij antwoorden op de volgende aanvullende vragen?

Inzake het 23-puntenprogramma werden door de Minister enkele specifieke geactualiseerde voorstellen gedaan, nl. :

1. Het herzien en het evalueren van de emissienormen van het zwevend stof. Hoe ver staat het hiermee?
2. Het uitwerken van een norm voor neervallend stof. Wat wezen de onderzoeken uit van de verschillende werkgroepen en hoe luidde dienaangaande het advies?
3. Het bouwen van een proefmuur van 18 m hoog met een lengte van 80 m. Wat kwam hiervan tot stand en wanneer?
4. Een herziening van de lay-out van de fabriek, b.v. het verplaatsen van opslagplaatsen van grondstoffen. Is deze herziening verwezenlijkt?
5. Het bewerkstelligen van een definitief uitsluitel inzake het overbrengen of sluiten van de beide schooltjes al of niet tegen 1 september 1984. Welke oplossing werd nu weerhouden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

1. Het herzien van het KB van 31 mei 1978, gewijzigd bij het KB van 28 augustus 1981, tot vaststelling van de toegelaten grenswaarden van de concentratie van lood in de lucht op het grondgebied van de gemeente Hoboken, is afhankelijk gesteld van het uitvaardigen van een KB betreffende een grenswaarde van de luchtkwaliteit van lood.

De uitvaardiging van dit KB wordt kortelings verwacht.

Het besluit, dat slechts op het grondgebied van Hoboken betrekking heeft, zal dan aan het besluit, dat voor het ganse land geldt, aangepast worden.

2. De normale voorkomende hinder van lood in stofneerslag en de waarden die te Hoboken gemeten worden zijn gekend.

De Medische Werkgroep heeft evenwel nog geen duidelijke uitspraak gedaan over een gezondheidsnorm van lood in stofneerslag.

3. De proefmuur is nog niet gebouwd.

Wel werden de werken aangevat en de funderingen aangebracht. Door onafhankelijke deskundigen werd het nut van een muur evenwel in vraag gesteld. De exploitant zal de werkzaamheden aan de muur dan ook verder zetten als het nut bewezen wordt.

Hiertoe wordt momenteel een grondige bronnenstudie uitgevoerd.

4. De herziening van de lay-out is eveneens gekoppeld aan deze studie waarvan de resultaten tegen het einde van dit jaar zullen beschikbaar zijn.
5. Daar de resultaten van het algemeen geneeskundig onderzoek, dat momenteel uitgevoerd wordt, nog niet gekend zijn, kon over de scholen nog geen beslissing getroffen worden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 203
(zitting 1983-1984)
van 11 september 1984
van de heer J. DE MOL

Aanstelling van stedenbouwkundige ontwerpers — Criteria

Op 27 januari 1965 werd een omzendbrief omtrent deze materie uitgebracht. De omzendbrief is getiteld: „ Gemeentelijke plannen van aanleg, Aanstelling der

ontwerpers". Omzendbrief betreffende de toepassing van art. 2 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw.

In deze omzendbrief worden voor het aanstellen van stedenbouwkundige ontwerpers de volgende criteria uiteengezet:

1. die houder zijn van een diploma van stedenbouwkundige, uitgereikt door één van onze onderwijsinrichtingen die een volledige cursus in de stedenbouw op hun programma hebben.
2. die door in het verleden opgemaakte, degelijk bevonden plannen van aanleg van hun capaciteiten hebben doen blijken.

Omtrent diegenen die het diploma van stedenbouwkundige niet bezitten en in het verleden hun bekwaamheid op het gebied van het maken van plannen van aanleg niet hebben kunnen doen blijken, zal ik niet alleen mijn administratie maar ook de in art. 29 van de wet van 29 maart 1962 bedoelde commissie van deskundigen raadplegen “.

Kan ik van de Gemeenschapsminister, in dit verband, dan ook een antwoord verwachten op de hierna volgende vragen :

1. Welke diploma's voldoen aan het onder één vermelde criterium van „een volledige cursus in de stedenbouw”? Gaat het om universitaire diploma's
  - Licentiaat in de stedenbouw en ruimtelijke ordening en ontwikkeling (RUG, ICSROO)
  - Licentiaat in de stedenbouw en ruimtelijke ordening (KUL, IISRO)
2. Vallen onder deze voorwaarde ook de diploma's van andere instellingen voor hoger onderwijs? Zo ondermeer :
  - Het diploma van het postgraduaat stedenbouw van het Nationaal Hoger Instituut voor bouwkunde en stedenbouw te Antwerpen.
  - Het diploma van het sociale promotie-onderwijs van de afdeling stedenbouw van het hogere architecteninstituut van de stad Gent.
3. Mag ik van de heer Minister vernemen of ooit de aanstelling van ontwerpers is goedgekeurd die aan de onder één vermelde voorwaarden niet voldoen.
4. Mag ik ook vragen of in verband met de goedkeuring van de aanstelling van ontwerpers ooit het advies is gevraagd aan de in het art. 29 vermelde commissie van de onteigeningen?
5. Kan de Minister mededelen of er ooit van de in de omzendbrief vermelde procedure is afgeweken? Is ooit de goedkeuring van de aanstelling van een ontwerper geweigerd?
6. Dient deze omzendbrief niet als vervallen beschouwd te worden en/of als niet meer toepasbaar in de huidige praktijk van de Vlaamse stedenbouw en planologie?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie gevraagd wordt aan AROL.

Van zohaast deze informatie wordt voorgelegd zal inhoudelijk op de vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 214
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Arrondissement Maaseik — Inventarisatie onbebouwde percelen

Graag kreeg ik van de Minister, voor wat de gemeenten van het arrondissement Maaseik betreft, en per gemeente, een overzicht van de inventarisatie van onbebouwde percelen.

Indien reeds ter beschikking, kreeg ik tevens graag de gegevens met betrekking tot de verkoopbaarheid van deze percelen.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 215
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. GABRIELS

Europees Handvest voor de ruimtelijke ordening — Toepassing

Op 20 mei 1983 werd door de Europese Ministers, verantwoordelijk voor ruimtelijke ordening, op hun vergadering in het kader van de Raad van Europa het Europees Handvest voor de ruimtelijke ordening aanvaard.

Op 25 januari heeft het Comité van Ministers van de Raad van Europa het Handvest aangenomen.

Het is nu aan de respectievelijke staten of gewesten om uit te maken hoe dit Handvest in de praktijk zal omgezet worden.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. welke stappen zal de Minister ondernemen om dit Handvest over te maken aan respectievelijk het Parlement en de Vlaamse Raad;
2. onderschrijft de Minister volledig dit Handvest;
3. zo ja, op welke wijze zal dit Handvest vertaald worden naar de beleidslijnen van de Minister in de dagelijkse praktijk;

4. in het slot van dit Handvest pleit men duidelijk voor voldoende inspraak van de burgers op het vlak van de ruimtelijke ordening.

M.i. is dit zeer essentieel; op welke wijze denkt de Minister dit ook wettelijk uit te breiden en te onderbouwen?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast mij de desbetreffende gegevens worden overgemaakt zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 216
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. DE MOL

De streekcommissies van advies voor de ruimtelijke ordening — Werking

Vershillende streekcommissies zijn aan hemieuwing toe wat hun leden betreft. De vraag stelt zich of naar aanleiding daarvan ook het reglement van orde van 3 juni 1976 niet beter zou herzien worden, teneinde enkele onregelmatige toestanden recht te zetten.

De leden van de streekcommissies zijn meestal vertegenwoordigers van instanties. Zij vertegenwoordigen iets op basis van een mandaat. Er is thans niets voorzien voor hun vervanging wanneer dat mandaat binnen de 4 jaar afloopt b.v. een schepen die zijn gemeente vertegenwoordigt, wordt in de gemeente niet herkozen, maar mag nog 2 jaar zetelen. Hier zou art. 4 moeten aangepast worden, zodanig dat het beëindigen van de vertegenwoordigende mandaten automatisch het ontslag betekent als lid van de streekcommissie.

Art. 9 beantwoordt niet meer aan de werkelijke toestand. De streekcommissies zijn niet meer gevestigd in de gebouwen van AROL. Hun werking en vergaderingen vinden plaats in de diensten van de gouverneur. De uitsplitsing van het secretariaat naar AROL toe betekent een verlies aan efficiënte werking en is alleen maar verwarrend voor de gemeenten en de burger. De bezwaren tegen de gewestplannen tijdens de openbare onderzoeken dienden ook aan de gouverneur en niet aan het secretariaatsadres gestuurd te worden.

Gezien AROL zijn waarnemers heeft in de streekcommissies, ware het aangewezen het secretariaat bij de diensten van de gouverneur te installeren en de secretaris uit hun midden te nemen. Dit zal meer beantwoorden aan de wil van de wetgever, een commissie van een streek in casu van een provincie op te richten. Een secretariaat en een secretaris horen qua logistiek en slagvaardigheid thuis bij de vestigingsplaats van de verantwoordelijk ken.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. In hoeveel streekcommissies van advies voor ruimtelijke ordening werden de leden, na ontslag, niet vervangen?
2. Hoe en door wie wordt de samenstelling en haar continuïteit opgevolgd?
3. Kan u zich met de suggesties akkoord verklaren?
4. Welke initiatieven zullen er door u op dit vlak worden genomen?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 219
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. DE MOL

Reclamemiddelen langs de openbare weg — Reglementering

Het KB van 14 december 1959, houdende de reglementering op het aanplakken van reclame, vormt de nadien nog gewijzigde basisreglementering voor deze materie. Er werd reeds duidelijk gesteld dat de materie niet geregionaliseerd werd en ze dus tot de nationale bevoegdheid blijft behoren. Ondertussen blijven het hoofdbestuur en de provinciale administraties van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu die zaken behandelen zoals voorheen. Vergunningsaanvragen voor reclamemiddelen langs rijkswegen worden door het schepencollege via het Bestuur der Wegen van het Ministerie van openbare werken, dat ook een advies uitbrengt, aan de provinciale administratie van de ruimtelijke ordening en leefmilieu voor advies voorgelegd. Die administratie stuurt het bundel dan met beide adviezen aan het schepencollege terug, dat de vergunning afgeeft of weigert. Vergunningsaanvragen voor reclamemiddelen langs gewone openbare wegen stuurt het schepencollege voor advies rechtstreeks naar de genoemde provinciale administratie.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom laat uw administratie zich ten onrechte in met deze materie?
2. Zullen er richtlijnen verstrekt worden om deze situatie te beëindigen?
3. Hebben de adviezen van die onbevoegde regionale ambtenaren of beambten niet de ongeldigheid voor de afgegeven vergunningen of weigeringen tot gevolg?
4. Zijn deze personen nog wel bevoegd om overtreddingen in deze materie te verbaliseren?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u inliggend, in de voorgeschreven vorm, het voorlopig antwoord te verstrekken op uw parlementaire vraag.

Vraag nr. 221
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Ontgrondingsaanvragen — Stand van zaken

Kan de Minister mij meedelen hoeveel aanvragen voor ontgrinding hem op dit ogenblik bekend zijn, waar deze plaatsen gelegen zijn en over hoeveel ha te ontginnen gebied het telkens gaat.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 225
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

APA — Teruggave van belastingen bij wijziging bestemming van het woongebied

Artikel 70 bis, § 1-2 laat toe dat een belasting wordt geheven op niet bebouwde percelen, gelegen in het woongebied van een APA en palend aan een uitgeruste weg.

Als het gewestplan tot gevolg heeft dat, volgens artikel 15 van de Stedebouwwet het APA dient aangepast te worden, en het in het APA aangeduide woongebied een andere bestemming krijgt, lijkt teruggave van de volgens artikel 70 bis opgelegde en betaalde belastingen billijk. Is deze teruggave te bekomen volgens de in artikelen 37 en 38 van de Stedebouwwet voorziene beschikkingen of anderszins; strikt genomen gaat het ter zake niet om planschade.

Mag ik de zienswijze van de Minister vernemen?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 226
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer H. SUYKERBUYK

APA — Draagwijdte artikel 15 Stedebouwwet

Artikel 15 in fine van de Stedebouwwet bepaalt dat een APA zich schikt naar een gewestplan, behoudens mogelijkheid van afwijking. Geldt dit ook voor de APA's, die onder gelding van de besluitwet van 2.12.1946 zijn totstandgekomen.

Men kan geneigd zijn dit bevestigend te beantwoorden, zeggende dat artikel 15 een algemene draagwijdte heeft.

Maar volgens artikel 73 a) van de Stedebouwwet hebben de APA's, die onder het regime van de besluitwet van 1946 aangenomen werden bij wet hun geldigheid behouden. Artikel 15 kan niet primeren op artikel 73 van de Stedebouwwet waaruit zou kunnen worden afgeleid dat een gewestplan de APA's, op basis van de besluitwet van 1946 moet respecteren.

Kan de Minister deze zienswijze bevestigen.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 227
(zitting 1983-1984)
van 5 oktober 1984
van de heer D. VERVAET

Gewestplannen — Bedrieglijke reclame inzake bestemming percelen

Op een braakliggende grond werd onlangs een groot bord aangebracht met de boodschap: „te koop bouwgrond 1 ha voor woning en stallen”.

Volgens het gewestplan bestaat deze hectare voor het grootste gedeelte uit natuurgebied, voor een smalle strook uit landbouwgrond. Het is al te klaar dat de verkoper niet mikt op een boer maar op een welvarende niet-boer die, zoals vaak gebeurt, daar een landhuis wenst te bouwen met wat stallen voor paarden of schapen. M.a.w. deze publiciteit zet aan tot omzeiling van de wet.

Dat de grond in een Vlaams-Brabantse gemeente, niet ver van een autowegafrit, ligt en dat de verkoper een Franstalige Brusselse vastgoedzaak is maakt de hele aangelegenheid nog bedenkelijker.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Voorziet ons wettenarsenaal mogelijke sancties tegen zulke aansporing tot wetsontduiking, waarop zonder twijfel een inbreuk op het gewestplan moet volgen? Om welke teksten gaat het? Wie kan of moet het initiatief tot bestraffing nemen?

2. Welke maatregelen staan de gemeenteoverheid ter beschikking om te voorkomen dat hare bestemmingsplannen door zulke bedrieglijke publiciteit in het gedrang komen?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast met de desbetreffende gegevens worden overgemaakt zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 41 (zitting 1983-1984) van 15 juni 1984

van de heer T. KELCHTERMANS

Huisvesting van bejaarden — Aanpassing infrastructuur

Volgens mijn informatie is ongeveer 95 % van de bejaarden individueel gehuisvest. Iets meer dan de helft daarvan is eigenaar van de betrokken woning. In veel gevallen zijn deze woningen echter oud en on-aangepast. Nochtans wenst ongeveer negen op tien bejaarden in hun huidige woning te blijven, liever in ieder geval dan in een rusthuis opgenomen te worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Over welke gegevens beschikt hij over de huisvesting van de bejaarden in Vlaanderen? Welk percentage van de woningen is onderbezet, heeft geen toilet binnenshuis, heeft geen badkamer, heeft geen centrale verwarming, dateert van vóór 1940 enz. ?
2. Welke maatregelen heeft hij reeds genomen om het woonpatrimonium van de bejaarden aangepast te maken aan hun specifieke situatie? Liggen er eventueel nieuwe dergelijke maatregelen ter studie? Zo ja, welke?
3. Welke is het patrimonium van de OCMW's in Vlaanderen inzake bejaardenwoningen? Gaarne eèn opdeling per provincie! Verdient uitbreiding hiervan de voorkeur op maatregelen ter bevordering van de aanpassing van de eigen woning? Om welke redenen? Heeft hij ter zake reeds overleg gepleegd met de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg en in voorkomend geval met welk resultaat?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat ik de bevoegde administratie om bijkomende inlichtingen heb verzocht.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik een definitief antwoord meedelen.

Vraag nr. 42 (zitting 1983-1984) van 9 juli 1984 van de heer M. VANDENHOVE

Begeleid wonen van minder-validen — Toekenning van saneringspremie van opvang- en begeleidingsdiensten voor minder-validen

De gehandicaptenzorg is een evoluerend gegeven. Daar waar vroeger de nadruk werd gelegd op het instellingswezen, gaat thans meer aandacht uit naar woonvormen die een maximale zelfstandigheid en zelfredzaamheid van de minder-validen beogen.

Het wonen in een „ huis in de rij “, met aangepaste begeleiding beantwoordt aan die evolutie.

Vanwege meerdere dagcentra, instellingen en gezinsplaatsingsdiensten werden daartoe woningen aangekocht om het begeleid wonen gestalte te geven.

Rekening gehouden met de financiële situatie van de initiatiefnemers, gaat het veelal om ongezonde maar verbeterbare woningen.

Het probleem is echter dat die dagcentra, instellingen en gezinsplaatsingsdiensten geen aanspraak kunnen maken op een premie om tegemoet te komen in de kosten voor sanering van bedoelde woningen.

Wil de bewindsman me mededelen of:

- er kans bestaat dat het toepassingsgebied voor toekenning van de saneringspremie wordt uitgebreid tot de dagcentra, instellingen en gezinsplaatsingsdiensten die voor opvang en begeleiding van gehandicapten erkend zijn door de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnzorg;
- er in het verleden reeds vanwege hogervermelde erkende diensten aanvragen werden ingediend? In bevestigend geval, om welke diensten ging het en welke motivatie lag aan de basis van de afwijzende beslissing.

Het komt me voor dat ook vanwege het Gemeenschapsministerie van huisvesting een redelijke financiële inbreng mag worden verwacht ter ondersteuning van het opvangbeleid van gehandicapten.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat ik bij de bevoegde administratie om bijkomende inlichtingen heb verzocht.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik een definitief antwoord verstrekken.

J. LENSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 271 (zitting 1983-1984) van 27 augustus 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Met afval gevulde waterplassen — Bestemming en stand van zaken

Bij het aanleggen van autosnelwegen is er een grote behoefte aan grond die dan ook vaak wordt gezocht nabij de werken. Er ontstonden alzo talrijke waterplassen die opgevuld werden met allerlei afval ofwel worden ze benut als recreatiegebied.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel van deze waterplassen werden of worden nog als stortplaats gebruikt? Waar zijn ze gelegen? Welke zijn gesaneerd en welke zijn nog in exploitatie?
2. Hoeveel van deze waterplassen zijn geheel met afval gedumpt en waar liggen ze? Was er voor elke stortplaats een legale vergunning? Welke waren vergund en welke niet?
3. Ontving u klachten van omwonenden, leefmilieugroeperingen of van verantwoordelijke instanties nopens bevuild grondwater rond een van de door u geciteerde (met afval gevulde) waterplassen? Op welke plaatsen hadden deze klachten (inwoners — openbare besturen) en/of vaststellingen (openbare instanties) betrekking? Welk gevolg werd hieraan gegeven?
4. Wordt door uw diensten op en rond deze putten nagegaan welke invloed het gestort afval heeft op het grondwater?
Zo ja, hoe frequent gebeuren deze controles?
Wat waren de uitslagen per stortsite?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 273
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Tessenderlo- Chemie — Naleving exploitatievoorwaarden en beteugeling van inbreuken hierop

Kan de Minister mij langs deze weg meedelen of Tessenderlo Chemie de opgelegde exploitatieregels volgens de letter naleeft?

Gebeuren alle lozingen conform de uitbatingsvergunning en/of de gangbare wetgeving? In ontkennend geval, waarom laat u begaan en worden er geen definitieve maatregelen getroffen om de vervuiling, die Tessenderlo Chemie veroorzaakt, te verhinderen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 280
(zitting 1983-1984)
van 5 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Productieverhoging bij Tessenderlo Chemie — Uitgaven voor milieubescherming

Tessenderlo Chemie draait op volle toeren. De winst na aftrek van de belastingen bedroeg in 1983 865 miljoen. Het zakencijfer is tijdens de eerste maanden van 1984 verder gestegen en ligt zowat 21% hoger dan de vergelijkbare periode van vorig jaar.

In 1984 zal ca. 600 miljoen worden geïnvesteerd. Er zijn plannen om een nieuw researchlaboratorium van 60 miljoen te bouwen. In dit labo zal onderzocht worden hoe de eigen produkten en produktie kunnen verbeterd worden, maar waarin ook zal gezocht worden naar nieuwe produkten in de fijnchemie.

In deze crisisperiode is deze produktieverhoging goed nieuws maar er is ook een niet te negeren keerzijde: ons leefmilieu. Er worden enorme kapitalen ingebracht ter verhoging en verbetering van de produktie, maar zijn de financiële inspanningen ter bescherming van ons leefmilieu in verhouding even belangrijk? De vervuiler moet immers betalen!

Graag ontving ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoe groot was het bedrag in 1983 dat Tessenderlo Chemie heeft gespendeerd ter bescherming van ons leefmilieu en hoe belangrijk zal dit zijn voor 1984?
2. Hoe frequent worden bodemstalen genomen nabij het slibbekken van Tessenderlo Chemie? Wat zijn de laatste resultaten?
3. Werd er al uitgemaakt wat er met de grond rond het oud slibbekken zal gebeuren? Eventueel waarom nog niet?
4. Wat leverde het onderzoek op in verband met een verstrenging van de exploitatievoorwaarden van dit bedrijf?
5. Wat is het resultaat van het overleg dat OVAM heeft gepleegd in verband met de exploitatievoorwaarden, opgelegd voor de uitbreiding van het huidige slibbekken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 288
(zitting 1983-1984)
van 10 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Fosfaatfabrieken te Tessenderlo — Controle radiumpeil in lozingwater

De fosfaatfabrieken te Tessenderlo lozen reeds tientallen jaren hun vloeibare afval (radiumlozingen) in het Nete- en Dijlebekken. Deze fosfaatfabrieken fabriceren kunstmeststof.

Uit de verwerkte radiumhoudende grondstof komt radium vrij. Door het gebruikt HCl-procédé komt radium en CaCl₂ in het lozingwater.

In de loop van 1982 zou in opdracht van het gerecht de radio-activiteit in de Grote Laak gemeten zijn. Deze metingen gaven gemiddeld 35 pCi (picoCurie) per liter water wat volgens Europese Richtlijnen vijfmaal het alarmpeil overschrijdt.

Ook het slib dat voorkomt uit de ruiming van de Grote Laak zou alarmerend radio-actief zijn.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Beantwoorden de lozingen van de fosfaatfabrieken te Tessenderlo aan de lozingsvergunning? Eventueel, op wat baseert de Minister zich om zulks te bevestigen?
2. Hoe frequent en door wie wordt het water dat voorkomt in het Nete- en Dijlebekken gecontroleerd? Wat waren de laatste resultaten van de ontledingen voor de beide bekkens?
3. Hoe zit het met de radio-activiteit in het slib van de Grote Laak?
4. Indien het inderdaad waar is dat de radio-activiteit van het water en het slib, dat voorkomt in de Grote Laak, het alarmpeil heeft overschreden, wens ik te weten welke maatregelen hiertegen getroffen zijn of weldra zullen getroffen worden?
5. In Willebroek zou een procédé bestaan om het vrijkomend radium te herwinnen. Is dat zo? Gebeurt zulks ook te Tessenderlo?
6. Van waar betrekken de fosfaatfabrieken te Tessenderlo hun grondstof (woestijnzand)?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 289
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Probleemafval — Productie en bestemming 82-83

Kan mij worden meegedeeld welke de hoeveelheid probleemafval is dat tijdens de jaren 1982 en 1983 werd geproduceerd en welke bestemming eraan werd gegeven?

Waar situeren zich in Vlaanderen op dit ogenblik de vuilnisbelten waarop probleemafval wordt gestort?

Hoe groot was de toevoer van probleemafval van elk stort afzonderlijk tijdens de jaren 1982 en 1983?

Waar in Vlaanderen worden nieuwe storten gepland waarop probleemafval zal mogen gestort worden?

Bestaat er in Vlaanderen probleemafval dat niet onder de bodem mag gestopt worden? Welk probleemafval is dit?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 290
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Afvaleliminatie — Stand van zaken inzake benutting verbrandingsovens

In het „Belang van Limburg” van 26 juni 1984 lees ik dat Vlaanderen over 22 verbrandingsovens beschikt en dat deze, wanneer ze op volle toeren draaien, 85 procent van het huishoudelijk afval kunnen verbranden. Bovendien zijn alle bestaande verbrandingsovens in Vlaanderen geschikt om energie te recupereren.

Graag ontvang ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom wordt er niet meer gestreefd naar de maximale benutting van verbrandingsovens?
2. Hoeveel van de bestaande verbrandingsovens herwinnen op dit moment de vrijkomende energie en wat vertegenwoordigt deze terugwinning per jaar, uitgedrukt in KW?
3. Hoe zijn de vooruitzichten inzake de energierecuperatie van verbrandingsovens in Vlaanderen?
4. Zal de Vlaamse Executieve het net van verbrandingsovens nog verder uitbreiden of zal er overgegaan worden naar andere afvaleliminatie technieken?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 291
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van mevrouw M. VAN PUYMBROEK

Recyclage grondstoffen — Toelating ophalingen

De jongste tijd zijn zich steeds meer mensen bewust van de vervuiling van ons milieu, en de uitputting

van onze grondstoffen. Eén van de middelen om deze kwalen ten minste ten dele te lijf te gaan is het hergebruiken ervan (recyclage).

Heel wat groepen (jeugdbewegingen en vzw's ter bevordering van het hergebruik) organiseren regelmatig ophalingen van grondstoffen die te herwinnen zijn zoals b.v. papier. Deze ophalingen hebben meestal tot doel ofwel het spijsen van de clubkas (jeugdbewegingen) ofwel liggen zuiver ecologische motieven ten grondslag (vzw's).

Onze vraag is nu of voor dergelijke ophalingen een toelating moet worden aangevraagd, en zo ja, wie bevoegd is om toelating te geven of een verbod op te leggen, en welke criteria dienen hierbij gehanteerd te worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 292
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Scheikundige industrie te Tessenderlo — Lozingsvergunning WVZ

Ik verneem via het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 231 van 9 juli 1984, in verband met de gevolgen en maatregelen inzake afvallozing door de scheikundige industrie in Limburg, dat de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij werd belast met het opstellen van een lozingsvergunning die moet toelaten, binnen bepaalde grenzen, het geheel of een deel van de afvalstroom van de scheikundige bedrijven te Tessenderlo via de collector te lozen.

Wanneer werd de WVZ belast met het opstellen van deze lozingsvergunning en tegen welke tijd verwacht men de toepassing ervan? Kan mij ook meegedeeld worden welke welbepaalde afvalstroom in de collector zal worden toegelaten?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 294
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Milieuhinder te Tessenderlo — Omvang, oorzaak en registratie

Ik verneem dat inwoners van Tessenderlo andermaal milieuhinder hebben ondervonden. Deze milieuhinder was donderdag 30 augustus afkomstig van de afdeling Tessenderlo Chemie en op vrijdag 31 augustus van Phillips Petroleum.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Worden deze incidenten op reglementaire wijze aan de bevoegde overheid gemeld?
2. Wat werd tijdens deze dagen door de opgestelde meetposten geregistreerd?
3. Aan wat waren deze twee milieuhinders te wijten?
4. Hoeveel milieuhinders, afkomstig van Tessenderlo Chemie en Phillips Petroleum werden dit jaar officieel aan de bevoegde overheid gemeld?
5. Welke resultaten kwamen aan het licht bij nazicht van de gegevens van de meetapparatuur geregistreerd sinds 1 januari 1984 tot op heden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 297
(zitting 1983-1984)
van 18 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vervuiling kanaal Veurne-Nieuwpoort — Maatregelen tegen stankoverlast en naleving lozingsvergunningen

Met mijn parlementaire vraag nr. 33 van 26 maart 1982 stelde ik een aantal vragen in verband met de vervuiling van het kanaalwater Nieuwpoort-Veurne.

Ik verneem thans dat de oeverbewoners nog steeds geconfronteerd worden met een ondraaglijke stank, afkomstig van bovengenoemd kanaal. De overheid zou zich niet houden aan de gemaakte afspraken.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. In het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 33 van 26 maart 1982 werd medegedeeld dat het probleem „vervuiling kanaal Veurne-Nieuwpoort” niet op de lange baan wordt geschoven. Welke vooruitgang is er inmiddels geboekt sinds dit antwoord?

Graag verneem ik de huidige stand van zaken.

2. In hetzelfde antwoord werd me meegedeeld dat er opdracht werd gegeven een spoedige oplossing te bewerkstelligen.

Hoe ver staat het met deze oplossing?

3. De eindconclusie van een milieu-effect-rapport heeft in januari 1982 uitgewezen dat de lozing van de Proostdijkcollector op het kanaal Veurne-

Nieuwpoort in de gegeven omstandigheden geen aanleiding heeft gegeven tot een duidelijke waarneembare verlaging van de waterkwaliteit.

Aan wat wordt dan de huidige stankoverlast toegeschreven?

4. De in het antwoord geciteerde bedrijven die zich gevestigd hebben op het industrieterrein, lozen afvalwater conform de voorschriften van de aan hen uitgereikte lozingsvergunningen. Hoeveel controles zijn hierop uitgevoerd in 1982, 1983 en 1984? Met welke resultaten? Zijn deze normen aan een verstrenging toe? Zijn er sinds het verstrekte antwoord op dit terrein nieuwe lozingsvergunningen (andere bedrijven) uitgereikt?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.